

Psalm 1

1:1

Welsalig hy wat op die spoor nie gaan
waar sondaars lok; wat op hul pad nie staan,
of neersit waar die spotglans in die oog is,
waar spotters vrolik spot met al wat hoog is;
maar wat Gods wet in stille mymering,
by dag en nag, weer in gedagt'nis bring.

1:2

Hy is 'n boom wat diep en vas geplant,
sy wortels uitsprei by die waterkant;
en mild versorg deur vrugb're lentelugte,
sy volle drag laat sien van somervrugte.
Geen onspoed wat hom in sy werk sal stuit:
wat hy begin, voer hy voorspoedig uit.

1:3

So is die sondaar nie; sy aardse tyd
is wisselspel en onbestendigheid.
Hy's soos die kaf aan stormwind prysgegewe;
in nietigheid, so eindig hy sy lewe;
hy hou nie stand waar God se volk Hom eer,
of waar die straf tot weervergelding keer.

1:4

God ken die pad waarop sy volk moet gaan;
sy oog is dit wat hulle gadeslaan
en met sy lig hul lewenspad bestraal het;
maar sondaarspad wat van Hom weggedaal het -
dit moet vergaan; onkeerbaar in hul spoed,
loop hul oplaas 'n afgrond tegemoet.

Psalm 2

2:1

Wat dring en dryf die wilde heidendom,
dat volke raas in opgewondenheid?
Gedugte konings staan gereed alom,
en wêreldgrottes raadslaag vir die stryd,
om God almagtig na die kroon te steek
en saam teen sy Gesalfde op te staan.
Hul sê: "Kom nou, laat ons hul bande breek
en van hul juk vir altyd ons ontslaan!"

2:2

Maar God die HEER wat sy gedugte stoel
bo sterre stig, sien van sy hoogtes neer;
Hy lag en spot dat hul so vrugt'loos woel
en, magteloos, verniet hul krag verteer.
God sal sy wraak laat neerstraal voor hul oog;

dan gloei die lug van vlammmende=onweerslig.
Dis God wat spreek! Hy donder van omhoog
en jaag sy skrik hul in die aangesig.

2:3

"Durf jy dit waag om met my krag te twis?
Sal niet'ge stof My my gesag ontwing?
Of weerstand bied aan wie almagtig is?
Ont sien my toorn, verdwaasde sterweling!
Vergeefs wil jul my ryksbestel weerstreef.
Ek het my Vors gesalf - wee, wie Hom hoon! -
op Sionsberg van heiligheid omgee,
waar Hy sal heers en ewig sit ten troon."

2:4

En Ek, dié Vors, so hoog in mag en eer,
sal Gods besluit die wêreld oor laat klink:
"Ek self (sê God) het U gegeneer:
U is my Seun, uit wie my beelt'nis blink.
Spreek dan u eis, Ek skenk dit U gewis.
En dat u troon vir ewig vas mag bly,
gee Ek die volke tot u erfenis
en wêreldwydtes tot u heerskappy.

2:5

"Die trotsaards sal U met u ysterstaf
soos erdepotte slaan tot gruis en skerf;
U sal, as eers u hand ontwaak tot straf,
hul opstandslus tot in die grond verderf."
O konings, graag gehuldig en geëer -
laat nooit u hoogheid Gods Gesalfde hoon!
O regters, wat oortreders regstug leer,
aanvaar die tug wat u sy liefde toon.

2:6

Kom, dien die HEER en wees in Hom verblyd
met blydschap wat Hom huldig as die HEER,
en kus die Seun in onderworpenheid,
buig jul voor Hom met vrees en bewing neer.
Want lig'tlik kan Gods gramskap jul verteer
net soos 'n vuur, eers alte klein geag.
Welsalig wie Hom huldig as hul HEER,
wie by Hom skuil en op sy bystand wag.

Psalm 3

3:1

Hoe groei my teenparty!
Hoe dring hul naderby!
Ek hoor al hoe hul laster:
"Hy het geen heil by God."

Hul hoon my met hul spot
en keer my altyd vaster.
Maar U sal hulle stuit;
U voer die oorlog uit,
my God, my skild, my ere!
U hef, trots hul gerug,
my hoof weer in die lug,
want U verhoor my, HERE!

3:2

Van God se trou bewus,
was slaap my veil'ge rus
tot ek versterk ontwaak het.
Ek sal hul nou nie vrees,
hoe sterk hul ook mag wees
wat my rondom genaak het.
Staan op, verlos my, HEER!
Verbreek hul tande weer!
U tem die oorlogsvolke!
Aan U die heil alleen!
Stort op u erf 'n seen
soos druppels uit die wolke.

Psalm 4

4:1

Verhoor my, HEER, in donker dae,
God van my reg, send troos vir my!
U wat my voer uit hinderlae,
hoor my uit vrye welbehae.
O manne wat my nou bestry,
hoe lank nog word in teënhede
my eer in skande omgekeer?
Hoe lank is jul met nietighede,
met ydelheid en wind tevrede?
Word leuentaal deur jul begeer?

4:2

Weet dat die HEER vir Hom tevore
'n gunst'ling afgesonder het,
en dat hy, deur God self verkore,
nooit op sy swerftog is verlore,
maar dat die HEER hom hoor en red.
Beef dan, o dienaars van die sonde,
oortree nie teen sy heil'ge wil.
Deursoek jul hart in stille stonde,
as eensaamheid omsweef jul sponde,
verwag die HEER en wees net stil.

4:3

Wil jul aan Hom 'n offer gewe?
Die offer wat die HEER aanskou,
is in opregtheid reg te lewe,
en Hom alleenlik aan te klewe,
op Hom alleen jul hoop te bou.
Hoe baie vra terneergeboë:
Waar vind ons ooit die ware goed?
Verhef oor ons u Vaderoë,
sien op ons neer in mededoë,
verlig ons hart en ons gemoed!
4:4

U het my hart meer vreug gegewe
as ander smaak in volop-tyd,
as hul deur skyngeluk verhewe,
by mos en koring lustig lewe
en fees hou in kortstondigheid.
Ek sal gerus gaan slaap in vrede
en ongestoord lê ek my neer;
want U alleen verhoor my bede,
U waak oor my in teënhede,
dat ek kan veilig woon, o HEER!

Psalm 5

5:1

O HEER, neem my gebed ter ore!
Kan ek die klare woord nie spreek -
U weet wat in my woel en smeek;
my sugte,=as spraak nog ongeboore,
is nie verlore.

5:2

Ek roep om hulp, ek is onmagtig,
die vleuels van my siel geknot.
Maar U, my Koning en my God,
wees U my, arme, tog gedagtig,
en reddingskragtig.

5:3

Wanneer die daglig straal oor rande
van skemerende berge neer,
dan bid en wag ek op die HEER.
Dan lê ek klaar my offerande
met will'ge hande.

5:4

O God, wat groot is van vermoë,
wat woon in smettelose lig,
U sal die goddeloosheid rig;
U kan die sondaar voor u oë

geensins gedoë.

5:5

U, HEER, verdelg die leuenspreker.
Hy wat sy hand met bloed bevlek
en gruwels met bedrog bedek -
hy terg, as snode wetverbreker,
die hoogs te Wreker.

5:6

Maar ek, uit krag van u meedoë
mag ingaan in u heiligdom,
tot voor u tempelwoning kom
met ware Godsvrees, voor u oë
diep neergeboë.

5:7

Lei my in u geregtighede
om my verspieders wil, en baan
die pad waarop my voet moet gaan.
O hoor my pelgrims môrebede:
Bewaak my skrede!

5:8

Hul mond is altyd onwaaragtig,
hul binneste=is op kwaad bedag,
hul keel 'n ope graf wat wag;
hul gladde tong, in woorde magtig,
is leuenagtig.

5:9

Waarom, o HEER, met hul geduldig?
Dis hemeltermers wat daar woel!
Verdryf hul van u regterstoel.
Hul leef in misdaad menigvuldig:
Verklaar hul skuldig!

5:10

Maar laat in eewge blydschap lewe
wie by U skuil in veil'ge hut,
en laat hul juig, deur U beskut.
U Naam, grootmagtig en verhewe,
bied vreugdelewe.

5:11

Daar 's vreugde, want u mag bekroon hul,
u seen is oor hul ryk en mild,
u sorg is om hul soos 'n skild,
u welbehae, HEER, beloon hul,
u guns verskoon hul.

Psalm 6

6:1

Wil my, o HEER, nie straf nie,
wys my in toorn nie af nie,
sien my genadig aan;
laat in my teespoede
'n alte strenge roede
my nie met gramskap slaan!
6:2

Laat, HEER, u oog in strakheid
nie neersien op my swakheid.
Genees my, merk tog hoe
die smart my siel beswaar het,
die skrik in my gevaar het
tot in my beend're toe.
6:3

My siel, deur skrik bewoë,
smEEK om u mededoë;
my hart keer om en om.
In my verbrys'ling kla ek,
o HEER, hoe lank nog, vra ek,
voor daar verligting kom?
6:4

Keer weer tot my bevryding,
verlos my uit my lyding,
straal goedheid op my af.
Want daar's geen lofgedagte
vir U in dood se nagte,
geen lofstem in die graf!
6:5

Hoe moeg is al my lede,
daar ek in bangighede
van geen verposing weet.
Die ganse nag deurweek ek
my bed met trane, smEEK ek
om redding uit my leed.
6:6

My oog is deur my kwale
verdof en sonder strale,
verouderd van geween;
daar ek in my ellende
verdruk word deur 'n bende
van haters om my heen.
6:7

Wyk weg in julle broosheid,
o werkers van godd'loosheid,
want God kom naderby.
In my geween en smeking,

verbry's'ling en verbreking
verhoor die HERE my.

6:8

Waar is my teenpartyders?
'n Skrik het my bestryders
verstom en om laat keer.
Hul hoogheid lê aan bande,
'n oogwink - en hul skande
daal op hul koppe neer.

Psalm 7

7:1

HEER, my God, by wie ek skuiling,
redding soek - my teenparty
wat my jaag op al my spore,
dring gedurig naderby.
As u hand my nie verlos nie,
sal hul lewend my verslind,
soos 'n leeu die arme skaaplam
wat hy sonder herder vind.

7:2

HEER, my God, wat is my sonde?
Het die skuld my aangekleef
dat ek kwaad hom aangedoen het
wat met my as vriend wou leef?
Nee, ek het die hand van vriendskap
reddend na hom uitgesteek,
ook al was die band van vriendskap
deur sy vyandskap verbreek.

7:3

As ek met 'n valse weegskaal
leed vir guns en kwaad vir goed
aan my vyand toegeweeg het -
laat sy wraak my dan ontmoet.
Laat hom my dan jaag en inhaal
en my lewe nie verskoon,
my vertrap, my eer verneder
en my in die stof laat woon.

7:4

HEER, ontwaak en keer sy gramskap
met die vuurskerm van u wraak!
Daag hom voor u regtersetel;
laat my tot my reg geraak!
Straal u vonnis voor die oë
van die volke op hom neer!
Keer dan majesteitlik, HERE,

na die ewige hoogtes weer.

7:5

Hoor, o Regter van die volke!
Doen aan my, o God, tog reg!
Bid ek wél, o hoor my bede
na die waarheid van my weg!
Straf die goddelose bende,
stel hul boosheid perk en paal!
Help my, U wat hart en niere
met u kennislig deurstraal.

7:6

Soos 'n held met skild gewapen
aanstap sonder kommernis,
so voel ek by God my veilig
wat my skild en helper is.
Want Hy is die hoogste regter
wat die lyder reg verskaf;
elke dag ontvlam sy wraakvuur
wat die onregwerkers straf.

7:7

As die vyand in sy oormoed
hom nie in sy loop laat stuit,
dan ruk God, hoewel lankmoedig,
eindelik sy slagswaard uit.
Dan span Hy sy boog en mik Hy
met sy pyle, skerp en spits;
en die vyand voor hy neerplof,
sien die dodelike blits.

7:8

Want hy was van onreg swanger,
moeite=en leu'ns het hy versin;
en nou stor HEER t hy self, die grawer,
in sy eie vangkuil in.
Sal ek dan die HEER nie loof nie
en sy Naam nie hulde bring?
Vir sy groot verlossingsdade
sal 'k die Allerhoogste sing.

Psalm 8

8:1

Daar is geen land so ver of woes geleë,
geen strand, o HEER, of wilde waterweë,
geen hemelsfeer in die oneindigheid -
of orals blink u Naam en majesteit.

8:2

U het, o HEER, wat troon oor alle dinge,

uit kindertaal en stem van suigeling
u mag gegrond, sodat die mens moet swyg
wat, hoog van hart, uit wraakbegeerte dreig.

8:3

As ek, o HEER, u nagtelike hemel
daarbo aanskou, die tint- en glansgewemel;
hoe, deur U toeberei, die skugter maan
met stille gang oor sterrevelde gaan -

8:4

wat is die mens dan dat U hom gedenk het,
die mensekind wat U so ryk beskenk het!
Met eer en heerlijkheid is hy gekroon,
skaars minder as die eng'le om u troon.

8:5

U laat hom heers. Tot aan die verste strande
gebied hy oor die werke van u hande.
U het, o HEER, dit onder hom gestel,
dit hoor sy stem en beef voor sy bevel.

8:6

Die os en skaap en wat in wildheid lewe,
die voëls wat deur hoë lugte swewe,
al wat deurkruis die paaie van die see -
tesaam het U dit in sy mag gegee.

8:7

Ja, daar's geen land so ver of woes geleë,
geen strand, o HEER, of wilde waterweë,
geen hemelsfeer in die oneindigheid -
of orals blink u Naam en majesteit.

Psalm 9

9:1

Ek sal van ganser harte, HEER,
u wonders groot maak en U eer.

Ek sing omdat ek in U bly is,
aan wie my lofsang toegewy is;

9:2

omdat my vyand, hoe gedug,
teruggewyk het en gevlug;
omdat hy voor u aanskyn wég is,
en, HEER, my saak deur U besleg is.

9:3

As Regter 't U die troon bestyg,
U het die heidendom gedreig,
sodat die sondaars uitgedelg is
en daar van hul geen stam of telg is.

9:4

Die vyande het omgekom;
hul stede is nou stil en stom,
kliphope waar geen pad of spoor is,
dis al wat van hul grootheid oor is.

9:5

Maar bo wat wissel en vergaan,
bly ewig God se rykstroon staan.
Hy vel sy vonnis uit die wolke,
regverdig oordeel Hy die volke.

9:6

Die HEER sal, soos 'n rotsskans, dek
wie hier getrap word op die nek.
Hy is 'n vesting hoog verhewe,
en sal in nood hul nooit begewe.

9:7

Die hart van hul wat U bely,
sal in u Naam standvastig bly.
Dié wat U soek in stil vertrou,
is by U veilig en behoue.

9:8

Psalm almsing Hom wat op Sion troon,
vertel sy roem waar volke woon!
Geen bloedskuld waar Hy nie van weet nie,
of hulpgeroep wat Hy vergeet nie.

9:9

Bewys aan my genade, HEER,
en sien op my ellende neer!
U, wat my aan die dood ontruk het,
kyk, hoe my haters my verdruk het!

9:10

Dan vind my tong weer nuwe stof,
in Sions poort meld ek u lof.
Dan sing ek bly van u genade,
so groot in nuwe reddingsdade.

9:11

Die heid'ne, deur hul waan mislei,
stort in die kuil vir my berei;
die strik wat hul vir my bestem het,
is dié wat nou hul voet omklem het.

9:12

O oordeel vol geheimenis,
wat meld dat God regverdig is!
Hoe raak verstrik in eie nette
wie geen ontsag het vir Gods wette!

9:13

Die goddelose moet weer wyk,

teruggaan na die doderyk;
die grafkuil wat God wyd gemeet het,
daarin versink wie Hom vergeet het.

9:14

Nooddruftiges wat kwyn in leed,
sal God nie eindeloos vergeet;
Hy sal die hoop van hul bestendig
wat hier verdruk is en ellendig.

9:15

Staan op, o HEER; die mens word sterk!
Vergeld die heid'ne na hul werk!
Verskrik hul, groot in goddeloosheid,
maar nietig voor U in hul broosheid!

Psalm 10

10:1

Waarom, o HEER, bly U so ver weg staan?
Waarom is U verborge in die nood -
terwyl die trotsaard, in sy oormoed groot,
dring met geweld op die verdrukke aan?

10:2

Laat hom gevang word wat 'n lis beraam;
wat juig wanneer sy plan hom sal geluk,
wat prys wanneer die woekeraar verdruk,
maar God verag en grootspreek teen sy Naam.

10:3

Die goddelose wandel in sy waan:
hoogwys het hy sy neus omhooggesteek,
vermetel het sy mond dit uitgespreek:
"Daar is geen God!" En rustig stap hy aan.

10:4

Hy is voorspoedig waar sy voetstap gaan:
"Hoog in die hoogte, eind'loos ver, " dink hy,
"is Gods gerig: geen loon of straf vir my."
En hy verag al wie hom teëstaan.

10:5

Hy roem dat hy sal standhou vir altyd,
en dat hy nooit, nooit in die kwaad sal kom.
Hy vloek, bedrieg, gaan met verdrukking om;
sy tong spreek moeite=en ongeregtigheid.

10:6

Net soos 'n leeu wat loer, lê hy gereed.
Hy vang sy prooi deur aan sy net te trek
en sleep hom weg, diep in sy wegkruipplek;
die arme slag hy daar - wie sal dit weet?

10:7

Hy smaad die HEER en dink: "God het vergeet.
Hy sluit sy oog en sien dit nimmermeer."

Tree toe, en wil die arme red, o HEER;
dis ons genoeg as U maar sien en weet.

10:8

Ons gee dit oor in al ons kommernis
aan U, o HEER, die helper van die wees.
Verbreek die arm van hom wat U nie vrees,
vergeld die kwaad totdat daar niks meer is.

10:9

Die HEER is Koning, ewig en altyd;
geen heidendom of 't moet voor Hom vergaan.
maar die geroep hoor Hy goedgunstig aan
van wie ootmoedig op sy bondstrou pleit.

10:10

God sal hul hoor en sal die hart verkwik
van arme=en wees aan wie Hy reg verskaf,
maar op verdrukkers daal sy strenge straf,
hul brose arm sal niemand meer verskrik.

Psalm 11

11:1

Ek skuil by God in al my onweersdae.
Hoe sê jul dan in kleingeloof vir my:
"Vlug soos 'n duif met snelle vleuelslae
na die gebergte van vrees en vyand vry!"

11:2

"Hul span die boog; die pyle=is op die snare,
om die opregte heimlik om te bring.
Wat kan hy doen as die geweldenare
die reg verbreek en uit die land verdring?"

11:3

Daar is 'n God, 'n God wat hoog verhewe
uit sy paleis - sy bouwerk is so skoon! -
die oog het op wie laag op aarde lewe;
sy oordeel vel Hy van sy hoë troon.

11:4

Die HERE toets hul wat regverdig lewe,
maar haat hom wat vir geen gewelddaad vrees;
hy word aan strikke=en vuurgloed oorgegewe,
'n gloeiwind sal sy straf vir onreg wees.

11:5

Die HEER is reg, regverdig is sy handel.
Hy min die reg en bly daaraan getrou.
Opregtes vind die uitkoms van hul wandel:
hul sal die aangesig van God aanskou.

Psalm 12

12:1

Red, red, en hoor, o HEER,
geen vrome is daar meer;
getrouheid, in die land reeds klein,
het nou daaruit verdwyn.

12:2

Die mens spreek onopreg,
'n woord met leu'ns deurvleg;
die taal wat van hul lippe gly,
is enkel vleiery.

12:3

Mag God die lip uitroei
waarvan die vleitaal vloei,
die tong wat vry en onbewaak
vermetel is van spraak.

12:4

Hul sê: "Ons tong is sterk,
in slimheid onbeperk.
Ons lippe is aan ons getrou;
wie kan ons dan weerhou?"

12:5

"Oor wie verkwyn in druk
en sug in ongeluk,
sal Ek nou opstaan in verweer,
hul uitred," sê die HEER.

12:6

Die woorde van die HEER
is rein, gelouterd meer
as allersuiwerste metaal,
gereinig sewe maal.

12:7

Die HEER sal in gevaar
sy volk altyd bewaar;
as lis en laagheid triomfeer
dan waak en sorg die HEER.

Psalm 13

13:1

Hoe lank is ek van hulp ontbloot,
my God, in u gedagtes dood?
Hoe lank sal ek in donkerhede
geen antwoord hoor op my gebede,
en ongetroos wees in die nood?

13:2

Hoe lank, o HEER, sal sorg en smart
hul laer opslaan om my hart?

Hoe lank sal die vyand met behae
my aansien in my angs en plaë -
my siel mistroostig en benard?

13:3

O HEER, my God, sien my tog aan,
wil my ellende gadeslaan;
verlig die donker van my oë,
en wil tog nimmermeer gedoë
dat ek in doodslaap ondergaan.

13:4

Laat hulle wat in oormoed my
vervolg en met hul swaard bestry -
laat hul nie roem op meerd're kragte,
of smalend sê in hul gedagte:

"Ons het oorwin, daar struikel hy!"

13:5

O HEER, ek sal U nooit laat gaan.
My hoop bly op u goedheid staan.
My hart sal oor u redding bly wees,
my lofgesang U toegewy wees,
want U het aan my welgedaan.

Psalm 14

14:1

Vermeetle dwaas wat hoogwys spot,
sê in sy hart: "Daar is geen God."

Hul dade is afskuw'lik, sleg,
geeneen wat goed doen in sy weg.

14:2

God het die mens se werk betrag
uit hemelhoë=en helder dag,
of Hy ook by die mensekind
verstand mét ware Godsvrees vind.

14:3

Maar almal het tot groter kwaad
in hul ontaarding God verlaat.

Van almal is hul dade sleg,
geeneen wat goed doen in sy weg.

14:4

Is daar dan by die sondaarskind,
hul wat my volk soos brood verslind,
geen kennis van die waarheid meer,
dat hulle God nie seek en eer?

14:5

Maar skielik het hul skrik gekom:
God slaan hul deur sy oordeel stom.
Maar oor sy volk, tot spot gemaak,
het Hy regverdig opgewaak!

14:6

Hy is 'n rots om in te vlug
vir wie, ellendig, tot Hom sug.
Mag maar die bede nooit verstom:
"Laat Isr'els heil uit Sion kom!"

14:7

As Isr'els God in hul ellend
sy volk se lotgeval wil wend,
sal Jakob jubel bly van gees,
en Israel sal vrolik wees.

Psalm 15

15:1

Wie styg so hoog in heil en eer,
dat hy met U, die grote Koning,
met U, die allerhoogste HEER,
kan op u heil'ge berg verkeer
en intrek in u heil'ge woning?

15:2

Dié wat, opreg in sy gemoed,
na Gods verhewe eis wil handel,
hom vir bedrog en leuen hoed;
en is dit voor- of teëspoed,
die waarheid spreek in hart en wandel.

15:3

Dié wat nie steun op agterklap,
geen kwaad doen aan sy metgesel nie;
nie uit verborge vyandskap
met laster op die lippe stap,
en dit nie aanhoor of vertel nie.

15:4

Dié wat hom van die manne keer
wat God en sy bevel nie vrees nie;
maar die godvrugtiges wil eer,
en in sy eed nie valslik sweer,
of aan sy woord ontrou wil wees nie.

15:5

Dié wat geen hoop op roof wil stel
en woekerwinste nie begeer nie,
geen omkoopgeld hom af laat tel
om wie onskuldig is, te kwel -

hy sal nie wankel immermeer nie.

Psalm 16

16:1

Bewaar my tog, o God, op wie 'k vertrou!
Ek skuil by U, my toevlug in die lewe.
Daar is vir my, in wat die oog aanskou,
geen goed bo U, so eind'loos hoog verhewe.
En wie op aarde=U ken en vrees, o HERE,
hul noem ek groot, hul is my roem en ere.

16: 2

Wie hier 'n ander god met gawes eer,
dié sal homself met baie smarte pynig.
Ek sal sy offers uitgiet nòg begeer;
sy afgodsnaam sal nie my mond ontreinig.
My erfdeel is die HEER, my vreugdebeker,
my lot is in sy hand vir ewig seker.

16:3

My erfdeel is op aarde skoon vir my;
die meetsnoer val in plekke lief en lustig.
Ek loof die HEER wat deur sy raad my lei;
selfs in die nag as alles sluimer rustig,
dan wek opnuut my niere die verlange
om God te dank in stille lofgesange.

16:4

'n Yd'le vrees beklem my nou nie meer:
ek stel die HEER gedurig my voor oë.
My hart is bly, en juigend meld my eer:
"Sy regterhand sal nooit my val gedoë."
Ook sal my vlees, as hier my stryd gestry is,
nog veilig woon, omdat die HEER naby is.

16:5

U sal my siel nie oorgee in die dood,
my pad buig op langs skone heuwelrye.
U sal nie toelaat dat u gunsgenoot
verderwing sien in donker doodsvalleie.
By U is ewig vreugde=en volle vrede,
en in u hand 'n snoer van lieflikhede.

Psalm 17

17:1

O HEER, verleen my tog gehoor;
my saak - U weet dit - is regverdig.
En wil my smeking nou verwerdig
dat dit kan opklim in u oor.
Alleen deur waarheidsdrang bewoë

beef van my lippe die gebed:
ag, as U maar my saak wou red,
U wat geen onreg wil gedoë.

17:2

U weet wat in my hart is nou,
want dikwels in die stille nagte
het U my hart en my gedagte
tot in my diepste grond deurskou.
My oog, verhelderd deur u rede,
staar nou die mens se doen verby;
deur U geleer, sal ek vermy
die paaie van ongodd'likhede.

17:3

My treë hou vas aan u spoor,
en dat my voet nie weg sou gly nie,
is my geen helper so naby nie!
Ek roep; ag, wil my tog verhoor.
U is my redder - niemand anders!
Verleen my guns en onderstand,
wanneer ek wegskuil by u hand
vir alte sluwe teëstanders.

17:4

Net soos die appel van die oog,
bewaar my so, Getroue=en Sterke!
Oordek my met u ewige vlerke,
met u bewaring van omhoog;
sodat die skaar wat my omring het,
vergeefs na my sal soek, o God,
vergeefs sal jubel oor my lot
as hul al amper my bespring het.

17:5

Niks wat hul meegevoel meer wek,
en niks weerhou hul trotse rede.
Alreeds omsingel hul ons skrede
en wil hul op die grond ons strek.
Geen leeu is slimmer in sy planne
as hul wat op my lê en wag;
geen ondier, vinnig op die jag,
is sluer as die sluwe manne.

17:6

Staan op, o HEER, en wil hul stuit!
Verlos my van die goddelose;
u hand, u swaard, laat dit die bose
terneer werp; manne wie se buit
as toornskat nie met hul sal sterwe,
maar wat dit as 'n sondesaad

weer aan hul kinders agterlaat,
wat dit húl kinders weer laat erwe.
17:7

'n Beter lot is dan my deel:
as ek ontwaak, ná my benouing,
sal ek U sien in klare=aanskouing,
versadig met u beeld geheel.

Psalm 18

18:1

Ek het U hartlik lief, o HEER!
U is my sterkte=en teëweer.
Die HEER's my rots, my vesting sterk,
my redder wat my heil bewerk,
my rots wanneer die stormwind huil,
my skild, die weerkrag van my heil,
my vesting op die bergkrans steil,
by wie ek vas en veilig skuil.

18:2

Tot U, van wie my lofsang is,
roep ek in my benouenis,
en - van my vyand word ek vry!
Want bande van die dood het my
omring en strome van verderf,
wat aanstorm uit die donker wyk
van kuil en graf en doderyk,
met kwellings waar die hart by sterf.

18:3

Deur donker magte, troep aan troep,
omsingel, het ek uitgeroep;
ek het in doodsangs uitgebreek
en God, my God, om hulp gesmeek.
Hy het geluister, my verhoor:
my stem het luid omhooggerys,
het deurgedring in sy paleis,
en opgeklim tot in sy oor.

18:4

Toe het die aard' se ingewand,
die berge in hul vaste stand
gebeef, gesidder skrik-verras,
omdat die HERE toornig was.
Rook in sy neus het opgegaan,
vuur wat verteer na alle kant,
het uit sy lippe voortgebrand,
en kolegloed het uitgeslaan.

18:5

Die hemel het ontsag betuig
en by Gods neervaart neergebuig;
en donkerheid van watervloed,
'n onweersnag was om sy voet.
'n Gérub was sy oorlogswa.
Hy het gevlieg en aangesweef
- terwyl dit om Hom skud en beef -
op vleuels van die wind gedra.

18:6

In duisternis het Hy genaak,
in donker nag wat Hom bewaak:
in waterduisternis alom
en diktes van die wolkkolom.
Deur glanse voor Hom, om Hom heen,
wat gans sy gloriëwese=oordek,
het swaar sy wolk verbygetrek
met onweersvuur en haelsteen.

18:7

Die HEER 't laat dreun die hemel oor,
die hoogste God sy stem laat hoor,
sy stem mét vuur en haelsteen,
die drie tesaam en wild deureen.
Hy het sy pyle uitgestuur
en húl verstrooi wat my beveg,
sy bliksems deur hul heen gevleg
en hul verwar in onheilsuur.

18:8

In beddings waar die waters loop,
raak rotse tot hul wortels oop.
Die see wyk uit sy stille skoot
en sleep die aard' se grondves bloot.
So 't God die wêreld, stomverbaas,
laat sidder van sy dreigement,
Hom bulderend omlaag gewend
as Hy 'n storm van gramskap blaas.

18:9

Sy hand het Hy van bo gestrek,
gegryp, uit dieptes my getrek,
my vyande, te sterk vir my,
gebreidel in hul raserny.
Hul 't aangestorm. 'n Dag van nood!
Maar God, my helper, was naby;
in ruimtes is ek uitgelei,
want sy behae=in my was groot.

18:10

Die HEER het my, trots hul geweld,

na my geregtigheid vergeld;
en na die reinheid van my hand
doen Hy sy woord aan my gestand.
Ek het nie, aan sy stem ontrou,
sy pad verlaat, aan hul gelyk,
wat goddelooslik af wou wyk,
maar het my aan sy spoor gehou.

18:11

Sy ordening, dié was voor my,
ek het sy woord getrou gebly.
Ek was opreg van hart voor Hom
en wou op onregspad nie kom;
sodat die HEER, sy trou tot prys,
en na die reinheid van my hand,
sy woord gegee het as my pand
en my my reg het toegewys.

18:12

Barmhartig, vol van derenis,
is U vir wie barmhartig is;
en wie opreg is, U sal hom
ook met opregtheid teëkom.
By hul wat reinheid rein bemin,
hou U, die Heil'ge, U ook rein;
maar vir wie leef in valse skyn,
is U ook self verkeerd van sin.

18:13

Die HEER verlig die harde juk
van wie hier sug in leed en druk;
maar Hy verneder dié wat hoog
en ydel is van hart en oog.
My lamp brand in die donker uur;
God het my donker opgeklaar!
Met God storm ek 'n leërskaar
en met Hom spring ek oor 'n muur!

18:14

Gods weg is gans volmaak soos Hy,
sy woord van al wat smet is, vry,
soos goud, gelouter sewe maal.
Hy is 'n skild van keurmetaal
vir almal wat op Hom vertrou.
Want wie's daar buiten U, o HEER!
U is die Rots, geen ander meer,
op wie ons altyd weer kan bou.

18:15

God het met krag my aangejord;
deur Hom 't my weg gelyk geword.

Hy laat my voete op dié baan
so maklik soos die herte gaan,
en lei my na die hoogtes dan
van seëpraal en heerskappy;
my hande leer Hy om te stry,
dat ek 'n koperboog kan span.

18:16

Die skild van redding gee U my,
u regterhand was my naby;
u goedheid het tot my genaak
en my uit kleinheid groot gemaak.
My voet was deur u guns weer vry,
my enkels het my nie gefaal;
ek het my vyand ingehaal,
verdelg, geeneen het oorgebly.

18:17

Ek het hul gans en al verslaan,
van hul 't geeneen weer opgestaan.
U het my aangejord met moed,
gestruikel het hul voor my voet.
My teëstanders het geval,
U het my vyand weg laat vlug;
vir haters was ek so gedug
dat hul verslaan is, gans en al.

18:18

Hul het geroep, geen hulp gekry,
ook tot die HEER - Hy 't stilgebly.
Toe het ek hul vergruis, verjaag,
soos straatslyk hulle weggevaag.
God red my as my dienaars twis,
en maak dat uit die heidendom
die nasies na my voetbank kom
en aan my onderdanig is.

18:19

Hul was gehoorsaam as hul oor
net van my roem en dade hoor.
Hul het al kruipende gekom;
uit vestings skuif hul kragt'loos, krom.
Die HERE leef! Lof aan my Rots!
Die HEER, my heil, sy groot gemaak!
Hy gee my op my vyand wraak
en breek die volke in hul trots.

18:20

U wat my red, my hoog verhef,
die vyand fnuik, tiranne tref -
U wil ek loof, U singend eer,

U by die nasies groot maak, HEER,
en U vir groot verlossings prys!
Aan u gesalfde=is guns bewys,
aan Dawid en sy nageslag:
U sy die eer en roem en krag!

Psalm 19

19:1

Die hoë hemelrond / vertel met blye mond
Gods heerlijkheid en eer,
en, wonderbaar deurglans, / vermeld die wye trans
die werke van die HEER.
Die dag roep orals luid / en duisendstemmig uit
dié loffelike sprake;
die nag se stille stap / meld kunde=en wetenskap
deur al sy donker wake.

19:2

Hoe goddelik en skoon / en wonderbaar dié toon
wat deur die skepping gaan!
Geen volk so onbegaaf, / geen oor so onbeskaaf,
wat nie dié taal verstaan.
Die prag van hemel lyn / wat deur die wydtes skyn,
spreek daar so luid en kragtig
dat nêrens hart of oor / dié skeppingstaal nie hoor -
tot roem van God almagtig.

19:3

Hy 't in die wonderbou / van eewige hemelblou
die son se tent gestig.
Dié's soos 'n bruidegom / wat uit sy slaaptent kom
met glansende gesig.
Hy wandel soos 'n held / blymoedig in die veld
van hoë hemeltranse,
en het sy swaai en spoor / die ganse wêreld oor
wat blink van gloed en glanse.

19:4

Die HEER se heil'ge wet / is rein en onbesmet,
en sal die hart bekeer;
sy woorde sal gewis / aan wie eenvoudig is,
die ware wysheid leer.
Sy regte heerskappy / dié sal ons hart verbly
en onreg nooit gedoë;
en wat sy wet berig / is suiwer soos die lig
wat afstraal op die oë.

19:5

Die HEER se vrees is rein, / dit open 'n fontein
van heil wat ewig bly.

Die wette van die HEER / is waarheid immermeer,
regverdig net soos Hy.
Hul's soos die fynste goud - / ja, fyner duisendvoud -
geen glans wat so kan straal nie;
geen heuning is so goed, / geen heuningdrup so soet -
daar's niks wat daarby haal nie.

19:6

Hoe word, deur U vermaan, / my weg 'n helder baan,
en my verwagting skoon!

Hy wat u wet bemin, / die vind, o HEER, daarin
'n groot genadeloon.

Wie kan van voor af aan / sy dwalinge verstaan
en al wat hom ontbreek het?

HEER, reinig U my tog / van sondes wat daar nog
diep in my hart bly steek het.

19:7

Bewaar my vir die kwaad / dat ek met trotse daad
u heil'ge wil weerstreef;

laat nie die sonde my / oorheers, dan sal ek vry
van groot oortreding leef.

Laat tog my tong en mond, / my hart se diepste grond,
o HEER, op wie 'k vertrou het,

U welbehaaglik wees / wat in my hart kan lees -
my Rots, op wie 'k gebou het.

Psalm 20

20:1

O, mag die HERE u verhoor
in dag van nood en stryd!
En mag die Naam van Jakobs God
u dek in oorlogstyd!

20:2

Mag Hy sy heil en bystand stuur
uit hoë heiligdom,
en u uit Sion ondersteun,
van waar u hulp sal kom.

20:3

Mag Hy aan al u offers dink
van fynste spys, en nou
u offerbrand wat voor Hom geur,
met welgevalle=aanskou!

20:4

Mag Hy, die ryke God, u gee
al wat u hart verlang!
Vervulling van wat u beraam -
mag u dié guns ontvang!

20:5

Ons wil oor u oorwinning juig -
die vaandels jubel mee!
Ons loof die Naam van onse God.
Mag Hy u wens u gee!

20:6

Nou weet ek dat die HERE sy
gesalfde sal verhoor;
uit heil'ge hemel antwoord Hy,
tot magsdaad aangespoor.

20:7

Daar is wat op hul strydwaens roem,
op oorlogspemde trots;
maar ons sal ons beroem in God,
ons toeverlaat en rots.

20:8

Hul almal 't inmekaargesak,
geval, voor ons geswig;
maar ons het kragvol opgestaan
en ons weer opgerig.

20:9

Verlos die koning, troue HEER,
en sterk hom in die stryd!
Verhoor ons as ons tot U roep
in druk en oorlogstyd!

Psalm 21

21:1

U maak, o HEER, die koning bly,
omdat u arm so sterk is,
sy heil deur u bewerk is.
Sy wens het hy van U verkry;
U het wat hy begeer,
geweier nóg geweer.

21:2

U kom hom vriend'lik tegemoet
met stroom van goeie dinge
en gulde seëninge.
U het 'n kroon van fynste gloed,
van voorspoed en geluk,
hom op die hoof gedruk.

21:3

Hy het van U, o God, begeer
die onverwelkb're lewe.
U het dit hom gegewe.
So word sy dae altyd meer,

so leef hy eindeloos,
vir ewig en altoos.

21:4

Hoe hoog is deur u hulp sy staat:

U 't majesteit en ere
op hom gelê, o HERE.

Sy seën ken geen tyd of maat;
en van u aangesig
straal vrolikheid en lig.

21:5

Die vors vertrou in vrede=en stryd

op God se alvermoë,
Hom seën die Alhoë;

en deur sy goedertierenheid
sal, hoe dit ook mag gaan,
sy voete vas bly staan.

21:6

U hand sal wis u haters vind;

vir hul is u verskyning
verbranding en verdwyning.

Die toorn van God sal hul verslind,
'n wraakvuur van die HEER
sal hulle gans verteer.

21:7

Hul somervrug, hul lentebloom,

hul kroos sal U verderwe;

U sal hul weg laat sterwe.

Ons vind van hul, waar ons ook kom,
geen spoor of teken meer -
só het U hul verteer.

21:8

Met onheil het hul U omring,

teen U hul slinkse planne

vergeefs gesmee, die manne

wat U nou tot die vlug sal dwing;

u pyle, wél gerig,

skiet U in hul gesig.

21:9

Verhef U in u sterkte, HEER,

en laat u groot vermoë

gesien word voor die oë

van almal wat U roem en eer!

Ons buig ons voor u mag

en prys u heldekrag.

Psalm 22

22:1

My God, my God, waarom verlaat U my,
terwyl 'k alleen my sware stryd moet stry,
alleen moet kerm wanneer 'k my lyde ly?
Op al my vrae
kan ek van U, deur al my lydensdae,
geen antwoord kry; deur donker lydensnagte
bly ek nie stil; maar daar's geen heil te wagte,
geen woord vir my.

22:2

Tog sprei U, HEER, u reddingsglans ten toon
waar U, die Heil'ge, by u volk wil woon
en op die vleuels van hul lofsang troon.
Die jammerklagte
het U gehoor van verre voorgeslagte;
hul is gered! In stille Godsbetroue
het hul ontvlug, gehandhaaf en behoue
op hul gebed.

22:3

Maar ek, ek is 'n wurm - 'n man nie meer,
'n smaad van wie deur spotsug my onteer.
"Laat dit maar oor, " so roep hul, "aan sý HEER!"
My heilsverwagting
krenk hul met hoofgeskud en diep veragting
van lipgebaar. "Wat klaag hy so verslae?
Laat God hom red. Hy 't mos in hom behae.
Vertrou Hom maar!"

22:4

Die lewenslig het U my laat aanskou;
aan moedersbors het U my laat vertrou,
verwagtingsvol die oog op U laat hou.
My ganse lewe
was aan u sorg blymoedig oorgegewe;
daar was by my, as suigling by my moeder,
geen vrees, want U, my helper en behoeder,
was my naby.

22:5

Wees dan my hulp, hou U nie ver van my!
My knel die nood, benoudheid is naby;
daar's buiten U, terwyl 'k so bitter ly,
geen hulp te wagte.
Die Basanstiere met hul reusekragte
omsingel my. Hoe wild en ongebonde
dring hul soos leeus met oopgespalkte monde
al naderby!

22:6

Ek's uitgestort en vloei soos water weg;
daar is geen been wat aan sy been meer heg;
my hart, al klein, smelt uit my binnest' weg.
My krag versterwe
soos glans en kleur verdwyn uit erdeskerwe
al droog en dof. My tong verstom en klewe
was aan my mond; U lê my, uitgelewe,
dood in die stof.

22:7

Om my staan honde wat my wil bespring:
'n bende skenders staan om my 'n kring.
Hul staal het my deur hand en voet gedring.
Met welgevalle
sien hul die skouspel aan wat, gans vervalte,
my vlees hul bied. My klere die verdeel hul;
oor my gewaad werp hul die lot; so speel hul
met my verdriet.

22:8

Maar U, o HEER, wees U nie ver van my!
U is my krag, kom tot my hulp naby,
en maak my siel, my enigste, weer vry
van kloue=en tande,
van oorlogswaard en greep van moord'naarshande.
Tog is dit goed met my; in die beklemming
van buffelshorings ruis die reddingstemming
deur my gemoed.

22:9

Ek wil, o HEER, u Naam my loflied wy,
in broederkring verkondig en bely
hoe goed U my gewees het, hoe naby.
Nakomelinge
van Jakob, volk van soveel seëninge,
en Israel, geslag van gunsteling -
laat wie God vrees uit altyd wyer kringe
sy lof vertel.

22:10

Die HEER het nooit in die bekommernis
verag, verfoei hom wat ellendig is:
toe hy geroep het, was sy antwoord wis.
HEER, álle dinge -
my liefde, lof en soetste mymeringe,
uit U is 't ál. Al my geloftes bring ek,
en waar u volk vergader is, daar sing ek
met lofgeskal.

22:11

Sagmoediges sal aansit saam met my;
dié wat God soek, sal dan sy Naam bely.
Vir hul sal God áltyd sy dis berei.

Versprei die tyding:

"Die volke sal, in altyd voller wyding,
tot God hul keer; hul kom, die mensgeslagte
en konings met hul koninklike wagte,
om Hom te eer."

22:12

Die wêreldgrottes eet hul offermaal,
bid saam met hul wat in die stof moet daal,
met wie, verswak, nog nouliks asemhaal,
so klein van kragte;
wat leef en nog sál leef, 'n reeks geslagte,
húl kondig aan: "Groot is Gods reddingsdade.
Die HEER alleen, wat groot is van genade,
het dit gedaan!"

Psalm 23

23:1

Net soos 'n herder uittrek met sy skape
en hul laat neerlê in die veld van milde groen,
met sagte hand hul lei langs stille waters -
so is die HEER, so het Hy ook aan my gedoen:
Hy laaf my siel en lei my swakke skrede
in vaste spoor van sy geregtighede.

23:2

En is ek soos 'n skaap in doodsgehare,
wat in die velde as 'n prooi van wolwe gaan,
en moet ek in die doodsdal, diep en donker,
van alle hulp ontbloot, in my alleenheid staan -
dan nog ken ek geen doodsrees of verskrikking,
omdat u staf my troos is en verkwikking.

23:3

U bring vir my die tafel in gereedheid,
my hoof druipe olie en my beker vloei van wyn,
'n bron van goedheid stroom vir my gedurig;
dit is my gees 'n vreug, my vyande 'n pyn;
dit kroon my lewe met u welbehag;
en in u huis, daar bly ek al my dae.

Psalm 24

24:1

Die ganse aarde, land en meer
met al wat leef, is uwe, HEER!
U het die waters in hul woede

beteuel in die skeppingstond
en het die aarde vas gegrond
op wye seë=en watervloede.

24:2

Wie sal die Godsberg op kan gaan,
en wie sal op sy top kan staan,
omskitter deur Gods heilighede?
Die man wat rein van hart en weg,
sy siel aan nietigheid nie heg,
en trou is aan sy woord en ede.

24:3

Geregtigheid daal op hom neer;
'n seen verkry hy van die HEER,
wat stil hom volg op al sy skrede.
Dit is die ware Israel,
die volk wat vra na Gods bestel,
en wat Hom soek in hul gebede.

24:4

Verhoog, o poorte, nou die boog;
rys, eewge deure, rys omhoog,
want Hy klop aan, die Erekening!
Wie is die Vors, vol majesteit?
Die HEER, geweldig in die stryd -
dis Hy wat optrek na sy woning.

24:5

Rys op, o poorte=en deure! Rys!
Wie is die Vors wat dit kom eis?
Hy, wat oordek met roem en ere,
sy tien en tien maal duisend tel
as Hy sy leërorde stel -
Hý is die Vors, die HEER der here!

Psalm 25

25:1

Tot U hef ek hart en hande;
op U, HEER, verlaat ek my;
laat die vyand oor my skande,
oor my val, hom nooit verbly.
Ja, U sal hul nooit verlaat
wat in u vertrouë wandel,
maar U dek hul met u smaad
wat hier trouelooslik handel.

25:2

Leer my, HEER, u regte weë,
wys die regte pad my aan;
maak my hart daartoe geneë,

om met lus daarop te gaan.
Wil my deur u waarheid leer,
lei my dwalende gedagte;
want U is my heil, o HEER!
U is ek altyd te wagte.

25:3

Dink aan my in mededoë
as ek biddend voor U pleit;
milde hande, vriend'like=oë
is by U van ewigheid.
Dink nie aan die sondes meer
van 'n yd'le jonkheidslewe;
wil tog, om u goedheid, HEER,
ál my sondes my vergewe!

25:4

God is goed in al sy handel,
en sy pad is enkel reg;
daarom laat Hy sondaars wandel
in die waarheid van sy weg.
Hy sal met sy hand hul lei
wat verdwaal was en verlore;
wie sagmoedig is, laat Hy
wandel op sy regte spore.

25:5

Ja, Gods weg is goedheid, klaarheid,
en sy werk altyd getrou
vir wie wandel in sy waarheid
en op sy beloftes bou.
Wil my dan, u Naam ter eer,
al my sondeskuld vergewe;
want ek het teen U, o HEER,
swaar en menigmaal misdrewe!

25:6

Wie's die man wat hier benede
in Gods vrees sy weg wil gaan?
God sal self sy wank'le skrede
voortlei in die regte baan.
Al wat goed is, sal Gods hand
hom in stilheid laat verwerwe;
en die lank beloofde land
sal sy nageslag beërwe.

25:7

Gods geheim'nis is die lewe
vir wie wandel in sy vrees;
en Hy 't sy verbond gegewe
om vir hul 'n lig te wees.

'k Hou my oë op die HEER
wat my so getrou gelei het,
want Hy voer my voete weer
uit die net wat hul gesprei het.

25:8

O my God, ontferm U oor my
in my diepe ongeluk;
eensaam is ek - o verhoor my! -
gans ellendig en in druk.

Om my heen, aan alle kant,
is die skrik van duisend dode;
laat dan, HEER, u regterhand
my verlos uit al my node.

25:9

Slaan op my ellende=u oë,
hoor my, HEER, uit medely;
neem my sondes uit meedoë
almal weg, vergeef dit my!
HEER, aanskou die leërmag
wat om my vermenigvuldig,
want hul lê op my en wag -
vol van haat en ongeduldig.

25:10

Red my van geweldenare;
'k steun op U in teëspoed.
Laat opregtheid in gevare,
met die onskuld, my behoed.
Red u volk, o troue HEER,
uit die hand van sy bestryder,
en wees Isr'el immermeer
'n genadige bevryder!

Psalm 26

26:1

O HEER, doen aan my reg!
Ek wandel as u kneg
en wil opreg met U verkeer.
Op U alleen vertrou ek;
op U, my Rotssteen, bou ek,
ek sal nie wankel, troue HEER!

26:2

Beproef my van omhoog,
deurstraal my met u oog;
want op u guns verlaat ek my.
Deurgrond al my verlange
en toets my in my gange,

want dis u waarheid wat my lei.

26:3

Ek sit nie by die man
wat listig smee sy plan
en heim'lik voer sy raadslag uit.
Met dié wat in hul lewe
u woord en wet weerstrewe,
sal 'k geen verbond of vriendskap sluit.

26:4

Ek was, aan U verpand,
in onskuld nou my hand;
ek sal, as ek my offer bring,
verskyn voor u altare,
en fees hou met die skare
wat vrolik van u wonders sing.

26:5

Vol blydschap is my siel
wanneer ek voor U kniel
wat woon waar aardse lig verdwyn.
Hoe lief het ek u woning,
die plek, o Hemelkoning,
waar U in heerlijkheid verskyn.

26:6

O HERE, ruk u kneg
nie met die sondaars weg
en met die manne van geweld!
Daar is in hulle hande
die daad van skade=en skande
saam met die glans van omkoopgeld.

26:7

My God, doen aan my reg!
Ek wandel in u weg.
Verlos my, hoor my smeking aan!
U liefde=en lof verklank ek,
in u vergaardring dank ek,
U het vir my die pad gebaan.

Psalm 27

27:1

God is my lig, my heil: ek sal nie vrees nie;
Hy is die HEER wat hulp verskaf in nood;
my lewenskrag, 'k hoef nie vervaard te wees nie,
want by die HEER is uitkoms teen die dood.
As bendes my omring, 'n wilde hoop
in woeste vaart op my kom aangeloo,
dan struikel hulle wat my vlees wou eet,

en stort terneer omdat hul God vergeet.

27:2

Al bou 'n leër om my heen sy walle
om my te vang, alreeds ten dood gewy;
al kom 'n oorlog met sy duisendtalle,
ek sal nie vrees; op God verlaat ek my.
Een ding, dit het ek allermees begeer:
om in u huis so lank ek leef, o HEER,
te woon, en daar in stilheid wag te hou,
te peins waar ek u lieflikheid aanskou.

27:3

In tyd van onspoed is U my bevryder;
U berg my in die skuilplek van u tent.
Hoog, op 'n rots, staan ek bo my bestryder,
U het my pad deur dieptes heen gewend.
Dus bring ek U my offers van geklank,
en sing, o HEER, u Naam 'n Psalm van dank.
O hoor my stem wanneer ek tot U skrei,
wees my genadig tog en antwoord my!

27:4

My hart sê my, omring deur donkerhede:
"O soek die HEER, die bron van lig en krag."
Ek soek u aangesig in my gebede;
verberg dit nie wanneer ek op U wag.
Wys tog u kneg nie af, dat ek, o HEER,
die glans van u genade nooit ontbeer.
U is my hulp, die God van heil op wie
ek vas vertrou - begeef, verlaat my nie!

27:5

Verlate's ek van vader en van moeder;
tog weet ek dit: die HERE neem my aan.
U is, o HEER, my Vader en Behoeder,
wat my wil leer om op u weg te gaan.
Wil my dan langs die regte paaie voer,
omdat verspieders op my gange loer.
Verlos my van 'n wrede teenparty,
en wil my van die valse tong bevry.

27:6

As ek op aard, deur soveel smart omgewe,
omring deur droefenis en dood en rou,
nie meer sou glo dat ek in hierdie lewe
die goeie van Gods hand nog sal aanskou -
dan het ek lankal in my druk versmag.
Wees sterk, my siel, wees altyd sterk en wag!
Die HEER sal hoor en op jou roepstem merk,
Hy sal jou weer met nuwe krag versterk.

Psalm 28

28:1

Ek roep U aan, o HERE, hoor!
Verleen my bystand, neig u oor,
dat ek nie word, daar 'k U moet mis,
soos dié wat in die grafkuil is.

28:2

O hoor as ek, my stem al week,
om hulp U aanroep in gesmeek,
my hande hef na heil'ge plek
waar donkerheid u bondskis dek.

28:3

Ruk my nie weg in jammmerstaat
met al die werkers van die kwaad,
wat wel hul woorde glad vernis,
maar in hul hart is haat en twis.

28:4

Vergeld hul nou hul bose daad,
die vrug van selfgebroude kwaad;
beloon hul na hul werk en sin,
en skink hul eie drank hul in.

28:5

Omdat hul op die HEER se werk,
die hoogheid van sy hand nie merk,
sal Hy wat alle werk deurskou,
hul afbreek en hul nie meer bou.

28:6

Geloofd sy God, Hy het sy oor
geneig en weer my stem gehoor;
my sterkte en my hulp is Hy,
'n skild my altoos dig naby.

28:7

Dus steun my hart net op u mag,
en jubel ek met al my krag.
U is ons sterkte=en teëweer,
'n rots vir u gesalfde, HEER!

28:8

Verlos ons uit benouenis,
en sien hul wat u bondsvolk is;
wees hul 'n herder vir altyd,
en dra hul tot in ewigheid!

Psalm 29

29:1

Eng'lemagte, loof die HEER,

gee die HERE sterkte=en eer!
Al die duisende tesaam -
sing die ere van sy Naam!
Eng'le, trone, heerskappye -
laat dit opklink uit jul rye!
Dien God, groot deur almagsdade,
in die skoonste feesgewade!

29:2

Dis sy stem wat, hooggedug,
rol en ratel deur die lug
as die onweerstorme woed
bo die donker watervloed;
en dit klink met groot vermoë
majesteitlik deur die boë;
alles beef en staan verwonder
as die God der ere donder.

29:3

Dis die HEER se stem wat spreek
as die trotse seders breek;
as hul spring soos kalwers op
Libanon se hoë top.

Berge kom saam in beroering:
Sirjon spring van skrikvervoering,
Libanon, met sederbosse,
huppel soos die wilde osse.

29:4

Dis die HEER se stem wat vuur
uit die donderwolke stuur;
bliksempyle skiet Hy neer,
Kades bewe van dié weer.
Bosse word ontbloot, en reë
word oorval deur skrik en weë.

In die tempel van sy ere
sê hul almal: Dis die HERE!

29:5

Onweerstoms het uitgewoed.
God sit bo die watervloed;
soos die kleur'ge reenboogkrans
sweef daarbo sy vredeglans;
en die grote wêreldstigter,
Hy, die sterke onweersrigter,
Hy laat op sy erf benede
druppels daal van seen en vrede.

Psalm 30

30:1

Ek sal met hart en mond, o HEER,
u roem verkondig en u eer;
U het in guns na my gebed
geluister en my uitgered,
sodat die man wat my bestry het,
nie oor my smart hom kon verbly het.

30:2

My God, U het my op my klag
genees, en al my smart versag;
U het my siel, deur ang's beroer,
diep uit die graf weer opgevoer,
U het my om die wederstrewer
nie aan die grafkuil oorgelewer.

30:3

Sing nou, Gods guns-genote, bly,
'n danklied aan die HEER gewy.
Spreek lof, bring in gedagtenis
sy Naam wat hoog en heilig is!
Al laat Hy ons 'n oomblik bewe,
sy goedheid duur ons ganse lewe.

30:4

Die droefheid wat ons hart verskeur,
- wanneer ons saans mistroostig treur
en uitbreek in ons jammerklag -
sal, soos die pelgrim, net vernag;
want nouliks blink die môreglore
of jubelsange word gebore.

30:5

Ek het gesê in voorspoedstyd:
"Ek wankel nie in ewigheid."
Want, HEER, u guns het my bewaak,
U het my rotsberg vasgemaak.
Maar sluit U net vir my u oë -
dan beef my berg, van skrik bewoë.

30:6

Toe was, o HEER, my hart weer week;
ek het geroep en U gesmeek:
"Moet ek dan sterf? Sal ooit my stof
die mond kan open tot u lof?
Sal dit die luister van u waarheid
ooit kan verkondig in sy klaarheid?"

30:7

Hoor, HEER; betoon u guns aan my!
Hoor, troue Helper, wees naby
wanneer ek biddend op U wag!
Toe het die HEER my rougeklag

verander in die jubelreie
van sangers op hul feesgetye.

30:8

In plaas van rou en harteleed
het U met blydschap my omkleed;
my sak het U ontbind, my weer
met vreugde=omgord, sodat my eer
nie swyg: U bring ek al die ere,
U sal ek ewig loof, o HERE!

Psalm 31

31:1

Net soos 'n rots, gesterk, gestewig
teen storm en ongety,
is U, o HEER, vir my.
Maak my tog nie beskaamd vir ewig.
Bevry my, hoor my bede
na u geregtighede.

31:2

O neig u oor en red 'n lyder,
wees my by stormgerug
'n rots om in te vlug!
Wees my 'n vesting, o Bevryder,
wat op 'n berg verhewe,
my veiligheid kan gewe!

31:3

U is my ewige rots, o HERE!
Diep in u veil'ge sy
sal ek genestel bly.
U sal my lei, u Naam ter ere,
tot ek die net verby is
wat voor my voet gesprei is.

31:4

Ek gee my gees oor in u hande,
my Redder, wat my trou
in veil'ge hoede hou.
Ek haat hul wat met offerbrande
hul neerbuig voor die gode.
Ek steun op God in node.

31:5

In U, my God, wil ek weer bly wees;
die guns wat U my bied,
wil 'k lofsing in my lied.
U was dit wat my wou naby wees,
wat my in guns aanskou het
toe ek op U gebou het

31:6

U het my nimmer oorgegewe
aan vyande wat wreed
getrag het na my leed.
Deur U, bevryder van my lewe,
kan ek met vrye skrede
nou wandel in u vrede.

31:7

Toon tans, o HEER, u mededoë,
verhoed my ondergang;
ek is beklemd en bang!
'n Swaar verdriet deurknaag my oë,
my siel is mat van klagte,
my liggaam sonder kragte.

31:8

'n Bitter smart verteer my lewe;
my tyd word deur geklag
verslyt die ganse dag.
Ek voel my kragte my begewe.
My ongeregtighede
deurwoel my kranke lede.

31:9

Ek word bespot, beskimp vanweë
my haters; van my smaad
hoor ek die bure praat.
Selfs vriende is my ongeneë;
my, reeds in smart verlate,
ontvlug hul op die strate!

31:10

Ek is vergeet soos een wat dood is;
ek is - wie dink daaraan? -
soos iets wat al vergaan.
Hul skinder nou dat ek in nood is,
en daar is geen verkwikking,
maar onrus en verskrikking.

31:11

Terwyl hul raad hou teen my lewe
en teen my samespan
met heimelike plan,
het ek my aan U oorgegewe.
Op U staan my verwagting
by smaadtaal en veragting.

31:12

HEER, in u hande is my tye;
ek steun in al my leed
op U alleen wat weet

die maat en einde van my lye.
Red my, o sielsverblyder,
van vyand en bestryder.

31:13

Onthou my nie u wonderlig nie:
blik in u goedheid neer,
en red my tog, o HEER!
Laat my nie voor my haters swig nie.
Laat nooit verleë sug nie
wie biddend tot U vlug nie.

31:14

Beskaam, verskrik die goddelose,
laat hul in skande kom.
Laat in die dood verstom
die valse lippe van die bose,
hul wat my heilsverwagting
bespot het met veragting.

31:15

Hoe groot is, HEER, u seënstrome
vir wie opreg van gees
wil wandel in u vrees!
Hoe groot die vreugde van die vrome,
as almal klaar bemerk het
die heil wat U bewerk het.

31:16

U steek hul weg, al u vereerders;
daar' s berging in die lig
van God se aangesig.
U steek hul weg vir samesweerders,
en hoed u gunsteling
vir tong- en twisgedinge.

31:17

Geloofd sy God vir sy genade,
so wonderbaar en groot
aan my, sy gunsgenoot.
Sy oog slaan my in liefde gade;
Hy lei my na 'n veste
in veiliger geweste.

31:18

In moedeloosheid neergeboë,
het ek, deur vrees gejaag,
weleer te gou geklaag:
"Ek het verdwyn, wég van u oë."
Ook dan is voor u ore
my roepstem nie verlore.

31:19

Bemin die HEER, sy gunsteling!
Hy sal jul nooit verlaat,
maar straf die trotse daad
deur goddelike regsgedinge.
Wees sterk dan, en behoue,
in stille Godsbetroue.

Psalm 32

32:1

Welsalig wie van skuld en straf onthewe,
die woord mag hoor: jou sondes is vergewe.
Want God wat groot is in barmhartigheid,
het hom vergewe= en skeld die skuld hom kwy.
Welsalig wie die HEER geen enkel stonde
toereken wil die boosheid van die sonde
en wie se gees, van alle valsheid vry,
voor God ootmoedig al die skuld bely.

32:2

Toe ek voor U al worst'lende verstom het,
geen boetgebed my uit die hart gekom het,
het my gebeent', verskrik deur my geklag,
verswak en uitgeteer die ganse dag.
U hand het swaar gedruk op al my lede:
bedags geen rus, en snags geen stem van vrede;
my krag het weggedroog van uur tot uur
soos velde deur die somersonnevuur.

32:3

Ek het bely, o HEER - in sielerou nie
my hart gegrendel of my mond weerhou nie.
Ek het bely wat my van U vervreem,
U het my skuld genadig weggeneem.
Dus kom Gods volk, dus kom al sy bemindes
om Hom te soek terwyl sy guns te vind is;
die lewensee mag met sy golwe slaan,
dit deer hul nie, dit raak hul selfs nie aan.

32:4

U is dit, HEER, wat tot my hulp gereed is,
'n skut en skerm in alle angs en leed is,
in nood my red, met jubels my omring,
en in my gees weer vreugde laat ontspring.
Maar nee, o God, u goedheid reik nog verder!
U sê: Ek wil jou oppas soos 'n herder,
en wil jou voet op veil'ge pad laat gaan,
waarop my oog jou altyd gadeslaan.

32:5

Wil soos 'n perd nie wees wat opwaarts steier;

Of soos 'n muil wat ons sy dienswerk weier,
wat mensehand moet dwing met toom en tuig
tot hy sy krag in diensbetoon moet buig.
Die goddelose man het baie smarte;
maar wie op God vertrou van ganser harte,
hom sal gewis, ook onder kruis en druk,
die guns van God 'n krans vleg van geluk.
32:6

Regverdiges, laat hoor die blye tyding!
Sing voor die HEER 'n lofsang van bevryding,
'n sang wat juig oor skuldvergiffenis.
Sing, wie opreg van hart en wandel is!

Psalm 33

33:1

Sing vrolik, hef die stem na bowe;
regverdiges, verhef die HEER!
Dit pas opregtes God te lowe
en uit te jubel tot sy eer.
Laat die Psalm gesange - / stem van sterk verlange
om die HEER te dank -
by die smeltendskone / harp- en sitertone,
liefde=en lof verklank!

33:2

Sing nuwe sange, nuutgebore
uit aandrif van die skoonste kuns;
trompetgeklank deur tempelkore
moet danksê vir Gods nuwe guns.
Wat ons toegeseg is / in Gods Woord wat reg is,
het ons hart verbly;
en Gods almagsmerke / sien ons op sy werke -
waar en reg soos Hy.

33:3

Hy min die reg in alle dinge,
want enkel waar en reg is Hy;
tot by die aard' se verste kringe
sien ons sy goedheid uitgesprei.
In sy alvermoë / het Hy hemelboë
deur sy woord gestig;
deur sy Gees 'n ganse / leërskaar van glanse
skitt'rend aan laat lig

33:4

Hy laat die wilde wêreldseë
geweldig aanswel tot 'n hoop;
in voorraadskuur, omlaag geleë,
stuit Hy die waters in hul loop.

Voor Hom, Skepper-HERE / van die see en mere,
van wat is en leef,
moet die verste strande, / volke=in al die lande
skrikverslae beef.

33:5

Die HEER se woord is skeppingsmagtig
wat lewe uit die dood gebied.
Hy spreek - dit staan daar lewenskragtig,
Hy roep net en dit het geskied.
Nasies en tiranne / smee verniet hul planne
in die vlam van haat.
Hy wat groot van mag is, / weet wat daar bedag is
en verbreek hul raad.

33:6

Die HEER se raad word nooit gekeer nie;
dit sal bestaan in ewigheid.
Teen sy besluit is geen verweer nie;
bestendig duur dit vir altyd.
Salig wie tevore / deur Hom is verkore
as sy erf en lot;
wie so hoog geëer is, / dat dié HEER húl HEER is
en dié God húl God.

33:7

Die HEER wat bo die wentelkringe
van son en maan sy rykstroon stig,
aanskou die mense=en alle dinge -
daar's niks bedek voor sy gesig.
Uit sy vaste woning / waar Hy heers as Koning,
sien Hy, Skepper- HEER,
uit oneindig hoë / blou-deurglansde boë
op sy skepsel neer.

33:8

Die HEER skou uit die hoë hemel
en sien die mensekinders aan;
Hy ken hul hart, oor hul gewemel
laat Hy sy heil'ge oë gaan.
Magtige=oorlogsvolke, / boë, skilde, dolke,
blinkende=oorlog-staal -
duisende=uitgetelde / manne, strydere, helde
bring geen seëpraal.

33:9

Die oorlogspere kan nie behou nie,
hoe hy ook aanstorm met geweld;
hy red nie met sy ysterklou nie
wat grimmig neerdreun op die veld.
Maar die HEER se oë / straal met mededoë

op wie, klein van krag,
voor Hom stilverslae / in hul donker dae
op sy goedheid wag.

33:10

Sy arm ontbloot Hy uit die hoogte
en red hul siele van die dood.
Hy sorg vir hul by somerdroogte,
in sware tyd en hongersnood.
In die grootste smarte / bly nogtans ons harte
op die HEER vertrou.
Hy, ons skild, Hy wyk nie, / en ons hulp beswyk nie
waar ons hart op bou.

33:11

In God, dié God wat ons beveilig,
voel nou ons hart opnuut verblyd;
en op sy Naam, ontsaglik heilig,
vertrou ons tot in ewigheid.
Goedertieren Vader, / hoor ons as ons nader
met 'n diep ontsag;
slaan ons gunstig gade, / skenk ons u genade
as ons op U wag!

Psalm 34

34:1

In weelde=en ongeluk,
altyd sal ek die HERE prys;
altyd vir Hom my lof laat rys,
in voorspoed en in druk.
Hom sal 'k die ere skenk,
tot roemtaal kragtig aangespoor.
Sagmoediges, hul sal dit hoor
en aantree op my wenk.

34:2

Kom, maak die HERE groot!
Laat ons sy Naam 'n lofsang wy,
aan Hom wat groot is en naby,
die helper in die nood.
Ek het in my gebed
Die HEER gesoek en Hy het my
in antwoord op my noodgeskrei,
uit al my vrees gered.

34:3

Hul oog was op die HEER,
en - vreugde 't van hul uitgestraal;
nou wek by hul geen smaderstaal
'n blos van skaamte meer.

Ellendiges maak Hy
- wanneer hul in verdrukking kerm,
en niemand hom oor hul ontferm -
uit hul benoudheid vry.

34:4

Gods sterke Engel wil
'n laer van beskutting wees
óm almal wat die HERE vrees.
Hy maak hul onrus stil.
Ervaar dan en aanskou
hoe waaksaam God is en hoe goed.
Hoe salig is 't in my gemoed
as ek op Hom vertrou!

34:5

O heil'ge volk van God,
geheilig om sy volk te wees,
jul hoef geen honger ooit te vrees,
God waak oor julle lot.
Die jong leeu, groot van moed,
ly honger op die skrale jag,
maar hulle wat die HEER verwag,
ontbreek dit aan geen goed.

34:6

Kom, kinders, hoor na my!
Die HEER se vrees wil ek jul leer.
Wie is 't wat lewensduur begeer
en dae=wat hom verbly?
Laat tong en lippe vra
na waarheid, en ontwyk die kwaad;
soek wat God wil: die regte daad,
en jaag die vrede na.

34:7

God wend sy aangesig
teen hul wat sy bevel weerstaan,
Hy laat hul naam met hul vergaan
deur hoogste strafgerig;
maar Hy sien gunstig neer
op die regverdige geslag;
Hy neig sy ore tot hul klag
en red hul altyd weer.

34:8

Die HEER's die hart naby
wat gans verbroke=is en verskeur.
Die gees wat diep verslae treur,
verlos, bemoedig Hy. Hoe kom hul altyd weer,
die teespoede van wie hier

regverdig leef; maar Gods bestier
red hulle keer op keer.

34:9

Sy beend're word bewaar:

God sorg dat daar geeneen van breek.

Maar wie hom haat - die onheil wreek
dit op die skuldenaar.

Die HEER sal hul bewaar,

sy volk wat op sy hulp vertrou.

Hy sal hul in sy guns aanskou
en skuldig nooit verklaar.

Psalm 35

35:1

Verdedig tog my regsak, HEER,

en laat u hand my vyand keer!

Gryp áán die wapens van die stryder:

die skild en spies, o my Bevryder!

Belet hul optog, tree vooruit

om my vervolgers plots te stuit.

Sê aan my siel wat op U wag:

"Ek is jou heil en veil'ge krag."

35:2

Beskaam hul in hul trotse waan,

wat wreed my na die lewe staan!

Laat hulle wyk in onvermoë

wat net my onheil het voor oë!

Laat hul soos kaf word voor die wind!

Die Engel Gods, laat Hy hul vind,

verstrooi, verjaag op donker pad.

En maak dit voor hul voete glad!

35:3

Want sonder oorsaak het hul my

'n kuil gegraaf, 'n net gesprei.

Laat onheil gou die bose manne

beskaamd maak met hul onheilsplanne!

Laat hulle struikel in hul gang;

die net vir my gespan, húl vang;

en laat, terwyl ék dan bly staan,

húl daarin val en ondergaan!

35:4

My siel sal in die HERE juig

en Hom, vir hulp, my dank betuig;

my beend're saam spreek tot u ere

en sê: "Wie is soos U, o HERE,

wat die ellendige bevry

van dié wat sterker is as hy?
Die arme - dat hy U mag loof -
verlos van dié wat hom beroof?"

35:5

Boosaardig kom met vrae aan
getuies wat my teëstaan,
my wil verskrik - die tongehelde
wat enkel kwaad vir goed vergelde
en - vir my siel, verlatenheid.

Toe hulle siek was, al die tyd,
het my 'n rougewaad omknel,
ek het my siel met vas gekwel.

35:6

Ook my gebed het altyd weer
my in die boesem t'ruggekeer.
Soos oor 'n vriend, soos oor 'n broeder,
soos een wat weeklaag oor sy moeder,
het ek getreur, in rou gebuk.

Maak as ek struikel in my druk,
dan kom hul vrolik bymekaar
en span hul saam, die ganse skaar.

35:7

Daar's tafelspotters, roekeloos,
en lae mense, slinks en boos,
wat almal breek deur wet en bande,
en teen my kners hul met hul tande.

Hoe lank sal U dit sien, o God?

Vergun my siel 'n beter lot;
verlos my deur u sterke hand
uit hierdie leeus se klou en tand!

35:8

Nou sal in die teenwoordigheid
van wie U ken, u majesteit
my liefde=en lofsang weer gewy wees.

Laat hul maar net nie oor my bly wees
wat sonder oorsaak met my twis
en sonder grond my vyand is.

Laat hul nie juig wat in hul waan
die oë skimpend op my slaan.

35:9

Hul mond spreek nie van vrede, nee;
hul hart, wat diep sy planne smee,
bedink die fynste listighede
teen stille minnaars van die vrede.

Hul blaf my aan met ope mond;
hul skimptaal wat my diep deurwond,

bespot my leed; hul is verheug
oor al my smart en ongeneug.

35:10

U sien dit aan. Ag, swyg nie stil;
beslis, o HEER, tog my geskil;
ontwaak, tree op tot my beskerming,
en toon my nou u groot ontferming!
Doen reg aan my in hierdie stryd,
o HEER, na u geregtigheid;
en laat die spotters, dag aan dag,
nie juig nie oor my treurgeklag!

35:11

Laat hul nie sê wat my bestry:
"Ha, nou het ons ons wens verkry!"
Laat my dié smaad nie ondervind nie
dat hul kan sê: "Ons 't hom verslind" nie!
Laat hul veeleer beskaamd daar staan
oor al die kwaad my aangedaan,
sodat my trotse teenparty
hom nooit kan groot hou teenoor my.

35:12

Laat hulle juig en blydschap smaak
wat bly is oor my goeie saak.
Laat hul, by elke vreugdedaling,
weer aanstem met 'n vreugherhaling:
"Die HEER is groot en goed daarby,
wat vrede vir sy kneg berei."
Dan meld my tong met stil ontsag
u reg, u lof die ganse dag.

Psalm 36

36:1

Die boosheid van die bose man -
my diepste hart getuig daarvan:
"Gods vrees is uit sy oë."
Hy vlei homself, in kwaad verstyf,
Dat God sy snode wanbedryf
vir altyd sal gedoë.
Bedrog en onreg is sy woord.
Hy gaan in sy onwysheid voort
en vrees geen bose handel.
Hy maak by nag sy planne reg,
en kom dan op die sondaarsweg
om in sy kwaad te wandel.

36:2

U goedheid, HEER, is hemelhoog;

u waarheid tot die wolkeboog;
u reg sal nooit begewe,
maar staan soos berge, vas van voet;
u oordeel is 'n diepe vloed;
U sorg vir al wat lewe.
Hoe kost'lik is u guns, o God!
Hoe vlug die mensekinders tot
u vleuels vir beskerming!
Hul smaak die vette van u huis;
U laaf hul uit 'n stroom wat bruis
uit dieptes van ontferming.

36:3

Van al wat leef, is U die bron;
van alle lig, die ewige son
wat afstraal in ons oë.
HEER, laat u reg en goedheid wees
oor wie opreg u ken en vrees
en steun op u vermoë:
laat trotse voet my nooit vertrap,
nòg bese hand in ballingskap
my dwing om rond te swerwe!
Daar val die werkers van die kwaad
vir altyd in 'n jammerstaat
waarin hul magt'loos sterwe.

Psalm 37

37:1

Vertoorn jou oor die bese nooit:
hul sal verkwyn, hul raak verstrooid
soos gras wat gou verdor, vergaan,
soos spruitjies wat maar kort bly staan.

37:2

Vertrou op God: die hart en hand
in troue diens aan Hom verpand.
Verlustig jou in Hom altyd
wat mild'lik gee en nooit verwyd.

37:3

Laat yd'le sorg jou nimmer kwel,
wil aan die HEER jou sorg vertel:
Hy sal jou reg, soos middagglans,
laat skitter aan 'n helder trans.

37:4

Al bruis dit in jou omdat lis
en leuen hier voorspoedig is -
swyg voor die HEER, gerus en stil,
jou wil verenig met sy wil.

37:5

Wag op die HEER in lydsaamheid,
wees traag tot toorn: Hy ken sy tyd.
Kwaaddoeners stort in hul verderf;
wie God verwag, sal alles erf.

37:6

'n Rukkie nog, en kyk dan weer -
die goddelose's daar nie meer!
Sagmoediges sal alles erf
en vrede sonder eind' verwerf.

37:7

Vergramd bedink die bose='n lis
teen wie voor God regverdig is.
Die HEER belag die domme waan:
Hy weet die dag van straf kom aan.

37:8

Die bose kom - hul nyd gewek,
hul boog gespan, hul swaard getrek.
Die arme, so ellendig al,
sal voor hul wapens neer moet val!

37:9

Hom wat opreg is, klein van krag,
swak tot verweer, wil hulle slag.
Maar wee, hul swaard sal húl deursteeke,
hul boë sal die HEER verbreek.

37:10

'n Weinig's vir die vrome meer
as skatte waar die bose=op teer:
God breek die arms waar hul op leun,
maar vromes sal Hy ondersteun

37:11

en welgevallig gadeslaan,
hul erfdeel nooit hul laat ontgaan;
ook in die dag van hongersnood
versadig Hy sy volk met brood.

37:12

Maar goddeloses sal vergaan
soos gras wat op die weiveld staan;
Gods vyande, hoe skoon van skyn,
sal soos 'n rookwolk gou verdwyn.

37:13

Die bose leen - en het te min.
Gods volk deel uit en – daar's gewin;
want sy geseendes sal hier bloei;
wie Hy vervloek, word uitgeroei.

37:14

'n Man se stap is vas en heg
as God behae 't in sy weg;
en as hy val, dan bied Gods hand
hom hulp en wisse onderstand.

37:15

Ek was aanskouer van veel kwaad,
maar nooit dat God sy volk verlaat,
dat hul geslag, hoeseer geplaag,
ooit aan die bedelbrood moes knaag.

37:16

Veeleer skenk hy genadebrood
aan wie al wankel in hul nood.
Sy nageslag strooi om hul heen,
en op hul spoor ontspruit 'n seen.

37:17

Verlaat die pad wat God verlaat.
Die HEER bemin die regte daad.
En in 'n erfdeel, wonderskoon,
daar sal jy voor die HERE woon.

37:18

Die HEER sal vir sy gunsgenoot
'n skut wees selfs tot in die dood.
Die sondaar hou voor Hom nie stand;
regverdiges beërf die land.

37:19

Hul mond is ons 'n wysheids-wel
en reg is wat hul tong vertel.
Gods wet is in hul hart geplant,
en deur sy krag hou hulle stand.

37:20

En as die bose op hul loer,
sal God hul aan die strik ontvoer.
Hy voer hul reg deur sy besluit
voor sy gereg regverdig uit.

37:21

Gaan voort met onvertraagde stap
en hoop op God in vreemd'lingskap,
totdat die aard' jou erfdeel word,
die bose voor jou neer moet stort.

37:22

Die goddelose sal vergaan,
al sien 'k hom nou as pragboom staan;
'n wyle nog, dan soek ek weer,
maar hy staan op sy plek nie meer.

37:23

Let op die vrome wat opreg

met God verkeer in woord en weg;
merk op die man wat God hier vrees:
sy lewenseind' sal vrede wees.

37:24

Oortreders word tesaam verdelg,
van hul vergaan èn stam èn telg.
Die HEER's 'n helper groot van mag
vir die regverdige geslag.

37:25

Hy is 'n toevlug in die nood,
Hy is 'n hulp oneindig groot.
Hy maak hul van die vyand vry,
hul skuil by Hom, Hy's hul naby.

Psalm 38

38:1

Straf tog nie in ongenade
my misdade,
HEER, verdra my met geduld.
Wil tog nie in toorn ontsteek nie
en U wreek nie
op my sonde=en sondeskuld.

38:2

In my dring u strafgerigte,
HEER, soos skigte
wat my hart deurboor soos staal.
Ja, die hand wat hul gedryf het
in my lyf, het
self ook op my neergedaal.

38:3

Niks is aan my sonder wond nie,
niks gesond nie,
om u grimmigheid, o HEER!
Om my ongeregthede
is geen vrede
in my beend're immermeer.

38:4

Want my hoof is gans bedolwe
in die golwe
wat my sonde oor my stort;
al die golwe en die bare
met hul sware
druk het my te swaar geword.

38:5

Al my kwale en my plaë
wek mishae

en 'n walging, my te sterk.
Ag, hoe lelik is die wonde
van die sonde
as mens op sy dwaasheid merk!
38:6

Krom en gans'lik neergeboë
voor u oë
gaan ek heeldag in die rou.
In my lende is ontsteking
en verbreking -
niks is heel meer aan my nou.

38:7
Uitgeteerd deur al my klagte
is my kragte
gans verbrysel en tot niet.
In my hart se afgrond ruis dit,
aaklig bruis dit -
daarom brul ek in verdriet.

38:8
HEER, U weet hoe hart en sinne
staan daarbinne
as ek worstel in my leed.
Voor U is my sugte=en sorge
nie verborge,
daar U alles sien en weet.

38:9
Ag, hoe skud my hart en bewe;
uitgelewe
is my krag en opgeteer.
Oë, gans en al ontluister,
skemerduister,
sien geen daglig amper meer.

38:10
Ver van my, uit diep mishae
vir my plae,
het my vriende weggegaan.
Selfs verwante wil nie bly nie
naby my nie,
maar hul staar van ver my aan.

38:11
En my vyand lê sy lae;
in my plae
dreig hy met die laaste slag.
Same spreek hul, same veins hul,
en bepeins hul
my verderf die ganse dag.

38:12

Maar daar is in my geen oor nie
wat wil hoor nie:
soos 'n dowe hou 'k my dom.
Hul kom my van kwaad beskuldig,
maar geduldig
hou ek mond en lippe stom.

38:13

Want U, HEER, ontferm U oor my,
en verhoor my.
Op U bou 'k - wat my ook tref.
Laat my vyand nooit oor my nie
hom verbly nie -
om my wank'ling hom verhef.

38:14

Want in al my teënhede
dreig my skrede
altyd weer om uit te gly.
HEER, ek kerm in onvermoë
voor u oë,
en my smart is steeds voor my.

38:15

Ja, 'k bely voor U my sonde
onomwonde
en bekommerd oor my kwaad.
Maar my vyand lewe pragtig,
altyd magtig
en in hoog verhewe staat.

38:16

Dié wat goed vergeld met boosheid
en godd'loosheid,
hul word groot en sterk in mag;
hul omsluit alkant my weë,
staan my teë,
omdat ek u wet betrag.

38:17

Wil my, HEER, in hierdie lewe
nie begewe;
wees nie ver van my gebed!
Hoor die roepstem van 'n lyder,
o Bevryder
wat my altyd uit wou red!

Psalm 39

39:1

Ek het gesê: Ek wil my weg bewaar,

geen klaagtoon oor my tong laat gaan;
in onheil wil 'k my mond en spraak bedwing,
terwyl die vyand voor my staan;
sodat hy in sy ongeduld oor my
geen vreugde=of voordeel sal verkry.

39:2

In stilheid was ek stom, ek het geswyg
ook van wat goed is, maar my smart
is aangewakker tot 'n lydensvlam,
en daar was hitte in my hart
by my gesug, sodat my tong moes spreek,
maar met die stem van een wat smeek:

39:3

O HEER, ontdek my lewensend aan my;
my dae is by U getel.

En leer my tog hoe kort van duur ek is:

'n handbreed is my tyd gestel;

'n ademtog en - ek is dit weer kwyt!

Ja, elke mens is nietigheid.

39:4

Gaan nie die mens net soos 'n skim daarheen,
net soos 'n skadu wat verdwyn?

Hul woel vergeefs, hul bring verniet byeen
wat vir die oog begeerlik skyn.

En niemand weet wie ná sy dood sal erf
wat hy met soveel sorg verwerf.

39:5

En nou, wat is dit waar ek nog op wag?

Ek hoop op U alleen, o God!

Red my van skuld, die oorsaak van my smart,

en laat die dwaas nie met my spot;

dan swyg ek stil, want U het dit gedoen;

ek wil my met u wil versoen.

39:6

Te swaar is die bestryding van u hand.

Wend u kastyding van my af!

As U die mens in u gestrengheid tref,

dan welk sy skoonheid by u straf.

Net soos 'n weefsel wat die mot verteer -

so nietig is die mens, o HEER!

39:7

Hoor my gebed, merk op my hulpgeroep,
wanneer 'k my trane voor U skrei.

Ek is 'n vreemd'ling wat maar kom en gaan,
soos ook my vaders was voor my.

Maak my weer vrolik, wend u toornblik af

voordat ek heengaan na die graf.

Psalm 40

40:1

Ek het die HEER lank in my druk verwag -
Hy het sy oor tot my geneig.
Toe ek bedruk was en bedreig,
het Hy geluister na my jammerklag.
Hy wat aan my gedink het,
toe ek so diep gesink het
in modderige slyk,
Hy laat my rotsvas staan,
Hy laat my veilig gaan -
my voetstap sal nie wyk.

40:2

'n Nuwe lied ruis oor my lippe nou,
'n lofsang Gode toegesing.
'n Ganse skaar wat my omring,
sal 't sien en vrees en op die HEER vertrou.
O soete Godsbetroue!
Welsalig en behoue
wie wegvlug derwaarts heen,
op leuenaars nie ag,
van trotsaards niks verwag,
maar steun op God alleen!

40:3

Grootmagtig was u daad. Hoe meld my mond
u wonders so oneindig ryk?
Wie is op aarde=aan U gelyk?
Wie kan, o HEER, u grootheid ooit deurgrond?
Geen gawe=of offerande,
gebring deur mensehande,
was ooit u wil of eis.
U het my oor deurboor,
dat ek u woord kan hoor
as hoogste dankbewys.

40:4

Net om u wil te doen soos in u Boek
- die wonderskrif wat nooit vergaan -
dit klaar van my geteken staan,
dit wil ek, HEER, van ganser harte soek.
Ek bied U hart en hande
in will'ge offerande -
al wat ek is en het;
diep in my ingewand
waar liefde=en ywer brand,

draag ek u heil'ge wet.

40:5

Nou sal ek u geregtigheid laat hoor:
daarvan in groot vergadering
vry-uit die blye boodskap bring,
uit dankbaarheid tot sanglus aangespoor.
U trou wat nooit beswyk het,
u heil wat ons geblyk het,
u guns oneindig groot -
sal ek my hulde bring
in groot vergadering
van vriend en vreugdgenoot.

40:6

Ek pleit, o HEER, op u barmhartigheid.
Bly met u liefde=en trou om my,
want ramp en onheil is naby
en om my heen. En in my hart is stryd.
Die sonde=uit ver verlede
oorval my matte skrede;
my oog het glans nòg gloed.
Hoe groot's my sondes al!
hoe eind'loos in getal!
In my's geen krag, geen moed.

40:7

Mag dit, o HEER, mag dit U maar behaag
om my te red. Verhoor my gou!
Oorlaai met skaamt' my vyand nou
wat na my soek, my met sy strik belaag.
Wil hulle rugwaarts slinger -
my vyand en bedringer
wat op my lewe mik.
As onheil my bedreig
laat dan hul spotlag swyg,
oorweldig hul met skrik!

40:8

Laat wie U soek, o God, my hulp in nood,
met almal wat u heil ervaar
in sielsangs en in doodsgevaar,
nou sing en sê: "Die HEER alleen is groot!"
Al is ek arm, ellendig,
Hy dink aan my bestendig.
Hy is die HEER by wie
daar redding is vir my.
U's tot my hulp naby.
My God, vertoef tog nie!

Psalm 41

41:1

Welsalig wie die arme in verdriet
sy hulp en bystand bied!
God sal hom red, en in die dag van kwaad
is Hy sy Toeverlaat.
God sal sy lewe=in kommernis bewaak
en hom gelukkig maak;
hom nimmer oorgee, dat sy teenparty
oor hom ooit voordeel kry.

41:2

As hy in krankheid op die siekbed is,
gee God hom lafenis;
sy liggaamswee en alle ongeneug
verander Hy in vreug.
Daarom roep ek: Wil my genadig wees
en my, o , genees!
Want, ag, ek weet die oorsaak van my wee:
ek het teen U oortree!

41:3

My vyande oorstort my met ellend
en hunker na my end.
Hul sê: Wanneer kom hy tog tot 'n val,
hy, met sy naam en al?
Hul kom asof hul op my siekte ag;
hul hart die lieg en lag!
Want gaan hul heen en is hul op die straat,
dan laster hul my staat.

41:4

My haters kom byeen, staan skelm opsy
en fluister kwaad teen my!
Hul sê: "lets skand'liks is op hom gestort;
toe het hy krank geword!
Nou dat hy lê, sal hy nie opstaan weer."
Selfs wie met my verkeer,
my troue vriend, my disgenoot, dié hef
sy voet om my te tref.

41:5

Wil my, o , weer oprig uit my kwaal
dat ek hul dit betaal!
Hieraan weet ek dat U, my so naby,
behae het in my:
geen vyand wat oor my verhoopte val
sal juig met vreugdgeskal;
in my opregtheid steun U my, o HEER,
U lig straal op my neer.

41:6

Geloofd sy God, die God van Israel!
Laat elk sy roem vertel!
Van ewigheid tot ewigheid gee eer
aan onse God en HEER!

Psalm 42

42:1

Soos 'n hert in dorre streke
skreeuend dors na die genot
van die helder waterbeke,
skreeu my siel na U, o God!
Ja, my siel dors na die HEER,
na die Lewensbron; wanneer
sal 'k, ná swerftog en benouing,
God weer sien in klare=aanskouing?

42:2

Trane stort ek in my klagte,
want die spotters vra vir my:
"Waar's jou God?" My dae=en nagte
gaan in droefenis verby.
Nog hoor ek die feesgedruis
wat weerklink het om u Huis,
toe 'k 'n skaar daarheen gelei het,
my met hul in God verbly het.

42:3

O my siel, waarom onrustig?
En wat buig jy jou in my?
Waarom in Gods lof onlustig
as die vyand jou bestry?
Menigmaal het Hy jou druk
laat verwissel in geluk.
Hoop op God, in Hom weer rustig!
In sy lof sal 'k my verlustig.

42:4

'k Dink aan God in donker dae
uit die land van die Jordaan;
Hermon hoor my kerme=en klae,
met die klein gebergte, aan.
Weedom gryp my binneste=aan,
as u waters oor my gaan,
as ek, in my smart bedolwe,
wepsink in u watergolwe.

42:5

Maar die HEER sal in my lewe
weer oordag sy guns gebied.

Ook deur donker nag omgewe,
sing ek nog my pelgrimslied.
Ja, ek lofsing in die nag,
want ek bly die HEER verwag;
my gebed sal opwaarts strewe
na die bronwel van my lewe.

42:6

HEER, my Rots, op U betrou ek.
Waarom dan vergeet U my?
Ganse dae=en nagte rou ek
onder druk en dwing'landy;
want ek hoor die vyand spreek
wat my met sy spot deursteek,
en my toeroep met veragting:
"Waar's die God van jou verwagting?"

42:7

O my siel, waarom onrustig?
En wat buig jy jou in my?
Waarom in Gods lof onlustig
as dié spotstem jou bestry?
Menigmaal het Hy jou druk
laat verwissel in geluk.
Hoop op God, in Hom weer rustig!
In sy lof sal 'k my verlustig.

Psalm 43

43:1

HEER, doen my reg, hoor my gebede,
en twis my twissaak tog vir my!
Want waar ek heengaan, skrede=op skrede,
beleër my 'n bouse=en wrede,
'n huigelende teenparty
wat my my saak bestry.

43:2

My God, ek steun op u vermoë,
U is die sterkte van my hart.
Waarom gaan ek dan neergeboë -
verstoteling van voor u oë,
my siel bekommerd en benard -
gedurigdeur in swart?

43:3

Send, HEER, uit hemelse geweste
u lig en waarheid neer op my!
Laat dié my bring na Sions veste,
want daar is 't my die allerbeste,
waar ek, u woning ingelei,

my in u diens verbly.

43:4

Dan gaan ek in na Gods altare,
tot God, my God, my vreugde=en lied;
dan speel ek met die harpenare,
dan ruis vir U my blye snare -
vir U wat my, ná kort verdriet,
'n ewige vreugde bied.

43:5

My siel, wat treur jy nog verslae
en is onrustig in jou lot?
Berus slegs in Gods welbehae;
strek uit jou hoop na beter dae.
Verrys, herleef op sy gebod -
my redder is my God!

Psalm 44

44:1

O God, het ons nie met ons oor nie
en van ons vaders dit gehoor nie -
het ons dit nie van hul verstaan,
die werk deur U van ouds gedaan?
Hoe U die nasies met u hand
verdryf het en hul uitgeroei het,
terwyl u volk, deur U geplant,
hier welig deur u seen gebloei het!

44:2

Hul swaard het hul dit nie laat erwe,
hul arm geen seëpraal verwerwe.
Dit was ú hand, ú arm, die lig
wat afglans van u aangesig,
wat hul met guns en seen bestraal.
Gebied dan uit u hoë woning
die swaard van Jakobs seëpraal -
U self, o God, U is my koning!

44:3

Met horings stoot ons in die lende,
met voete trap ons neer die bende
van dié wat teen ons op wou staan.
U self, u Naam, het dit gedaan;
want ek vertrou nie op my boog
of swaard waarmee ek my omgord het;
U red ons, sodat voor ons oog
ons haters kragteloos geword het.

44:4

Dus vloei daar daagliks dank en ere:

U Naam loof ons vir ewig, HERE!
En tog het U ons nou verstoot,
U maak ons skaam, ons skande groot.
Want U, ons altyd so naby,
trek met ons leërs nou nie meer nie;
ons wyk al voor die teenparty;
hul plunder ons, en niemand keer nie.
44:5

Soos slagvee word ons oorgelewer,
verwilder deur die wederstrewer.
HEER, U verkoop u volk verniet:
dié spotprys kan geen wins U bied!
U maak ons tot 'n spot en smaad
in ballingskap se donker ure,
'n spreekwoord van dié wat ons haat
en 'n veragting by ons bure.
44:6

My skande is gedurig voor my,
en smaadbeseft maar altyd oor my;
want daar's 'n mond wat laster braak,
'n blik wat listig loer op wraak!
Dit alles het oor ons gekom;
tog het ons nie ons afgewend nie
of met bedrog gehandel om
u heilsverbond met ons te skend nie.
44:7

Geen afgod het ons hart bekoor nie,
ons voet ook nie u pad verloor nie;
tog kwyn ons in 'n woeste plek
waar diepe donker ons oordek.
Het ons Gods Naam dan ooit vergeet?
Tot afgodsdienste ons ooit begewe?
Sou God, wat harte ken, nie weet
en speur wat binne-in ons lewe?
44:8

Om U ontwil moet ons nou swerwe,
gemarteld moet ons heeldag sterwe;
om U ontwil dryf hul ons aan
soos vee wat na die slagbank gaan.
Ontwaak tog, HEER, dit is nou tyd!
Waarom verstoot U ons vir ewig?
Waarom deur u afwesendheid
ons pyn en smart nog meer verhewig?
44:9

Waar skuil die lig wat eers gestraal het,
wat van u aanskyn neergedaal het?

Waarom vergeet U ons ellend,
ons onderdrukking sonder end?
Die moed is min, die gees is dof;
ons vlees kleef aan die aarde=onmagtig.
Staan op en hef ons uit die stof,
wees aan u goedheid weer gedagtig!

Psalm 45

45:1

My hart, ontroer deur mymering,
sal lieflik van 'n Koning sing.
My tong, deur digvuur aangedryf,
is soos 'n pen wat vaardig skryf.

45:2

U's skoon! Geen skoon wat daarby haal.
Bevalligheid van trek en taal
is oor u lippe uitgestort -
U wat deur God geseën word.

45:3

Gord aan u wapens tot die stryd,
o Held, u glans en majesteit!
Oorwinnend ry na die geveg
vir waarheid, ootmoed, hoogste reg.

45:4

U regterhand wat triomfeer,
sal U gedugte dinge leer.
U pyle sal die volke tref
wat teen die Koning hul verhef.

45:5

U troon hou stand in storm en stryd,
u septer is regverdigheid.
U min geregtigheid, maar haat
die onreg met die onregsdad.

45:6

U, Koning van so='n ryksgebied,
het God met vreugdesalf oorgiet.
O God, u God, die maak U groot
bo elke vors en troongenoot.

45:7

U klere=is mirre=en alewee,
en balsemgeur sweef met U mee;
uit u ivore-koningshuis
kom wonderskone snaargeruis.

45:8

Daar's koningsdogters in die ry
van dogters wat U begelei;

die koningin hou by U stand
in fynste goud uit Ofirland.

45:9

O dogter, wat die bruidsroep hoor,
o skoonste, luister, neig jou oor!
Vergeet jou volk, jou eie vlees,
dat jy die Koningsbruid kan wees.

45:10

Gee dan die Koning, groot van mag,
op jou en op jou skoonheid ag,
o weier nie: buig voor Hom neer;
Hy is jou Koning en jou Heer.

45:11

Uit Tirus sal hul nader kom -
ook rykes, met geskenke, om
met skatte van die fynste kuns
te werf die sonskyn van jou guns.

45:12

Die Koningsdogter is nou gans
verheerlik in haar skoonheidsglans.
En oor haar kleed 'n weerskyn sweef:
dit is met gouddraad ryk deurweef.

45:13

Veelkleur'ge kleed, daarin word sy,
die skone, na haar Vors gelei;
'n stoet van maagde agteraan
wat met haar na die Koning gaan.

45:14

Hul word met vreugde voortgelei;
en almal, in hul Koning bly,
mag intree - hoogste gunsbewys! -
in koninklike pragpaleis.

45:15

Wanneer u vaders heen moet gaan,
sal in hul plek u nakroos staan.
U vestig hul met vaste hand
as vorste in die ganse land.

45:16

Ek sal, o Vors, U eer bewys,
u Naam déúr die geslagte prys.
Die volke sal, in U verblyd,
U loof vir ewig en altyd.

Psalm 46

[By die melodieaanwysing ontbreek
die afkappingsteken by *Ein' feste Burg*]

46:1

God is 'n toevlug in die nood,
'n rots wat altyd vas bly staan,
al dreig die vyand met die nood,
al storm sy leërbendes aan.
Laat dan maar buig en beef
al wat ons hier omgeef;
laat berge uit hul stee
wegwankel in die see -
ons sal nie beef of rugwaarts gaan.

46:2

Laat hoog die see se waters bruis
en in hul woede skuim en klots;
laat berge dreun van golfgedruis
wanneer dit teen hul hoogtes bots.
Die waterstroompies wat
daar kronkel in die stad
en oor die rotse gly -
hul maak die Godstad bly,
die heiligdom op veil'ge rots.

46:3

Die HEER is daar, Hy hou die wag;
so gaan die donker uur dan om;
Hy red wanneer die vroeë dag
goudglansend oor die berge kom.
In wilde krygsgedruis
het nasies opgebruis,
en koninkryke sink:
die HEER se stem weerklink -
'n ganse wêreld beef voor Hom!

46:4

Gewis die HERE Sebaot
sal sy gedugte mag laat blyk;
in nag en storm sal Jakobs God
ons rotsburg wees wat nooit beswyk.
Kom nader en bemerk,
aanskou die HEER se werk;
hoe Hy die wêreld rig;
hoe alles voor Hom swig
en in ontsetting weg moet wyk!

46:5

Die oorlog swyg op sy bevel
tot in die allerverste land;
die moordtuig om die mens te kwel,
verbreek Hy met oorwinnaarshand.

Hy keer die oorlogs-kans
en breek die boog en lans,
in vlam van haat gesmee.
Hy slaan die spies aan twee
en steek die oorlogswaens aan brand.

46:6

Hou op, en weet: Ek is die HEER!
Ek is verhoog bo alle vlees;
My sal die nasies sien en eer,
of sidd'rend vir my oordeel vrees.
Die HEER sal in gevaar
sy leërs om ons skaar,
oneindig in getal.
Die God van Jakob sal
vir ons 'n veil'ge vesting wees.

Psalm 47

47:1

Juig, o volke, juig! / Handklap en betuig
voor die HEER jul vreug! / Wees in God verheug!
Sing Hom lof en prys / op verhewe wys,
want bo al wat leef / en voor Hom moet beef,
sal sy septer wink / en sy glorie blink -
Allerhoogste=in eer, / groot is God die HEER!

47:2

God die HEER so groot, / het sy arm ontbloot:
hul wat ons omring, / het Hy saamgebring
dat hul trotse nek / ons tot voetbank strek.
Hy, die sterke God, / kies vir ons ons lot:
Jakobs pronkjuweel, / Kana'n, word ons deel.
Dit is aan sy kneg / gunstig toegeseg.

47:3

God vaar voor die oog / met gejuig omhoog;
die trompette blink, / die basuine klink:
met 'n groot geskal / styg bo berg en dal
God se glorie uit. / Laat nou die geluid
van jul Psalm e hoor: / laat 'n jubelkoor
Hom, die Vors en Heer / van die aarde, eer!

47:4

Psalm almsing tot Gods eer! / Weet dat Hy regeer.
Hy het opgevaar, / Koning is Hy daar
van die heidendom. / Vorste=en volke kom
om sy volk te wees, / Abrams God te vrees.
Skild en teëweer / is van U, o HEER!
Sing dan juublend bly! / Hoog verhewe=is Hy!

Psalm 48

48:1

Die HEER is groot waar Sions top
hom wentel uit die dieptes op.
Hy is lofwaardig, waar verhewe
die berg en stad in songlans bewe,
en Sion teen die noorde
blink, bó die lof van woorde.
Daar waar in vlekkelose wit
die Koning van die wêreld sit,
het Hy, wat een die vyand waak,
as rotsburg Hom bekend gemaak.

48:2

Die konings van die heidendom
het met hul leërs aangekom,
die aanvalsmag wat hul gekeur het.
Maar nou? Hul weet nie wat gebeur het -
plots kom oor hul verbasing,
verskrikking en verdwasing.
Die helde deins verward terug,
'n oomblik - en hul 't weggevlug!
En Sion, rotsburg van die HEER,
blink in sy oue glorie weer.

48:3

Soos een wat beef in moedersmart,
so raak hul daar verskrik, verward.
Die God van mag, van kragbewyse,
verbreek die skepe, pragpaleise
van Tarsis: oseane
spring op voor sy orkane!
Soos ons gehoor het, sien ons oog:
Die HERE Sebaot rys hoog!
Hy sal sy stad, die mens ten spyt,
bevestig tot in ewigheid.

48:4

Ons wil, o HEER, wat redding skenk,
aan al u goedheid bly gedenk
as ons tesaam is in u woning.
Net soos u Naam is, grote Koning,
so is u glansverskyning:
die vyand se verdwyning
word aan die volkere bekend
tot by die aard' se verste end.
U hand wat nooit die kwaad gedoog,
rys vol geregtigheid omhoog.

48:5

Laat Sions berg weerklink van vreug!
Laat Juda's dogters hul verheug,
omdat Gods oordeel hul verbly het -
dié oordeel wat sy volk bevry het.
Aanskou die stad met skanse,
paleise, toringtranse -
hoedat hul pryk met nuwe prag.
En meld dit aan die jong geslag:
Die God is onse God, en Hy
sal tot die dood toe ons gelei.

Psalm 49

49:1

Kom luister, volke wat die aarde=oordek,
wat woon so ver die wêreldlande strek!
Kom aan, wie klein en arm is in die land,
saam met die rykes, hoog in eer en stand!
My hart en mond bring enkel wysheid voort.
Ek neig my oor en luister na 'n woord;
'n diep geheim - 'n stof vir harpenare -
sal ek vertolk by ruising van my snare.

49:2

Waarom sou ek verskrik wees in 'n tyd
as onheil dreig in ongeregtheid,
as onderkruipers my gedagtes kwel,
en hul vir my die fynste strikke stel?
Hul wil oorwin deur kragdaad en geweld,
dra roem op grootheid, mag van goed en geld;
maar kom die dood - wie weeg dan geld vir lewe?
Geeneen wat God die losprys dan kan gewe.

49:3

Onvindbaar is vir ewig die rantsoen
wat aan Gods reg en strengheid kan voldoen.
Geen mens het ooit, hoe sterk ook sy bestaan,
hoe wys of dwaas, die grafkuil kon ontgaan;
daar's niemand wat die dood ontvlug, geeneen;
en magt'loos gaan die mensekind weer heen.
Geen skatte volg hom op dié donker spore;
wat hy verwerf het, is vir hom verlore!

49:4

Hy prent hom, dwaas in sy verdorwe sin,
'n ewigheid van aardse dinge in:
sy hoë huis, dink hy, sal altyd staan,
sy naam, al wyd vermaard, sal nooit vergaan!
Dié hoop reik ver, maar wat, wat is dit tog?

'n Skynsel eers en dan - 'n groot bedrog.
Die mens, hoe hoog in eer en mag verhewe,
vergaan soos vee en derf oplaas die lewe.

49:5

So's dit met hom wat op homself vertrou,
en almal wat sy woord in waarde hou.
Die dood, hul herder, lei hul dieper af,
hul volg hom ná soos skape na die graf.
Dié wat opreg is, sien die môre straal,
maar trotsaards moet in donker dieptes daal,
waar al hul grootheid brokkel in sy broosheid
en hul gestalt' verword tot wesenloosheid.

49:6

Maar ná die dood, dan rys die dag vir my.
God sal my red, Hy koop my siel dan vry.
Hy, die oorwinnaar in die laaste stryd,
neem my dan op in ewege heerlijkheid.
Vrees nie, wanneer 'n man se skatte groei,
wanneer sy huis in waarde=en weelde bloei;
want by die grens daar staan die dood, die wagter;
dié wys 'n graf, en - hy laat alles agter!

49:7

Vlei hy homself in sy gelukstaat nou,
prys hul dit dat hy hom geen weelde=onthou -
sy blom verwelk waaroor die doodswind gaan,
en hy daal neer, agter sy vaders aan.
Die duisternis, geselskap van verderf,
'n ewege nag, is al wat hy verwerf.
Die dwase mens, hoe hoog in eer verhewe,
vergaan soos vee en derf oplaas die lewe.

Psalm 50

50:1

Die grote God, die HERE spreek!
Hy roep, Hy daag die aard', van waar
die son in goudglans uit kom breek
tot waar hy sterwend neer sal vaar.
Uit Sion, sonder voorbeeld skoon,
sprei God sy ligglans ver ten toon.

50:2

God kan nie swyg. Hy kom, Hy kom
met vuur wat voor Hom heen verteer!
Geweldig storm dit rondom Hom:
Aartsregter daal op aarde neer
en roep die aarde=en hemel aan
om, as Hy straf, Hom by te staan.

50:3

"Daag hier my volk, roep almal by
wat met hul offers altyd weer
verbonde maak van trou aan My."
Gerig begin!... Die heemle eer
Gods reg en gee getuienis
dat Hy alleen regverdig is.

50:4

"Kom, Isr'el, luister na my spraak:
Ek is jou God, my volk is jy!
Ek sal jou geen verwyte maak
oor offers aan My toegewy:
jou offerbloed en offergeur
is voor My altyd, altyddeur.

50:5

"Geen stier hoof 'k uit jou huis te lei
of offerdiere uit jou kraal:
die diere wat in wildheid wei,
kan Ek van duisend berge haal.
Die voëls op die berge vry,
al wat beweeg - dit hoort aan My.

50:6

"Dus sal 'k, o mens, na j^ou nie kom,
en het Ek honger, j^ou nie vra:
die aarde is my eiendom
en al die volheid wat hy dra.
Sou Ek op stierevleis dan wag,
op bloed van bokke, vars geslag?

50:7

"Kom, offer Gode dank en prys!
Geloftes aan die HEER gedaan,
betaal dit Hom met eerbewys!
En roep in tyd van nood My aan.
Ek sal jou uithelp, sê die HEER;
en dankbaar-bly sal jy My eer."

50:8

Aan wie sy wet verwerp, sê God:
"Wat meld jy nog van my verbond?
En spreek jy nog van my gebod?
Mý heilighede in j^ou mond! -
terwyl jy tog my roede haat,
my woord verwerp om My te smaad.

50:9

"As jy 'n dief sien, voel jy bly;
aan ontug is jou hart verknog.
Jou mond laat jy in boosheid vry,

jou tong die vleg 'n string bedrog.
Jou broer bejeën jy met kwaad,
terwyl jy skimpend van hom praat.

50:10

"Dié dinge doen jy... sou Ek swyg?
Ek kom en sal my oordeel vel.
Ek sal jou nie met strawwe dreig,
maar alles jou voor oë stel.
O Godvergeters, vrees my wet,
waar Ek verskeur, kan niemand red!

50:11

"Hy wat sy dank My offer met
'n hart gestem tot lof en prys,
wat op sy weg en wandel let -
hý is dit wat My eer bewys.
En, daar hy op my guns vertrou,
sal hy met vreug my heil aanskou."

Psalm 51

51:1

Ontferm, o God, ontferm U tog oor my!
Ontsluit die bron van u barmhartighede;
wis uit die smet wat kleef aan al my lede,
en maak my siel van sondeskuld weer vry!
Was my geheel tot my behoudenis,
was weg tog, HEER, die skandvlek van die sonde,
die kwaad wat my altyd voor oë is.
Hoe voel ek nou die brandpyn van my wonde!

51:2

U, HEER. wat my deurskou geheel en al,
is van my euweldaad die hoogste wetter;
U het die kwaad gesien; dus niemand beter
wat my kan vonnis in my droewe val.
Teen U het ek my sondedaad begaan,
ja, voor u oog deur swaar misdryf gesondig;
dus sal u woord regverdig bly bestaan,
en rein u vonnis, oor my afgekondig.

51:3

Dis nie dié sonde=alleen wat roep om straf:
ek is in ongeregtigheid gebore,
en lê voor U in doemskuld gans verlore
al van die uur van my ontvang'nis af.
U eis is waarheid in my binnenst', HEER;
en ek is tot my wesensgrond toe skuldig!
Daal af in my verborge diepte=en leer
my daar u wysheid, diep en menigvuldig.

51:4

Net soos die lyder, van melaatsheid vry,
verlangend na die teer gemeenskapsbande,
besprinkel word deur priesterlike hande -
ontsondig, HEER, ontsondig so ook my!
Was my met suiwer water van dié smet
en sneeu in blankheid sal nie witter wees nie.
Laat die gebeent' wat U verbrysel het,
weer in my juig, nie meer verbrysel wees nie.

51:5

Verberg u oog, die vlammelig wat oor
my sonde brand en speur deur al my lede.
Was weg, delg uit my ongeregthede,
herskep my hart wat wegding uit u spoor.
Gee my opnuut, o HEER, 'n vaste gees,
dat ek nie só weer van u baan mag gly nie!
Laat my voor U tog geen verstootling wees,
en neem u goeie Gees nie weg van my nie.

51:6

Gee my weer lewensvreug, die soete smaak
wat ek moet mis, in sondesmart verlore;
gee my gewilligheid, uit vreug gebore,
wat weer u diens vir my 'n vreugde maak.
Dan hoor ek nie die wrede aanklag meer:
"Kyk hoe het hy, die kind van God, gesondig!"
Ek wil oortreders dan u weë leer,
bekering aan die sondaars bly verkondig.

51:7

Skrikbeeld van smet wat in my siel bly heg,
en my herinner aan my sware skande:
vergote bloed besoedel my die hande!
God van my heil, werp tog dié bloedskuld weg!
Dan sal 'k aan u geregtigheid weer dink,
wanneer my mond wat stom was deur die sonde,
deur U geopen, weer u lof laat klink,
my tong, lank vas, in juigtoon word ontbonde.

51:8

Gebroke hart en gans verslae gees -
dit is u offers, HEER! Geen altaardiere,
geen bloed of vet van kleinvee of van stiere,
kan voor u oog die ware offers wees.
Doen goed aan Sion, wees dit welgesind,
en bou weer op Jerusalem se mure;
dan sal ons hand die regte offers vind,
brandoffers opgeur uit die altaarvure.

Psalm 52

52:1

Wat roem jy, wreedaard, so hooghartig?
Gods guns duur vir my voort!
Jou tong is vlymend soos 'n skeermes,
net valsheid is jou woord.
Net kwaad, geen goed; net leu'ns, geen reg -
dit is jou woord en weg.

52:2

Jy hou van woorde skerp soos swaarde,
o tong, aan tug ontwend!
God sal jou neerwerp, wegruk ewig,
jou uitsleep uit jou tent,
ontwortel totdat daar van jou
geen wortelvesel hou.

52:3

Opregtes sal dit sien en huiwer,
en - oor die trotsaard lag:
"Kyk nou die man wat in sy hoogheid,
die hulp van God verag;
wat steun op rykdom sonder perk,
in roofbegeerte sterk!"

52:4

Maar ék sal wees soos groen olywe,
en, in Gods huis geplant,
vertrou ek op sy guns vir ewig,
my steun en onderstand.
En singend wag ek op sy Naam,
met al Gods gunsvolk saam.

Psalm 53

53:1

Vermeetle dwaas wat hoogwys spot,
sê in sy hart: "Daar is geen God."
Hul dade is afskuw'lik, sleg,
geeneen wat goed doen in sy weg.

53:2

God het die mens se werk betrag
uit hemelhoë=en helder dag,
of Hy ook by die mensekind
verstand mét ware Godsvrees vind.

53:3

Maar almal het tot groter kwaad,
in hul ontaarding, God verlaat;
van almal is hul dade sleg,
geeneen wat goed doen in sy weg.

53:4

Is daar dan by die sondaarskind,
hul wat my volk soos brood verslind,
geen kennis van die waarheid meer,
dat hulle God nie soek en eer?

53:5

Maar skielik het hul skrik gekom:
God slaan hul deur sy oordeel stom,
want God verstrooi die beend're van
wie almal teen jou saam wou span.

53:6

Jy het hul daar beskaamd laat staan,
want God sien hul nie langer aan. -
Mag maar ons bede nooit verstom:
"Laat Isr'els heil uit Sion kom!"

53:7

As Isr'els God in hul ellend
sy volk se lotgeval wil wend,
sal Jakob jubel bly van gees,
en Israel sal vrolik wees.

Psalm 54

54:1

O God, verlos my deur u Naam,
toon my u mag en rig regvaardig!
HEER, neem my aan, hoeseer onwaardig,
hoeseer tot bidde onbekwaam!
Want vreemdes, teen my opgestaan,
tiranne,=aan misdaad oorgegewe,
soek bloedbegerig na my lewe;
Gods hoogheid jaag geen vrees hul aan!

54:2

Maar ek sal op u bystand bou:
U sal hul op die oorlogsvelde
die kwaad, my aangedoen, vergelde.
Vernietig hulle in u trou!
Dus sal 'k met vreug in my gemoed
gewillig aan U offer, HERE;
ek sing my lof, u Naam ter ere,
want, HEER, u Naam alleen is goed.

54:3

Dit was om my so angstig-nou.
U Naam, gedug bó vestingwalle,
laat nou my oog met welgevulle
die oordeelstraf van God aanskou.

Psalm 55

55:1

Verhoor, o God, verhoor my klagte,
as ek, gekwel in my gedagte,
geen rus kan vind of plek van vrede.
Net onrus is daar in my hart:
ek dwaal, ek duisel, voel verward.
Verberg U nie, maar hoor my bede!

55:2

Ek hoor die roep van goddeloosheid.
Hul wentel op my in my broosheid
hul onreg af. Verward van sinne,
sien ek hoe hul in vyandskap
my die verkrimpte hart vertrap;
'n doodskrik val op my van binne.

55:3

Ag, was ek nou, deur angs omgewe,
maar soos 'n duif, omhoog gehewe -
ek sou met snelle vleuelslae
wegvlieg tot waar die wildernis
my skuiling bied, waar 't veilig is
teen alte felle onweersvlae.

55:4

Verwar hul spraak! By dae=en nagte
omsingel, HEER, ontroue wagte
die Sionsvesting op sy mure.
En in die stad - daarbinne is
geweld en onheil, moeite=en twis.
O, wat deurleef ek donker ure!

55:5

Dis nie 'n vyand wat my smaad nie,
of trotse haters wat my haat nie -
dán sou ek stil my leed gely het!
Maar dis my vriend wat my nou kwel,
met wie ek, as my metgesel,
my in Gods heiligdom verbly het.

55:6

Kom, dood en doderyk, verdelg hul!
O aarde,=ontsluit jou en verswelg hul
nog lewend, in jou diepste gronde,
in allerswartste duisternis,
waar daar geen end of weerkeer is,
tot straf van hul vermeetle sonde!

55:7

Ek roep. Tot God klim nou my bede.
Hy sal verlos, Hy gee my vrede.

By aand en môre=en middag hoor Hy:
Hy red my siel met sterke hand
wanneer die stryd teen my ontbrand -
met menigtes staan hul teenoor my.

55:8

Hoog bo die mens, hier groot-vermetel,
staan ewig God se regtersetel.
Hy sal sy volk nooit laat verdruk nie.
waartoe hul straf lank opgeskort,
daar 't tog met hul nooit anders word
wat voor Gods hoogheid nie wil buk nie?...

55:9

Hy wat sy hande uitgesteek het
teen my, ons vriendskapsbond verbreek het -
sy bottergladde tong bied vrede,
sy hart is stryd! Soos olie gly
sy woorde, maar hul steek en sny
soos swaarde, glimmend uit die skede!

55:10

Wil met jou sorg jou nou begewe
tot God, beskermer van jou lewe.
Ek sal nie wankel. Maar dié manne
wat my bestry - vernietiging
sal God die HERE oor hul bring.
Die dood oorval hul met hul planne.

Psalm 56

56:1

Genade,=o God! Ek hoop op U alleen.
Die vyand staan met trots en haat my teen;
hy veg, verdruk, vertrap. Waar moet ek heen?...
Op U, my God, vertrou ek.
U gee u woord, dit sal my nooit begewe,
daar leef ek mee, dit dra my deur die lewe;
ek gee my hart, tot U omhooggehewe -
wat sou ek vlees dan vrees?

56:2

My heil en vrede 't hulle my ontvoer.
My aan te val, my inwag, skelm beloer,
my kwaad doen - dis wat hul gedagtes roer.
Die toeleg is my lewe!
Hul ongeregtigheid, hoe menigvuldig!
Hul skuld, hoe groot! Bly hul dan nog onskuldig?
Hul trots, hoe hoog! Is U dan nog geduldig?...
Werp volke neer, o God!

56:3

Hoe hulle my op elke vlugpad kwel,
U weet dit, HEER; my trane 't U getel,
dit in u Boek op ewige skrif gestel.
Só was U my gedagtig!
My vyand vlug, U, Redder van my lewe,
U is by my en sal my nooit begewe.
My hart is stil, tot U omhooggehewe.
Wat sou ek vlees dan vrees?

56:4

Toe smart reeds bruisend oor my heen wou slaan,
het ek, o HEER, geloftes U gedaan.
En nou, nou dink ek dankbaar-bly daaraan
en bring my dankbetaling.
My siel's gered: geen dood wat ek gewaar nie.
My voet was vas: geen vyand is meer daar nie.
Niks wat my hinder om op U te staar nie,
o grote Lewenslig!

Psalm 57

57:1

Wees my genadig, o my God! Ek soek
'n skuilplek in die dag van nood en stryd -
daar waar u vleu'ls hul oor my uitgestrek het,
diep in hul skadu, soek ek veiligheid,
totdat die onheil weer verbygetrek het.

57:2

Ek roep tot God, die allerhoogste HEER,
wat tot die end getrou by my sal staan,
wat my sal help terwyl 'n ruwe bende
hul smaadgeroep nog oor my op laat gaan.
Hoe goed en trou is God in my ellende!

57:3

Ek is hier by 'n volk van leeu-aard.
Hul tande staan soos spiese in hul mond;
hul tong is skerp soos skerpgeslypte swaarde.
verhef U, HEER, hoog bo die hemelrond,
en straal tog neer u glorieglans op aarde!

57:4

Hul het 'n strik en kuil vir my berei,
my siel laat buig by so 'n bitter lot.
Maar in die vangkuil wat hul slim berei het,
is hul gevang! Nou rus my hart in God.
en 'k juig, omdat Hy my so wys gelei het.

57:5

Waak op, my eer! Waak op, my harp en luit
Laat my die rooidag wek met sanggeluid!

U wil ek loof tot by die verste volke.
U guns en trou straal bo die hemel uit.
Verhef, o God, u eer bo lug en wolke!

Psalm 58

58:1

Spreek jul wel waarlik reg, o regters?
En vonnis jul die mense reg?...
Jul hart is ver, ver daarvan weg,
en in jul hand is gruweldade.
Die bouse=is net afvalligheid,
die leuenspreker dwaal altyd.

58:2

Hul gif is soos die gif van slange.
Hul is soos adders wat nie hoor -
geen towerspreuk kan hul bekoor.
O God, verbreek nou hulle tande!
Die jong, sterk leeus, belus op buit -
o HERE, slaan hul tande uit!

58:3

Laat hul vergaan, verdwyn soos water.
En laat hul pyle magt'loos blyk.
'n Slak wat wegsmelt in sy slyk
sover hy kruip - maak so hul gange!
Laat soos 'n misdrag hul verdwyn,
waaroor geen sonlig ooit sal skyn.

58:4

Voordat hul spys die gloed gewaar het,
storm God dit weg saam mét die vuur!
Regverdiges beleef die uur
van wraakvergelding ná hul lyde.
Ja, daar's 'n God wat waar en reg
die mens se saak op aard' besleg.

Psalm 59

59:1

Red my, o God, wil my bewaar!
Die vyand kom, 'n sterke skaar.
Neem my tog in u hoede=en wag
vir teëstanders en hul mag;
die manne wat net onreg werk,
is in hul bloeddors my te sterk.

59:2

Want kyk, hul lê en loer op my.
Hoe sterk is nou my weerparty!
Hoe maak hul klaar, storm op my aan,

al het ek nooit teen hul misdaan.
Ontwaak, my tegemoet, aanskou
hoe ek op U alleen vertrou!

59:3

O HEER, oneindig groot van mag,
o Isr'els God, gedug in krag,
ontwaak, en straf dié heidendom
dat daar geeneen u wraak ontkom!
Wees nie genadig, daal met straf
op al die troueloses af.

59:4

Oordag in skuilplek weggevlug,
kom hul by donker weer terug
en huil soos honde deur die stad.
Hoe giftig is hul woorde wat
soos swaarde my die hart deurboor.
"En wie, " sê hulle, "sal dit hoor?"

59:5

Maar U is groot van krag, o God!
U sal met al die heid'ne spot.
Op U, my Sterkte, wil ek wag,
U is my rotsskans, hoog in mag;
U sal u guns aan my laat blyk,
my op my vyand neer laat kyk.

59:6

O HEER, moet hulle nie laat sterf,
maar laat hul soos 'n balling swerf;
sodat my volk dit sien en weet,
en u gerig nooit mag vergeet.
Werp hul, o God, my Skild, terneer
as trotse skenders van u eer!

59:7

Wat is hul ongesnoerde mond?
Hul woord?... 'n Dolksteek wat deurwond.
O, dat hul trots hul mag verstrik,
deur eie vloek en leu'ns verskrik.
Vernietig, HEER, in toorn en mag
die onregverdige geslag,

59:8

dat elkeen helder kan bemerk
by so 'n straf en oordeelswerk
dat God regverdig vonnis vel
en Koning is in Israel;
dat Jakobs God sy heerskappy
oor elke land en volk verbrei.

59:9

Oordag in skuilplek weggevlug,
kom hul by donker weer terug
en huil soos honde deur die stad.
Dan swerf hul rond langs donker pad;
kom hul geen spyse op die spoor
dan bly hul loer, die heel nag oor.
59:10

Maar ék sal van u sterkte sing,
u goedheid vroeg my jubel bring:
U was my toevlug in die nag,
in angs het ek op U gewag.
God van genade=en sterk daarby,
aan U sal ek my loflied wy!

Psalm 60

60:1

O God, hoe het U ons verstoot!
U grimmigheid was oor ons groot.
Herstel ons; laat die land herleef
wat U geskeur het en laat beef!
Herstel, genees sy breuke weer,
want alles wankel voor U, HEER!
U 't ons 'n harde saak laat sien
en swymeldrank ons toegedien.

60:2

U hef vir ons 'n vaandel hoog
waar ons kan heenvlug vir die boog -
'n reddingspaal het U geplant.
Verhoor ons, red ons deur u hand!
God het dit uit sy tempel al
laat klink met hoogste jubelskal:
"k Sal Sigems stad my eie heet
en Sukkot as my erfdeel meet.

60:3

"Oor Gilead sal 'k heerser bly,
Manasse, dié is ook van My,
Éfraïm weer die aanval af,
en Juda is my veldheerstaf.
Van Moab sal 'k my waskom maak;
oor Edom, nog belus op wraak,
sal Ek in hoogheid triomfeer.
Juig, Filistéa, tot my eer!"

60:4

Wie bring my in 'n vaste stad?
Wie baan na Edoms land my pad?...
U, HEER, wat ons nie by wil staan,

nie met ons leërs saam wil gaan!
Gee ons u bystand in die stryd,
want mensehulp is nietigheid.
Deur Gó d sal ons tot kragdaad stap;
ons vyand sal Hy self vertrap!

Psalm 61

61:1

Neig, o God, tot my die ore!
Ver verlore,
ver van hulp en heil vandaan,
as my hart in my geen krag het,
al versmag het,
roep ek U as helper aan.

61:2

Op 'n rots waar 't hoog en yl is,
my te steil is,
laat u hand my daar gelei.
God is my 'n sterke toring;
daar's verhoring,
skuiling teen die storm vir my.

61:3

Graag sou ek, van sorg onthewe,
heel my lewe
my verskuil diep in u hut,
waar u goedheid, my geneë,
met 'n breë
almagsvleuel my beskut.

61:4

My geloftes en gebede,
nietighede,
het die HEER nogtans gedenk:
en Hy het vervul sy woorde,
skone oorde
as besitting my geskenk.

61:5

U sal in u welbehae
lange dae
oor die koning heen laat gaan;
en sy troon, deur U gestewig,
sal vir ewig
voor u aangesig bly staan.

61:6

Send, o HEER, tot sy beskerming
u ontferming
en getrouheid as 'n wag.

Dan, dan loof ek, en dan sing ek,
en dan bring ek
U my offers dag ná dag.

Psalm 62

62:1

Gewis, my siel is stil tot God!
My redding kom op sy gebod,
geen vyand hoef ek nou te dug nie.
Hy is my rots, 'n skans vir my,
Hy sal my voetstap ook dán lei
wanneer ek nêrens meer kan vlug nie.

62:2

Hoe lank, o wreedaards, soek jul dan
die onheil nog van so 'n man,
'n enige wat diep in nood is?
Hoe lank kom jul met drif en drang
teen hom soos teen 'n muur wat hang,
'n klipmuur wat al omgestoot is?

62:3

Hul soek om van sy hoë plek,
deur God bepaal, hom neer te trek.
Hul het in leuentaal behae.
Hul mónd is seën, liefde, guns,
maar in hul hárt - die leuenkuns,
met ywersug en vloek en plaë.

62:4

Maar jy, my siel, swyg stil voor God,
beskikker van jou lewe=en lot,
wat nooit sy woord ontrou sal wees nie.
God is my rots, 'n skans vir my,
Hy sal my voetstap veilig lei,
ek hoef geen wankeling te vrees nie.

62:5

In God is al my heil, my eer,
my sterke rots en teëweer.
God is my toevlug in die lewe.
Vertrou op Hom, o volk, in smart
stort voor Hom uit jul hele hart,
God is 'n skuilplek, hoog verhewe.

62:6

Hoe nietig is die mensekind;
ook hy wat roem en aansien vind,
is enkel waan, 'n skimverskyning.
Saam in die weegskaal opgeweeg
is hulle niks nie, nietig, leeg,

'n môrewolk in sy verdwyning.

62:7

Vertrou nie op geroofde geld,
tirannemag of handgeweld,
of op die vastheid van jou gang nie.
As rykdom jou sy vreug berei,
jou met sy skynsel wil verlei,
laat dan jou hart nie daaraan hang nie.

62:8

'n Godspraak ruis my in die oor.
Twee woorde het ek toe gehoor:
"By God alleen is sterkte=en kragte!"
"Ook is by U die goedheid, HEER!"
Dus is daar vir die sterfling weer
vergelding na sy werk te wagte.

Psalm 63

63:1

My God, wat tog my lewe is,
hoe smag my hart as 'k U moet mis!
Ek soek U, HEER, terwyl ek kwyn
in sielsverlatenheid en pyn.
Ek smag soos alles hier om my
waar 'k swerf in wilde woesteny,
'n dor en uitgedroogde land
waarop die son se vlamme brand.

63:2

Ek het voorheen, in stille wag,
U in u heiligdom betrag,
waar U in glans, aanbidd'lik skoon,
en alvermoënd sit ten troon.
Want bo ons lewe=in kommernis,
wat sonder U geen lewe is,
skat ek u grote goedheid, HEER,
waarvoor my mond U dankend eer.

63:3

Ek wil U prys my lewe lank,
my hande ophef en U dank.
Want, soos met vettigheid, sal weer
my siel versadig word, o HEER!
My mond sal jubelend U noem,
my lippe hoog u weldaad roem
wanneer die aarde=in nag versink -
dan sal ek peinsend aan U dink.

63:4

U was, o God, 'n hulp vir my.

U het u vleuels uitgesprei
om met beskerming my te dek
en jubels in my hart te wek.
O God, só met my lot begaan,
hoe kleef my siel U agteraan!
Vertrouensvol op U geleun,
voel 'k hoe u hand my ondersteun.

63:5

Maar wie my op die pad laat swerf
en rust'loos soek na my verderf -
hul stort in hul verdelgingsdrang
self in die kuil van ondergang;
en, weggedryf uit vaste stee,
word hul die slagswaard oorgegee,
om op die velde neergestort,
vir wilde diere='n prooi te word.

63:6

Maar ek is in die HERE bly
met almal wat sy Naam bely;
ons roem, daar Hy die boosheid stuit
en streng die leuenmonde sluit.

Psalm 64

64:1

O God, verhoor nou my gebed
wanneer ek smeek en roep, en red
my van die mens wat my belaag
en met sy skrik my wil verjaag!

64:2

Verberg my vir die sluwe raad
en wilde woeling van wie kwaad
teen my versin. Hul tonge smee
hul spits soos swaarde, skerp van snee.

64:3

Soos pyle lê hul woorde reg;
soos pyle vlieg hul skielik weg,
om heim'lik uit 'n skuilgewes
opregtes in die siel te kwes.

64:4

'n Fyn beraamde plan is klaar;
gespan het hul èn strik èn snaar.
Die mens, in sondelus verward -
hoe diep, hoe grond'loos is sy hart!

64:5

Maar God se pyl lê ook al klaar,
en - skielik is hul wonde daar.

Hul éie tong verklaag hul al;
geheime kragte bring hul val.
64:6

Al wie dit aansien, skud die hoof;
hul vrees en moet Gods werke loof
as hul aanskou èn nou èn weer
hoe God dit àl tot glorie keer.

64:7

Regverdiges sal bly van gees
en vrolik in die HERE wees;
hul sal, daar Hy die wag wil hou,
met roemtaal op die HEER vertrou.

Psalm 65

65:1

Na bange tyd van somerdroogte
is daar die uitkoms weer!
Nou pas dit ons op Sionshoogte
U lof te sing, o HEER!
Nou sal hul aankom uit die stamme;
geloftes word betaal,
die offerdier rook in die vlamme,
uit verste veld en kraal.

65:2

Dis waar, 'n donker skuldverlede
leef in ons heugenis;
maar al ons ongeregthede
word deur U uitgewis.
Welsalig wie in skuld verlore,
versoeningswoord hoor ruis;
vir wie U uitkies, lank tevore,
'n woonplek in u huis.

65:3

Ons al ons in u huis versadig
met hoogste gunsbewys:
met heil'ge goed wat U milddadig
laat stroom uit u paleis.
U antwoord ons in reddingsdade:
gedug is U in mag.
Ons prys die blyk van u genade;
die vyand toon ontsag.

65:4

U is tot in die verste lande,
oor velde grenseloos,
tot by die allerverste strande
die mens se hoop en troos.

Die berge 't U van oue tye
gegrondves deur u mag;
U is omring van alle sye
met wonderbare krag.

65:5

U demp die bruising van die bare
in donker storme-weer;
die woeling van die volkeskare
lê U met een woord neer.

U almag ken geen paal of perke,
geen grens het u gesag;
die verste volk vrees vir u werke
as tekens van u mag.

65:6

U laat die uitgang van die morge
en van die awend juig;
en wil dat ons vir al u sorge
ootmoedig dank betuig.

Die land besoek U met u seën,
en deur U droog gemaak,
verryk U dit met milde reën
wat tot die wortel raak.

65:7

Die stroom van God wat neergestraal het
deur volle hemelsluis;
die voor waarin die graan gedaal het,
waar nou die koring ruis;
die druppels wat die halm verkwik het;
die weekheid van die kluit -
dis alles soos die HEER beskik het,
Hy seën en - dit spruit!

65:8

U kroon die jaar met ryke vrugte -
wie kan u seen belet?

U wolkewa trek deur die lugte,
sy spore drup van vet.

Die veld vang nou die reëndruppel,
die weiding bly nie droog;
die heuwels, in hul blydschap, huppel
in groen gewaad omhoog.

65:9

Ons sien die kleinvee langs die hange
wat juigend veld toe gaan;
ons hoor omlaag die windgesange
van hooggehalmde graan;
omlaag die dale,=omhoog die rante,

ja, alles jubel weer;
dit sing en roem van alle kante
die goedheid van die HEER.

Psalm 66

66:1

Juig, aarde, juig met blye galme,
laat jubels opstyg uit die stof!
Sing tot Gods eer jul dankb're Psalm e,
en maak Hom heerlik in jul lof.
Sy grootheid ken geen maat of perke,
geen grens is daar vir sy gesag;
die vyand sien met skrik sy werke
en buig hom kruipend voor sy mag.

66:2

Die aardryk met sy verste lande
moet biddend voor die HERE buig;
die volke van die verste strande
moet met hul lofstem voor Hom juig.
Kom en aanskou Gods wonderdade,
wat is sy werking hoog gedug.
Smeek Hom, o volke, om genade,
want niemand kan sy hand ontvlug.

66:3

Die HEER het deur die woeste seë
en wilde strome='n pad gebaan;
soos wand'laars op gebaande weë
het Hy sy volk daardeur laat gaan.
Vir ewig heers Hy uit die hoë
en straal sy glans op aarde af;
oor al die volke gaan sy oë
om die oortreders streng te straf.

66:4

Laat, aardse volke=en wêreldmagte,
vir Isr'els God jul lofsang hoor;
want Hy het nie in lydensnagte
ons voet laat uitgly uit sy spoor.
U het ons in vergange tye,
o HEER, getugtig en bedroef,
en ons gelouter deur die lye
nes silwer deur die vuur beproef.

66:5

U het, o HEER, deur vyandshande
ons in die vangnet ingevoer;
U het rondom met enge bande
in diensbaarheid ons ingesnoer;

die oorlogspersd en sy beryder
het ons vertrap; deur vloed en vuur
het ons gegaan - maar ons Bevryder
het sy verkwikking ons gestuur.

66:6

Ek sal, verlos uit doodsgevare,
nou dat ek weer kan asemhaal,
my offers bring op u altare
en my geloftes U betaal.

Ek sal laat opgaan in die vlamme
die vetste vee uit veld en wei;
ek sal by rookwerk van die ramme
ook beeste= en bokke toeberei.

66:7

Kom luister toe, o Godgesinde!
Kom, almal wat die HERE vrees!
Ek sal vertel aan al sy vrinde
wat Hy gedoen het aan my gees.
Ek het geroep, God het geluister
toe alles nag was om my heen;
en voor die lig skyn deur die duister,
was God my lof, net Hy alleen.

66:8

Was ek deur ongeregthede
en hul aanloklikheid bekoor,
dan het die HEER na my gebede
en jammerklagte nie gehoor.
Maar Hom, die kenner van die harte,
was ook my diepste wens bekend;
Hy het gehoor, en in my smarte
die oor na my gebed gewend.

66:9

Lof sy Gods goedertierenhede,
sy Naam sy ewig lof en prys!
Hy het gehoor na my gebede,
my onverhoord nooit afgewys.

Psalm 67

67:1

Wees ons, o HEER, wees ons genadig
en seën ons by owervloed;
U aanskyn, laat dié weer weldadig
ons koester met sy liefdegloed;
dat vir verste volke / deur ontslote wolke
kennislig kan breek;
nasies met verblyding / van die blye tyding

in hul land kan spreek!

67:2

Die nasies wat U nou nie prys nie,
hul sal U loof, hul almal saam.

Die volk wat U geen dank bewys nie,
sal sing die grootheid van u Naam.

U, hul loflied waardig, / oordeel hul regvaardig,
U wat nasies lei.

Lande vergeleë /juig oor verre seë,
in u goedheid bly.

67:3

Die aarde het sy vrug gelever;
ons sal deur U geseënd wees.

U sal ons seën; U, die Gewer,
sal al wat leef, eerbiedig vrees.

Psalm 68

68:1

Die HEER sal opstaan tot die stryd;

Hy sal sy haters, ver en wyd,
laat wegvlug voor sy oë.

Hoe hoog die mens se trots mag gaan,
hy sal geen oomblik kan bestaan
voor God se alvermoë.

As U, o HEER, in mag verskyn,
sal hul soos rook en damp verdwyn,
deur stormwind voortgedrewe.

Soos was wat smelt voor hitte=en vuur
het almal voor Gods glans geen duur
wat goddelooslik lewe.

68:2

Maar al Gods volk, in Hom verheug,
sal opspring in hul sielevreug

en huppel voor sy oë;

sy mag, wat alle mag oortref
en uit verneedring hul verhef,
sal nooit hul val gedoë.

Hef tot Gods eer 'n danklied aan;
verhoog, verhoog voor Hom die baan;
sing, al wat leef, sy ere!

Berei die weg, in Hom weer bly
wat deur die wye vlaktes ry:
sy Naam is HEER der here!

68:3

Hoog bo die onreg wat hier woel,
staan God se heil'ge regterstoel,

van waar Hy in ontferming
die weduwees hul reg verskaf,
die wees se onderdrukkers straf
en waak tot hul beskerming.
Wie eensaam is, hom stel Hy in
die volheid van 'n huisgesin.
Hy breek die slawebande
van wie hier in gevang'nis smag;
Maar wie Hom hoon in sy gesag,
dié woon in dorre lande.

68:4

O God, toe U uit slawerny
u volk na Kana'n heen wou lei,
om voor u oog te huppel,
het onweer hul vooruitgestreef,
die aarde het gesidderbeef,
die hemel het gedruppel.
Selfs Sinai se ruwe top
skrik uit sy vaste eeuslaap op,
voor Isr'els God aan bewe.
En toe u erfdeel mat was, HEER,
stuur U die reëndruppels neer
wat dit weer laat herlewe.

68:5

U kudde, HEER, het daar gewoon;
U was die land, so vrugbaar-skoon,
'n vriend'like Beskermer;
U het ellendiges die land
laat erwe deur u goeie hand,
o Israels Ontfermer!
Ja, daar was ryke juigenstof,
om God se wonders en sy lof
met jubelsang te melde.
Die lofsang van 'n vrouekoor
klink al die strydery in die oor
en ruis oor berg en velde.

68:6

Die koninge, hoeseer gedug,
het voor die onweer weggevlug
wat U teen hul verwek het.
Die manne kom terug met buit;
die vrouens deel die roofskat uit
asof hul meegetrek het.
Maar straal daar vrede=op Isr'el neer,
dan skitter hy in luister weer,
tot nuwe skoon herbore -

net soos die duif met silwerwit,
en goud wat op sy vere sit
by helder sonneglore.

68:7

Laat Basans hemelhoë rots
hom ophef in sy yd'le trots
met al sy bulte=en berge;
wat spring jul, berge, rug aan rug,
geweldig in die hoë lug
om Sions kruin te terge?
God self het hierdie berg begeer,
om daar in lig, in glans en eer,
volmaakter, skoner, witter
as sonneglans en sonneskoon
vir ewig by sy volk te woon
en voor hul oog te skitter.

68:8

Gods eng'lemagte bo die swerk
het, tien en tien maal duisend sterk,
slagvaardig uitgeswewe;
by hulle is sy majesteit
'n Sinai in heiligheid,
deur bliksemlig omgewe.
U het omhoog gevaar vol eer;
die kerker was u buit, o HEER,
en gawes u beloning
wat neerdaal op die mensekind;
selfs wie opstandig is, dié vind
by U, o HEER, 'n woning.

68:9

Geloofd sy God met diep ontsag,
want Hy oorlaai ons dag aan dag
met ryke seëninge.
Wie sou Hom dan nie dank bewys,
die God van saligheid nie prys,
met al die hemelinge?
Dié God van volle saligheid
versterk ons in die dag van stryd
en dra ons deur die lewe.
Hy kan en wil en sal in nood,
selfs as ons sidder vir die dood,
volkome uitkoms gewe.

68:10

Gewis, hoe hoog die nood mag gaan,
God sal die vyandskop verslaan,
die skedel so doemskuldig

wat God se heiligheid wou tart,
en daar hy in die kwaad volhard,
sy skuld vermenigvuldig.
Die HEER het self ons toegeseg:
"Ek sal deur mag en wyse=oorleg
uit Basan jul vergader;
wanneer jul deur die diepte tree,
dan sal geen golfslag van die see
jul veil'ge voetstap nader.

68:11

"Dan sal jul uit die ballingskap
weer bly oor jul verdrukkers stap
op die bebloede velde;
jul honde sal die bloedplas lek
wanneer God weer sy ywer wek
om onreg te vergelde."
O grote God, gedugte HEER,
U gange is vol roem en eer
in Isr'els heiligdomme.
Die sangers gaan die spelers voor,
en rondom juig 'n blye koor:
die maagde met die tromme.

68:12

Loof God in sy gemeente=alom,
o volk, uit Jakob voortgekom,
die eerste stammevader.
Hoe vrolik gaan na Sions top
die stamme uit hul wonings op
om voor Gods troon te nader!
Die kleinste, Benjamin, is daar,
'n vors weleer; en Juda's skaar
met al die leuestryders;
ook Sébulon en Náftali
wat vir geen vyand sidder nie -
van ouds die volksbevryders.

68:13

Ons prys U, HEER, in sang en lied.
U het u sterkte ons gebied
toe 't nag was, lank gelede;
U het gehoor na ons gebed,
U het ons roemryk uitgered -
o hoor nou weer ons bede!
Dan pas die vorste tot u eer
en om u huis ontwil, o HEER,
eerbiedig op u wenke.
Hul sal U dan van alle kant,

selfs uit die allerverste land,
vereer met hul geskenke.

68:14

Omgord U, HERE. tot die kryg
teen hom wat soos 'n ondie dreig
met al die oorlogsbendes -
die volk wat stukke silwer bring
net soos 'n onderworpeling,
maar loer op ons ellendes.

Gewis, ons sien hul al verstrooi
wat hunker na die oorlogsprou.

Maar uit die pragpaleise
van Nylgebied en Moreland
kom manne wat tot God die hand
sal strek met eerbewyse.

68:15

O Koninkryke, sing Gods lof!
Laat Psalm e oprys uit die stof -
dis God wat uitgetrek het!

Hy ry, bekleed met eer en mag,
hoog deur die hemel van sy krag
wat Hy met storms bedek het.

Die donderstemme, swaargedug,
verkondig in die hoë lug
sy mag voor al die volke.

Gee sterkte aan God - sy hoogheid is
oor Israel, sy erfenis;
sy mag is in die wolke.

68:16

Hoe vreeslik is U, HEER, alom
uit u verhewe heiligdom,
omring deur sterkte en ere!

Dis Isr'els God wat wonders werk
en wat sy volk met krag versterk:
U loof ons, HEER der here!

Psalm 69

69:1

Help my, o God, want ek vergaan!
Ek het in modder ingegly
waar daar geen staanplek is vir my;
en oor my storm die waters aan.
Ek roep my hees, my oog versmag,
waar ek vergeefs op U bly wag.

69:2

Meer as die som wat ek kan tel,

en meer as my geringe krag,
vermeerder hul in tal en mag
wat my, onskuldig, neer wil vel.
Hul laat my sonder oorsaak boet.
Dit jaag en storm deur my gemoed!
69:3

Voor U alleen wil 'k skuld bely.
My dwaasheid, ag, die klaag my aan.
Maar laat om my beskaamd nooit staan
wie op U wag. U weet ek ly
en dra my smaad geduldig-stil
om U, o HEER, om U ontwil!
69:4

Ook my geslag verwerp my, want
'n ywer vir u huis en eer -
dit het my soos 'n vuur verteer
en in my soos 'n vlam gebrand;
smaadwoorde sonder maat of tal
het, HEER, om U op my geval.
69:5

Ek kwel my siel met vas en ween,
maar dit het my tot smaad geword;
met sakkleed het ek my omgord,
maar is 'n spot vir iedereen.
Die praters praat op straat van my,
en dronkaards sing hul lied daarby.
69:6

Maar my gebed is tot U, HEER!
Daar is 'n tyd dat U verhoor:
in grote goedheid, neig u oor,
en deur u trou, verlos my weer.
Verlos my uit die modderpoel
en waterstroom wat om my spoel.
69:7

Wil, HEER, die waters om my stuit,
laat nie die dieptes my verslind;
die put waarin ek my bevind,
laat hom sy mond nie bo my sluit.
Verhoor my, want u guns is goed,
u medelye='n owervloed.
69:8

Aanskou my in barmhartigheid:
dit is vir my benoud en nou.
Verhoor my, HEER, verhoor my gou,
en maak dit om my heen weer wyd.
Die skande=en smaad wat my onteer,

my vyand self, U ken hul, HEER.

69:9

Dié smaad het my die hart gebreek;
ek beef en wag op medely;
maar tevergeefs, geen troos vir my.
Hoe ek al om erbarming smEEK,
gal het hul my as spys gegee;
asyn - hul les my dors daarmee.

69:10

Hul tafel - maak dit tot 'n strik:
dat hul hul ondergang daar vind!
Slaan met u straal hul oë blind,
en laat hul heupe altyd swik!
Stort grimmigheid oor hulle uit,
'n toornvuur wat hul vaart sal stuit!

69:11

Maak van hul laer 'n woesteny,
want hul belaster en verjaag
wie deur u smartwond is geplaag.
Vergroot hul skuld, spreek hul nooit vry;
wil uit u Boek hul naam uitwis
waarin u volk geskrywe is.

69:12

Al is ek, HEER, in pyn en nood,
u hulp sal soos 'n skild verrys!
Daarvoor bring ek U lof en prys,
ek maak U in my danklied groot.
Dit sal die HERE allermees
as offer welgevallig wees.

69:13

Sagmoediges sal dit aanskou
en bly wees as hul dit beleef.
Laat dié wat hul tot God begeef,
herleef, met frisse krag bedou.
God hoor hul wat behoefstig is
en kwyn in die gevangenis.

69:14

Laat aarde= en hemel Hom dan prys,
die see en al wat dit deursweef!
Want God sal Sion laat herleef,
en Juda's stede sal herrys.
Dan vind Gods volk 'n erfdeel weer
en wonings wie sy Naam vereer.

Psalm 70

70:1

O God, my Hulp in nood, help nou!
O HEER, my Redder, maak tog gou!
Maak hul beskaamd wat my verdruk
en hunker na my ongeluk.
Laat hulle wyk na agter om
en haastig in die skande kom;
laat hul met skaamte rugwaarts gaan
wat met hul smaad teenoor my staan.
70:2

Maar laat u volk, van sorge vry,
in U weer vrolik wees en bly,
en uitroep by hul heilgenot:
"Hoe groot, hoe wondergroot is God!"
Maar in ellende roep ek luid:
"My God, ag, haas U, help my uit!"
U is my hulp, o HEER, by wie
ek bystand soek. Verdoef tog nie!

Psalm 71

71:1

Op U alleen, my Rotssteen, bou ek.
Laat my dan nimmermeer
in smaad verval, o HEER!
Op u geregtigheid vertrou ek.
Verhoor my, red my lewe:
dis aan U oorgegewe!

71:2

Wees my 'n rotssteen hoog verhewe,
hoog teen 'n bergwand aan,
waar 'k altyd in kan gaan.
U het beveel dat ek sal lewe;
en 'k leef, o grote=Ontfermer,
my Toevlug en Beskermer!

71:3

Ruk my tog uit die wrede kloue
van hul wat onreg werk,
geweld'naars my te sterk.
U is die God van my betroue
vanaf my eerste skrede
en jonkheids ver verlede.

71:4

Ek het gesteun op u vermoë;
van moeders liggaam aan
het U my bygestaan.
Daarom loof ek u mededoë;
my loflied tot u ere

sal nie verstom, o HERE!

71:5

'n Wonder vir wie my aanskou het,
was ek, want inderdaad
was U my toeverlaat
oor wie ek roem, op wie 'k vertrou het.
My loflied tot u ere
sal nie verstom, o HERE!

71:6

As haas my lewensdag gedaan is
en skemering daal neer -
verlaat my dan nie, HEER!
Versterk die krag wat al vergaan is,
dat met die aardse lewe
u hulp my nie begewe.

71:7

My haters loer nou op my lewe,
die vyand hoor ek praat;
tesame hou hul raad:
"Sy God, sy vriend, het hom begewe;
vervolg, gryp aan, beset hom,
want niemand help of red hom!"

71:8

My God, wees tog nie ver van my nie;
kom haastig na my aan
dat hul beskaamd kan staan!
Betoon aan hul geen medely nie,
en laat hul skendershande
hul wikkkel in hul skande.

71:9

Ek voel my sterk, aan U verbonde;
my mond vind tot u lof
gedurig ruimer stof.
U redding meld ek elke stonde;
al kan ek dit nie skat nie,
besyfer of bevat nie.

71:10

Nou kom ek aan met forse skrede,
my lof is sonder maat,
vir u verlossingsdaad.
Ek meld van jeugtyd en verlede -
hoe U my, onervare,
gelei het al my jare.

71:11

Ek soek, o God, aan U verbonde
u hulp, nou ouderdom

en grysheid oor my kom.
Verlaat my nie; gun tyd en stonde;
dan stel 'k u magsvermoë
aan kind en kroos voor oë
71:12

Ek roem, o God, u alvermoë
'k roem u geregtigheid,
wat uitstraal ver en wyd
en heerlik skitter uit die hoë.
Wie is soos U, o HERE,
so groot in mag en ere!
71:13

U het my baie teëspoede
laat sien; maar U sal my
weer van die dood bevry,
my ophaal uit die watervloede.
My grootheid – maak dit meer,
en troos U my, o HEER!
71:14

Ek sing 'n lofsang by my snare,
'n lied van troos en trou
waarin 'k u lof ontvou,
o Heilige by Isr'els skare!
Ek roep, tot vreug herbore:
“verlos, en nie verlore!”
71:15

Ek meld teenoor hul onheilsplanne,
my vyande ten spyt
steeds u geregtigheid.
Daar stuit hul nou, die onregsmanne,
op eie kronkelweë,
verlate en verleë!

Psalm 72

72:1
Gee aan die Koning, HEER, u regte
en u geregtigheid
aan Koningskind, dat Hy u knegte
kan rig met wys beleid.
Dan vind u volk weer 'n beskermmer,
een wat hul saak besleg,
ellendiges weer 'n ontfermer
wat oordeel volgens reg.
72:2

O saalge ryk waar enkel vrede
oor berge=en heuwels sweef;

die Vors na Gods geregtighede
sal heers oor wat daar leef;
waar Hy in strenge strafgedinge,
sy swaard die skede= ontruk,
die arme ophef en geringe,
maar neerslaan wie verdruk.

72:3

Só lank die son se flonkervure
'n lig by dag sal wees,
die maan 'n lamp by donker ure -
só lank sal hul Hom vrees.
Hy sal so mild wees so die reën
wat neerdaal op die gras;
soos druppels wat met volle seën
besproei die veldgewas.

72:4

Dan kom die tyd van welbehae,
wanneer die vrede bloei;
regverdiges sal in sy dae
in volle wasdom groei.
Van see tot see - geen grensomlyning,
orals gebied sy staf,
totdat die maan, die bleek verskyning,
val van die hemel af.

72:5

Hul kniel, uit lande vergeleë;
sy vyand lek die stof;
en Tarsis voer, oor verre seë,
geskenke na sy hof.
Die konings van die verste strande
bring almal gifte mee;
en Skeba, met die ver weg lande,
stuur goud en vredesbee.

72:6

Ek sien al vorste, ryk en magtig,
wat buigend voor Hom staan,
en al die nasies wat eendragtig
Hom dien as onderdaan.
Want Hy sal die verstoteling,
dié wat geen helper het -
die stilverloorne en geringe -
sal Hy verhoor en red.

72:7

Hul roep: dit is vir Hom die tyding:
sy arm is al gereed;
vir hul is daar by Hom bevryding

uit alle nood en leed.
Dreig daar geweld van alle sye,
al gaan dit nog so hoog,
hul bloed, hul trane en hul lye
is dierbaar in sy oog.

72:8

Mag Hy, die Koning, altyd lewe!
Mag hul uit Skeba goud
met onbekrompe hand Hom gewe
met heilbee duisendvoud.
Mag koring, selfs langs hoë hange
van berge uitgesaai,
soos Libanon laat hoor sy sange
wanneer die bergwind waai.

72:9

Mag die bewoners van die stede
- daar's geen ellende meer -
soos plante groei by volle vrede
en sing die Vors se eer.
Mag nooit sy Naam en grootheid kwyn nie
- dit is 'n voorspoedsuur! -
geen sonneglans so helder skyn nie
of langer wees van duur!

72:10

Laat al die volke=uit wydste kringe
aan Hom hul dank bewys
vir matelose seëninge,
en Hom gelukkig prys.
Klim op, my lof, na hoër sfere!
Van bowe kom die seën;
want Isr'els God - aan Hom die ere! -
doen wonders, Hy alleen.

72:11

Sy Naam, bo alle naam verhewe,
sy uit eerbiedenis
die volle roem en eer gegewe
so lank daar wêreld is!
En laat so ver die sonlig bewe,
so ver die sonpyl skiet,
sy heerlijkheid die aarde=oorswewe!
En "Amen" sê my lied!

Psalm 73

73:1

Voorwaar, God is vir Isr'el goed,
vir wie opreg is van gemoed.

Gods weg kan nooit só donker wees nie,
dat Hy nie sorg vir wie Hom vrees nie.
Maar ag, hoewel my siel dit weet,
tog het my voet haas in my leed
gewankel, en dit was vir my
so donker dat my voet wou gly.

73:2

Ek het gepeins, diep in my hart
in lewensraaisels lank verward,
toe 'k moes aanskou met lede oë
hoe boosaards aangroei in vermoë.
Húl is gesond en lewe lank,
maar ánder word van kwellings krank;
op húlle rus geen ongeluk,
maar ánder slyt hul lewe=in druk.

73:3

Net soos 'n snoer van edelsteen
swaai trotsheid om hul nekke heen;
en hul geweld en gruweldade
bedek hul lyf soos praalgewade.
Hul oë puil van vet na voor,
inbeeldings van hul hart loop oor.
Hul spot, verdruk, en in hul oog
is nét hulself, geen ander hoog.

73:4

Hul spot, en van hul spotterny
raak ook die hemel self nie vry,
terwyl hul tong op aarde wandel
en grootspraak voeg by bose handel.
Daarom draai sondaars na hul heen,
met hul in misdaad lotgemeen,
en roem: Sou óns die Heer moet vrees?
Sou daar by Hom dan kennis wees?

73:5

Die trotsaards leef gerus en bly,
in rykdom, onbesorg en vry.
Vergeefs dat ek so opgepas het,
my hande=in onskuld rein gewas het!
Dit help my nie: ek word geslaan,
die plae=oorstroom my, af en aan;
en nooit was daar 'n môre of
my klaagsang kry weer nuwe stof.

73:6

Maar nee, al wil my hart ook breek,
my mond mag só oor God nie spreek:
dan sou 'k verraai wie ek bemin het,

Gods volk met wie 'k die stryd begin het.
Nogtans het ek weer nagedink,
weer in dié raaisel ingesink,
maar 't was net moeite in my oog,
vir my bevatting gans te hoog.

73:7

Maar nóú, hoe anders is dit my!
Gods heiligdomme ingelei,
straal my 'n ander ligglans teë;
ek sien hul end... dis gladde weë
waarop die HEER die voet laat gaan
van boosaards wat Hom trots weerstaan.
Hul wankel al om neer te stort -
'n bouwerk wat 'n puinhoop word.

73:8

Hoe swak en onvas dat hul staan!
Hoe gou dat hul te gronde gaan!
Hoe nietig is hul weelde=en vrede!
Hoe huiwer skrik deur al hul lede!
As U, o HEER, die vonnis stryk,
dan moet hul soos 'n droombeeld wyk
wat, in die slaap wel skoon van skyn,
by die ontwaking plots verdwyn.

73:9

Hoe voel ek nou my sondesmart!
Toe ek, verbitterd in my hart,
in eie warnet ingewikkel,
diep in my niere was geprikkel,
was ek voor U, o wyse God,
in al my woorde dwaas, 'n sot.
Ek was, vir alle wysheid sku,
net soos 'n domme dier by U.

73:10

Nogtans sal 'k altyd by U bly;
niks sal my van u liefde skei -
U wat my regterhand gevat het,
vir wie 'k van harte liefgehad het.
U sal my voortlei deur u raad,
O God, my Hulp, my Toeverlaat,
en ná die dag van aardse stryd,
my opneem in u heerlikheid.

73:11

Wie het ek in die hemel, HEER -
wie kan ek newens U begeer?
Wat het ek waar my hart, onrustig,
hom op die aarde=in kan verlustig?

Beswyk dan ooit in bitter smart
of bange nood my vlees en hart,
dan sal U wees vir my gemoed
my rots, my deel, my eewge goed.

73:12

Wie ver van U sy weg wil gaan,
stap op 'n donker afgrond aan.
U roei hul uit wat U gesmaad het,
in troueloosheid U verlaat het.
Maar dis my goed, my saalge lot,
as ek naby is by my God.
Ek het my hoop op God gestel
om al sy werke te vertel.

Psalm 74

74:1

Waarom, o God, vind ons geen medely?
Waarom verdryf u toorn ons altyd verder?
Ons is u kudde, U die kuddeherder
wat deur u hand ons uit en in wou lei.

74:2

Dink aan u volk, aan u gemeente weer,
wat U voorheen as gunsvolk uitgelei het,
die stam wat U as erfdeel toe verkry het
aan Sions berg, u woonplek van weleer.

74:3

Hef op u voete na die eewge puin!
Dit is u heiligdom wat neergestort het,
van plundersaars geheel 'n prooi geword het!
Hoog rys hul vaandel nou op Sions kruin.

74:4

Hul hamers het die houtwerk neergeslaan;
hul byle het geswaai, gekap, gekerwe,
hul ruwe hand die tempelskoon bederwe,
verdelgingsvuur oor alles heen laat gaan.

74:5

U heiligdom is deur die vuur geskend;
niks kon sy glans teen hul geweld beveilig.
Die pronkpaleis, u woning, is ontheilig,
tot puin en as het hul dit omgewend.

74:6

Hul het gesê:"Laat ons met ruwe hand
hul almal saam verdruk deur strafgerigte."
Hul ruwe vuis het al die Godsgestigte,
u Naam tot hoon, verbrysel en verbrand.

74:7

Ons sien geen tekens in die donker uur
van u verbond, en daar is geen profete
wat ons meer troos of bring die dieper wete
hoe lank ons druk en hartseer nog moet duur.

74:8

Hoe lank, o God, sal nog die teenparty
ons smaad en tart? Sal dan in ewighede
u Naam beskimp word in sy lasterrede?
Wat toef U nog en trek u hand tersy?

74:9

Strek uit u hand, die regterhand so sterk,
vernietig hul, die skenders van u woning!
U is, o God, van ouds af tog my Koning,
U wat op aard' verlossingswonders werk.

74:10

Mag dié ontwaak, u hand, en hul verstrooi -
U wat voorheen in stormsee al die drake,
seemonsters, Leviatans ope kake
oorweldig het, die roofgediert' ten prooi.

74:11

U guns, o HEER, was oor ons van omhoog,
'tsy U fonteine uit 'n rots laat spring het,
of waters, wat uit dieptes saamgedring het,
'n volle stroom, deur U is uitgedroog.

74:12

Aan U behoort die son wat ons bestraal,
die sterrenag is maaksel van u hande,
die see wat spoel langs vasgestelde strande;
die jaarseisoen het U vir ons bepaal.

74:13

Gedenk hieraan, o God van grote krag:
Vermeetle tonge het u Naam gelaster;
die vyand, van u vrees en diens verbaster,
het U geterg, gehoon in u gesag.

74:14

Gee aan gediert' wat om ons roof en skeur,
die lewe van u tortelduif nie oor nie;
laat dit nie wees asof U ons nie hoor nie,
asof U ons vergeet het altyddeur.

74:15

Ons is omring deur skrik en duisterheid:
uit donker plekke loer die onheilsmagte.
Maar bo ons skyn die helder sterrewagte
van u verbond, waarop ons voor U pleit.

74:16

Mag ons, o HEER, u bystand maar erlang!

Maak ons in ons gebedsroem nie verleë.
Staan op, o God, en stap u vyand teë,
sodat ons U kan grootmaak in gesang.

74:17

Vergeet nie, HEER, die onverdraag'bre hoon,
die spotgeroep van al u teenpartyders,
rumoerigheid van al u magsbestryders,
wat tartend opstyg na u hemeltrou.

Psalm 75

75:1

U alleen, U loof ons bly -
ja, ons jubel tot u eer!
Want u Naam is, troue HEER,
vir u volk tot troos naby.
Daarom roem ons in ons land
al die wonders van u hand.

75:2

Al vertoef Ek, spreek die HEER;
al gaan jare langsaam om -
eind'lik sal my regsdag kom,
en dan daal my oordeel neer.
Wat ook wankel - deur my hand
bly die aarde=in vaste stand.

75:3

Laat die rasers dan nie raas;
laat geen goddelose kop
hef die hoë horings op -
in verwaandheid opgeblaas.
Want God sal die horing tref,
en die mond wat hom verhef.

75:4

Die verlossing, roem en eer
kom nie uit woestyne ver,
nie uit oos of weste her;
want die Regter is die HEER.
Hy sit bo die hemelboog -
Hy verneder en verhoog.

75:5

In Gods hand 'n beker blink;
en die druppels skuim en spring
uit die bitter mengeling
waar die sondaars van moet drink;
ja, die goddelose mond
suig die droesem tot die grond.

75:6

God van Jakob, lof en prys
sing ek ewig tot u eer!
Hoë horings werp ek neer
wat teen U het opgerys.
Maar ons horing, swaar getref,
word deur God weer opgehef.

Psalm 76

76:1

Die HEER wat woon in donker tent,
maak Hom by Juda's stam bekend;
daar word sy wonderdaad vertel,
sy Naam is groot in Israel;
in Salem met sy veil'ge skanse,
daar straal sy huis met vredeglanse.

76:2

Hy het die vuurge pyl verbreek
waarmee Gods vyand hom wou wreek,
die skild en swaard en oorlogstuig.
Hoe heerlik bo die roofterg ruig
styg U, o God, ver bo die skare
van buiters en geweldenare.

76:3

Die held is daar beroof, verswak:
hy het meteens in slaap gesak;
die sterk en dapper mensekind
het daar sy hande nie kon vind.
U dreigstem, HEER, op oorlogsvelde
bedwelm tesaam die perde=en helde.

76:4

Hoe vreeslik, HEER, is u gerig!
Wie kan bestaan voor u gesig?
U laat van bo die oordeel hoor,
u donderwoord, die wêreld oor;
die aarde,=uit skrik vir u vermoë,
lê stilverslae voor u oë.

76:5

In stortvloed van sy krag kom Hy
al die sagmoediges bevry;
want grimmigheid en wraakgeweld
van mense moet u lof vermeld.
Die toorn wat oor is van die bende
dien, HEER, as gordel van u lende.

76:6

Doen dan geloftes aan die HEER
en lê jul offers voor Hom neer;

laat almal wat die HEER omring,
uit vrees aan Hom geskenke bring.
Hy breek die mens se praalvertonings,
Hy's vreeslik vir die aardse konings.

Psalm 77

77:1

Opwaarts klim my roep en rede,
o my God, verhoor my bede;
in benoudheid, altyd weer,
neem ek toevlug by die HEER,
En my hande, hele nagte,
mèt my worst'lend in my klagte,
bly, terwyl 'k mistroostig smeeek,
sonder moeg word, opgesteek.

77:2

In 'n nag so dubbelduister
wil my siel na troos nie luister.
En gedenk ek in my nood
aan die God, voorheen so groot
in ons redding en ontvlugting,
dan versink ek in versugting;
en my gees in my versmag,
waar ek raadloos hoop en wag.

77:3

Slaap kom daar nie in my oë;
diep onrustig, neergeboë,
draai ek aldeur om en om,
maar my mond bly strak en stom.
Al die lank vervloë jare,
ook die juigtoon van my snare
kom voor my in stille nag.
Alles het my gees deurdag.

77:4

Gans mistroostig, wederstrewig,
vra ek: Sal die HEER vir ewig
dan verstoot en nimmermeer
wees nie wat Hy was weleer?
Is dan sy belofte nie
onverbreekbaar en gewis nie?
Is sy goedertierenheid
nie bestendig vir altyd?

77:5

Sou God sy gená vergeet het?
Van my onheil nie geweet het?
Is ontferming dan vir my

deur sy gramskap afgesny?
Ja, Gods hand, voorheen grootdadig,
red ons nou nie meer genadig,
ons wat diep ellendig is -
dit is my bekommernis!

77:6

Máár 'k wil liever wees indagtig
al u dade, groot en magtig,
dade van die ou tyd aan
wonderbaar deur U gedaan.
Ek wil let op al die merke
van u onvolprese werke
en in plaas van bitter klag,
daaroor nadink dag en nag.

77:7

Heilig was, o God, u weë,
in die voortyd, lank geleë,
toe u Naam en sterkte=alom
groot was by die heidendom;
toe U, HEER, u mag gewek het,
Jakobs kinders uit laat trek het.
U het Josefs nakroos vry
uit Egipteland gelei.

77:8

Watervloede, opgesteier,
wou u volk die deurtog weier;
maar toe hul u koms gewaar,
het 'n skrik in hul gevaar.
Donderwolke het hul water
uitgegiet, en fel geklater
het gedreun met swaar gerug
deur die vuurverligte lug.

77:9

Hoog daarbo gerol van donder,
vuur van vlamme see daaronder;
aarde=en wêreld, stormverlig,
het geskrik by die gesig.
Ja, u pad was in die seë,
U verlos langs diepe weë;
en u nooit ontdekte spoor -
daar sweef donker waters oor.

77:10

Kudde skape en hul herder;
veil'ge hoede=en altyd verder -
Moses met Aäron lei
Isr'el deur die woesteny.

Psalm 78

78:1

Merk op, my volk wat nou my roepstem hoor,
met ope hart en toegeneë oor!

Met wyse spreuke wil ek u vermaan,
wat waarheid is van vroegste tye=af aan;
verborge goud wat net op koest'ring wag,
met stof bestrooi, haal ek weer voor die dag.

78:2

'n Wysheidswoord wat vloei uit diepe wel
- ons vaders het dit ons voorheen vertel -
sal ons laat hoor, en aan die stamverband
sal ons verhaal die wonders van Gods hand;
sodat ons kinders trou dit ná kan spur,
sy dade kan verkondig altyddeur.

78:3

Die HERE het aan Jakob sy bevel,
sy woord en wet gegee aan Israel;
'n vaandeltteken om, met erns en trou,
gedurigdeur in oog en hart te hou;
'n teken om die nakroos toe te wink,
'n taal om diep hul in die hart te sink;

78:4

sodat hul dit húl kinders kan vertel,
om hul vertrouwe=alleen op God te stel -
nie wederstrewig in hul wandel weer
en koppig, soos hul vaders was weleer:
'n volk onvas van hart, ontrou van gees,
was hul nie trou teenoor hul God gewees.

78:5

Ja, Efraïm, die heldestam weleer,
het weggevlug - hul was geen helde meer!
Die Godsverbond het hulle nie betrag,
maar, weieragtig, dit gering geag,
Gods dade, met geen maatstaf afgemeet,
sy wonders het hul troueloos vergeet.

78:6

In Soans veld, in gans Egipteland,
het hul gesien die wonders van sy hand;
en in die see, waardeur hul pad sou gaan,
het Hy die vloed soos walle hoog laat staan.
Hy was oordag met digte wonderwolk,
en snags met vuur die leidsman van sy volk.

78:7

Uit barre rots, gehoorsaam as Hy spreek,

het Hy vir hul die waters uit laat breek,
wat soos 'n vloed gespoel het oor die sand.
Nogtans was hul weerspanning teen sy hand,
'n spys het hulle na hul hart begeer,
hul 't God versoek, opnuut gemurmureer:
78:8

"Kan God vir ons hier ooit 'n tafel spreid?
Hy het geslaan, die rots in twee laat skei -
maar in 'n land van dors so dubbeldood,
hoe skaf Hy vir sy volk hier vleis en brood?"
Toe 't God gehoor, 'n vuur is aangesteek,
en gramskap het teen Jakob uitgebreek.
78:9

Hy het beveel, en wolke 't aangewaai,
die hemeldeure 't ylins oopgeswaai:
geheimnisvol het manna neergestort,
en hemelkoring het hul brood geword.
Dié wonderbrood, hul volop toegemeet,
dié eng'lespys het hul op pad geëet.
78:10

Daarna 'n windstorm deur die hemel heen!
En Hy het vleis soos stof op hul laat reen.
'n Kwartelwurm, oneindig in getal,
het binne-in die laers neergeval.
God het gegee, in oorvloed ongemeet;
die volk het tot versadiging geëet.
78:11

Hul het geëet - die spys nog in hul mond -
toe het Gods toorn teen hul ontvlam terstond.
'n Slagting! Uit hul laer het die blom
van Isr'els manskap smaadlik omgekom.
Tog het hul in hul sondes nog volhard,
in ongeloof aan God se mag verward.
78:12

So het die HEER hul dae weg laat slyt
in skrik en smart, in moeite=en nietigheid.
En as die dood hul tent oorval, dan vlug
hul soekend, sugtend na hul God terug,
gedagtig dat hul rotssteen, trou en vas,
die Allerhoogste, hulle redder was.
78:13

't Was vleierey. In sy verbond en leer
was hulle nie opreg voor God, hul HEER.
Nogtans was Hy oneindig van geduld,
barmhartig en 'n delger van die skuld.
Hoe dikwels wend Hy weer sy gramskap af

en wek nie al sy toorn tot strenge straf!

78:14

Hy het gedenk waarvan hul was gemaak;
hoe lig hul stof weer tot die aarde raak;
hoe gou dat hul net soos 'n wind verdwyn,
en, eenmaal weg, nie wederom verskyn.
Hoe wederstrewig was hul teen die HEER!
Hoe griewend was hul ondank keer op keer!

78:15

Hoe menigmaal moes in die woeste land
die heil'ge God in heil'ge toorn ontbrand!
't Was altyd weer: Gods ongemete mag
het hul gemeet na swakke mensekrag;
hul 't nie gedenk hoe in hul slawetyd
die blyk gesien is van sy Godd'likheid.

78:16

't Was wondertyd in Isr'els groot weleer!
Egiptes stroom het Hy in bloed verkeer.
Hy het die kwelgedierte=in donker uur
- kikvors en steekvlieg - in die land gestuur;
hul veldgewas, die spys van mens en vee,
het Hy aan ruspe=en sprinkaan oorgegee.

78:17

Hul wingerdstok het Hy deur hael laat sterf,
hul vyeboom deur koue laat verderf,
en oor hul vee het Hy die bliksemskig,
met haelbui, verwoestend aan laat lig.
'n Gloed van toorn en woede 't Hy gestuur
en onheilsbodes in benoudheids-uur

78:18

Hy 't vir sy grimmigheid 'n pad gebaan;
hul nie gered, deur pes hul laat vergaan;
en al die eersteling van hul krag
het Hy laat sterf in donker onheilsnag.
Maar Hy 't sy volk soos skape uit laat trek,
die see het gou hul vyand gans oordek.

78:19

Hy 't hul laat uittrek na 'n bergland skoon,
om in die tent van nasies in te woon;
die volke 't Hy verdryf deur hoë hand
en hul laat erf die wonderskone land.
Maar dit - en meer - voorheen so klaar geweet,
het nou sy volk, as ongeskied, vergeet.

78:20

Gelyk voorheen, was hul afvallig weer:
't was Godverlating en gemurmureer.

Die Godsverbond het hulle nie gehou,
en soos hul vaders was hul ook ontrou -
net soos 'n boog, wat tot verweer gehef,
bedrieglik swik en dan geen doel kan tref.

78:21

Hul het gebou die hoogtes van die land,
en ywervuur van God het toe ontbrand.
Die heil'ge plek waar Hy by hul wou woon,
het Hy verlaat; die ark van ouds sy troon,
sy sterkte, het in ballingskap gegaan,
sy heerlikheid wég uit hul land vandaan.

78:22

Hul het 'n prooi van vyandswaard geword,
die HEER se toorn is oor hul uitgestort.
Hul jongmanne 't die oorlogsvuur verteer,
hul maagde is deur bruidslid nie geëer.
Selfs priesterbloed verf deur die mantel heen,
en by hul graf - geen weduwees wat ween.

78:23

Soos een wat uit sy sluimer wakker raak,
en soos 'n held wat uit sy wyn ontwaak –
so het die HEER, tot kragdaad aangejord,
in tyd van nood sy volk 'n held geword.
Die vyand, ylins op die vlug geslaan,
het Hy 'n ewige smaadheid aangedaan.

78:24

Maar Josefs stam was nie sy woning meer;
dis Juda's stam wat opklim tot die eer,
en Sions berg waar Hy teen hemelblou,
sy heiligdom teen hemelhoogtes bou,
waar Hy omlaag, in rotsblok ingepas,
die grondslag lê, vir ewig diep en vas.

78:25

O goedheid Gods wat altyd dieper daal:
uit herderstent word Dawid weggehaal,
uit agterveld waar skape rustig wei,
om nou Gods volk as herder-vors te lei.
Hy 't hul gehoed in sy opregtigheid
en hul beskerm deur dapper krygsbeleid.

Psalm 79

79:1

Die heid'ne het gekom, 'n woeste hoop,
U erfdeel, HEER, geweldig neergeloop,
U heiligdom se heiligheid geskend,
Jerusalem tot puinhoop omgewend.

79:2

Die lyke van u knegte lê verstrooi,
hul vlees aan al wat skeur en aas ten prooi.
Daar's bloed soos water om die stad gestort;
en niemand wat daar meer begrawe word.

79:3

Vir al ons bure is ons nou 'n smaad,
'n spot en skimp van almal wat ons haat.
Hoe lank sal nog u toorn gloed oor ons duur?
U ywer, HEER, nog oor ons brand soos vuur?

79:4

Stort uit u toorn op wie u Naam nie ag,
op konings wat U hoon in u gesag;
want hul het Jakobs erfland opgeteer,
sy woning is vir ons geen woning meer.

79:5

Gedenk die kwaad, deur ons gedaan, nie meer.
Ons euweldaad wil ons vergeef, o HEER!
En maak u volk wat nou, verswak, moet ly,
deur u gená weer van die skuldstraf vry.

79:6

Ons vra dit nie om ons verdienste, nee;
maar om u Naam die hoogste eer te gee;
en dat die vyand nooit met ons mag spot:
"Wie is die HEER? En waar is nou hul God?"

79:7

Laat ons, laat hul wat ons so swaar laat boet,
aanskou die wraak oor die vergote bloed.
Laat die gesug van wie in bande is,
tog voor U kom uit hul gevangenis.

79:8

Die kind des doods - wil U oor hom erbarm,
en red hom deur die grootheid van u arm.
Vergeld ons bure sewevoudig weer
die smaad waarmee hul U gesmaad het, HEER!

79:9

Dan sal u volk, u eie kudde weer,
wat U wou lei en deur u staf regeer -
dan sal ons sing tot in die nageslag
van u vermoë=en onverwinb're krag.

Psalm 80

80:1

O Herder Isr'els, neem ter ore,
wat Josefs kroos, deur U verkore,
soos skape rustig wil laat wei,

of deur gevare heen wil lei;
U wat u troon op géruubs stig -
verskyn weer blinkend in u lig!

80:2

Wek op u mag voor Efraims oë,
toon Benjamin u alvermoë,
en wil Manasse red, o HEER!
O Herder, lei, herstel ons weer,
verkwik, verlos ons deur die lig
wat afstraal van u aangesig!

80:3

Hoe lank, o God der leërmagte,
verwerp U ons gebed en klagte?
Hoe lank verlaat U ons in nood?
U spysig ons met tranebrood,
en laat ons in ons jammerstaat
die trane drink uit volle maat.

80:4

U maak u volk in donker ure
'n skyf en mikpunt vir sy bure;
ons vyande bespot ons, HEER!
Sien op ons in ontferming neer;
verkwik, verlos ons deur die lig
wat afstraal van u aangesig.

80:5

U, HEER, het ons in vroeër dae
geken, en in u welbehag
'n wynstok uit Egipteland
gebring, en self hier ingeplant;
U het die nasies uitgeroei,
en in hul plek u volk laat groei.

80:6

Sy wortels spreid na alle kante,
sy ranke slaan wyd oor die rante.
Hy dek die hoë bergetop
en klim teen hoë seders op;
hy 't uitgeswaai van see en strand
tot by Eufraat se wonderland.

80:7

En nou, waar is sy pragverskyning?
Waarom verbreek U sy omheining?
Waarom gedenk U nie aan hom?
Die bosvark woel sy akker om;
'n ieder pluk en gaan verby,
en wilde diere kom daar wei.

80:8

Keer weer, o God der leërmagte!
Verhoor ons in ons jammerklagte.
Skou uit die hoë hemel neer,
besoek u wynstok soos weleer;
en laat u hand die seun bewaak
vir U gekweek en grootgemaak.
80:9

Hy staan verbrand op ope velde;
hy's omgekap; van al u skelde
vergaan die volk deur U geplant.
Ag, laat u sterke regterhand
wees met die seun wat U, o HEER,
gekweek, gesterk het tot u eer.
80:10

O HERE, God der leërskaare,
verlos u volk uit doodsgeware;
dan sal ons U weer dien en eer.
O Herder, lei, herstel ons weer,
verkwik, verlos ons deur die lig
wat afstraal van u aangesig.

Psalm 81

81:1

Laat ons nou die HEER
wat sy volk verbly het
deur sy sterkte, eer!
Hom, die grote God,
wat weer feesgenot
vir sy volk berei het.

81:2

Laat die trommel hoor
by die toongemengel
van 'n jubelkoor!
Laat die harpenaar
klank van sagte snaar
deur dié blydskap strengel!

81:3

Laat basuine klink
as aan lae transe
nuwe maan weer blink!
Blaas hul nog 'n keer
as die Paasmaan weer
skyn met volle glanse.

81:4

Want dis die bevel
wat alom weerklink het

onder Israel;
dis die groot gebod
van 'n troue God
wat aan ons gedink het;
81:5

wat ons wou bevry
aan die Nyl se boorde
van die slawerny.
Maar as nou my oor
dieper luister, hoor
ek die vreemde woorde:

81:6
Ék was 't wat hul juk
eind'lik opgelig het
toe hul, hard gedruk,
hand en skouer vas
aan die draerslas,
slawediens verrig het.

81:7
Jul 't geroep, en my
antwoord was 'n wonder;
om jul uit te lei,
het uit onweerskuil,
waar die dreunings skuil,
my bevel gedonder.

81:8
Deur die dors gekwel
is hul, nooit tevrede,
op die proef gestel
in hul trou aan My,
wat hul uit wou lei
deur my wonderhede.

81:9
Neig, my volk, jul oor,
- dis wat Ek getuig het -
neig jul oor en hoor:
Ag, as Israel
maar op my bevel
voor my woord gebuig het!

81:10
Onder jul mag geen
afgodsbeeld verrys nie:
Ek is God alleen!
Jul mag god of heer
wat die nasies eer,
met geen lofstem prys nie.

81:11

Ek is God en HEER
wat die volk bevry het -
Ek en niemand meer!
Wat jul deur my hand
uit Egipteland
veilig uitgelei het.

81:12

Open julle mond,
eis van My vrymoedig
op my trouverbond:
al wat jul ontbreek,
skenk Ek as jul smeeek
mild'lik en oorvloedig.

81:13

Maar my volk wou My
nie gewillig eer nie,
aan my diens gewy;
ver van My vandaan
het hul weggegaan
en My nie begeer nie.

81:14

Toe 't Ek hul laat gaan
op hul donker spore,
weg van My vandaan;
in hul hart verhard,
in hul sin verward,
in hul weg verlore.

81:15

Ag, as hul maar net
na my raad wou handel,
op my woord wou let!
As hul maar wou hoor,
in die veil'ge spoor
van my wet wou wandel!

81:16

Vyande sou dan
voor my mag gebuk het –
hul wat, saamgespan,
met 'n slaweband,
met 'n ysterhand
Israel verdruk het.

81:17

Godverlaters sou
veinsend Hom gevrees het
met 'n skynberou;

maar my volk se tyd
sou in ewigheid
vrede=en bloei gewees het.

81:18

Koring, vet en goed,
sou die lande=oorgroei het,
om hul mild te voed.
In die dorste streek
sou 'n heuningbeek
uit die krans gevloei het.

Psalm 82

82:1

God daag in regsvergadering
maghebbers tot sy strafgeding:
"Hoe lank sal jul geen onreg vrees,
partydig vir die bose wees?...
Doen reg aan wie in druk,
verweesd terneer moet buk;
bied swakkes onderstand
en red hul uit die hand
van wie hul goddeloos beroof."

82:2

Van regdoen is daar geen verstand:
hul tas soos blindes na die wand.
Die aard' se grondves word onvas!
"Jul's gode, ja, my seuns," dit was
my woord. "Nogtans - jul sal
soos alle vorste val."
Staan op, o God, vaag weg!
Lui in die eeu van reg;
want alles is u eiendom.

Psalm 83

83:1

O God, wees nie altoos
so stil en dadeloos
teenoor die onheilsmanne!
Hul steek met groot gerug
die hoof op in die lug
en dreig met onheilspanne.
Teen ons smee hul verraad,
teen U, ons toeverlaat,

by wie ons, skuilgeboë,
teen storm en onweerswind,
'n skuil- en rusplek vind
uit krag van u vermoë.

83:2

"Die slagorde=opgestel!
Roei uit van Israel
die naam en die gedagte!
Versamel Edomiet,
Woestynstam, Moabiet
en Ismaels geslagte!
Gébal en Amalek
moet saam met Ammon trek."
By Filistynse magte
het nou, belus op buit,
ook Assur aangesluit -
die arm van Lots geslagte.

83:3

Wil hul verdelg, verban,
o God, soos Midian,
soos Jabin en sy helde:
hul is gestuit, gestort,
het slyk en mis geword
op Endors vrugb're velde.
Maak hulle soos weleer
die Midians-vorste, HEER,
die saamverbonde konings.
Hul wat nou sê: "Komaan,
laat ons Gods volk verslaan
en intrek in Gods wonings!"

83:4

Soos stoppels voor die wind,
verwilder hul geswind,
en jaag die vlugteling!
Storm op die bendes los
soos vlamme=in berg en bos
wat waai in wilde kringe!
Laat hulle voor U swig!
Oordek hul aangesig
met skaamte=en skrik en skande,
dat hul erken u mag
en buig voor u gesag
as Hoogste=oor alle lande.

Psalm 84

84:1

Hoe lieflik is u wonings, HEER
der leërskaare! Hoe begeer
my siel en hunker van verlange
om na Gods woning op te gaan
en in u tempelpoort te staan
met jubelende lofgesange.
My hart en vlees, o God, roep luid
tot U wat leef, verlangend uit.

84:2

Die mossie vind 'n huis, o HEER,
die swaeltjies lê in nessies neer;
en ek vind rus by u altare,
waar U vir my 'n woning maak
en U, my Koning, my bewaak.
Gedugte HEER der leërskaare,
welsalig wie in u paleis
U altyddeur mag loof en prys!

84:3

Welsalig is die mensekind
wat al sy sterkte=in U mag vind,
en op mag gaan na Sions hoogte.
Wanneer hul haas van dors verkwyn,
dan is die HEER self hul fontein
waar dorsland smag van somerdroogte.
Ook sal 'n reen hul daar oordek
wat hul tot nuwe lewe wek.

84:4

Hul sal van krag tot krag steeds gaan
totdat hul voet in Sion staan:
geeneen wat daar nie sal verskyn nie.
Let, HEER der leërskaare, let
op my geroep, hoor my gebed,
en laat my nie in druk verkwyn nie.
Leen my 'n toegeneë oor;
o Jakobs God, gee my gehoor!

84:5

O God, ons skild, ons teëweer,
sien tog op u gesalfde neer,
skenk hulp en heil aan Sions koning!
Een dag is in u huis my meer
as duisend waar ek U ontbeer;
veel liever is ek in u woning
'n drumpelwagter, as gewend
aan yd'le vreugde=in sondaarstent.

84:6

'n Son en skild is onse HEER;

Hy sal genade gee en eer,
want Hy word nooit sy woord ontrou nie:
Hy sal aan almal wat opreg
Hom dien en wandel in sy weg,
die goeie nimmermeer onthou nie.
Welsalig, HEER, wie op U bou,
aan U geheel hom toevertrou.

Psalm 85

85:1

U het, o HEER, u land weer guns bewys
en Jakobs saad uit knegskap op laat rys:
hul misdaad, wat u heil'ge toorn verwek,
was weg; hul sondes almal toegedek.
U het u gramskap eind'lik afgeweer;
die hitte van u toorn was daar nie meer.
O God van heil, besoek nou weer u land,
en laat u toorn nie meer teen ons ontbrand.

85:2

Sal dan u toorn ons altyddeur oordek -
die onweerswolk wat, grimmig uitgestrek,
ons lewenslig oordonker dag aan dag?
Sal dit nog rus op kind en nageslag?
Wek U nie meer in ons die lewensgees,
dat ons, u volk, in U verblyd kan wees?
Toon ons u goedertierenheid, o HEER,
en wek in ons verlossingsvreugde weer.

85:3

Ek sal nou wag en luister, want ek weet
dat God die HEER sy volk nie sal vergeet.
Hy sal, wanneer sy gunsgenote smeek,
hul roepstem hoor en weer van vrede spreek.
Maar laat sy volk dan nie onagsaam weer
die voetstap na die pad van dwaasheid keer;
Gods heil's naby - dat luisterryk en skoon
die heerlijkheid weer in ons land kan woon.

85:4

Genade=en trou sal dan mekaar ontmoet;
die reg sal vrede met 'n kus begroet;
getrouheid spruit dan uit die aarde weer,
geregtigheid sien van die hemel neer.
Die goeie=ontvang ons dan weer uit Gods hand
as halme buig op vrugbare=akkerland.
Geregtigheid gaan voor Gods aangesig
en bloei omhoog waar Hy sy voetstap rig.

Psalm 86

86:1

HEER, my God, ontferm U oor my,
luister na my stem, verhoor my!
'k Is ellendig, diep in nood,
gans en al van hulp ontbloot.
O bewaar my, U's almagtig;
maak my weer u guns deelagtig;
red u kneg, verlos my nou,
waar 'k alleen op U vertrou.

86:2

Wie is tog, soos U, weldadig?
Wees my dan, o HEER, genadig,
want my roepstem en geklag
klim tot U die ganse dag.
Hoor my in my sielsverlange;
gee my vreugde=en vreugdesange;
want ek hef my hart en oog,
troue God, tot U omhoog.

86:3

HEER, u goedheid is die lewe;
U sal mild ons skuld vergewe;
wie U aanroep in die nood,
vind u guns oneindig groot.
HEER, my God, ontferm U oor my,
luister as ek roep, verhoor my!
Merk uit goedheid, as ek spreek,
op die stem waarmee ek smeeek.

86:4

'k Is gewoond in bange dae
my benoudheid U te klae:
U, o HEER, is dan naby,
U verhoor en antwoord my.
By die gode, hoog in ere,
is daar niemand soos die HERE;
en geen aardse werk hou stand
by die werke van sy hand.

86:5

Al die volke=in heidenlande -
eie maaksel van u hande -
sal hul neerbuig voor U, HEER,
en u Naam aanbiddend eer.
Want u grootheid ken geen perke;
U alleen doen wonderwerke:
daar's geen God naas U, geeneen,
U is God, ja, U alleen!

86:6

Leer my na u wil te handel,
'k sal dan in u waarheid wandel;
neig my hart en voeg dit saam
tot die vrese van u Naam.
HEER, ek hef my hart na bowe,
nuwe sangstem sal U lowe,
nuwe dank sal voor U rys -
'k sal u Naam vir ewig prys.

86:7

'k Is behoefte en ellendig,
maar u guns, oor my onendig,
het my siel - omlaag gedruk -
uit die dieptes uitgeruk.
O my God, 'n hele skare
trotsaards en geweldenare
soek my siel en span die boog -
daar's geen Godsvrees voor hul oog.

86:8

Maar barmhartig en lankmoedig,
groot van goedheid en oorvloedig
in genade,=en altoos trou
is die HEER wat my behou.
Wend U tot my in ontferming,
red my, toon my u beskerming!
Hoor my, HEER, 'n seun is dit
van u diensmaagd wat hier bid.

86:9

Doen 'n teken my ten goede,
dat my haters in hul woede,
kan aanskou hoe U my red
en my troos op my gebed.

Psalm 87

87:1

Hoe grondvas staan Jerusalem se walle,
Gods ewige bergwerk wat nie skok of skud!
Bo al die Jakobswonings, huis of hut,
het God aan Sions poorte='n welgevalle.

87:2

O koninklike stad, maak wyd jou woning:
God self wil jou laat groei op grootser wys,
en wat ek hoor, is lof, jou naam tot prys;
die vyand selfs kom nou met eerbetoning.

87:3

Egipte, Babel, Filistyn en More,

ook Tirus ken my Naam as hoogste skat.
Hul almal noem jou nou die moederstad.
Ek sien hul: Dié en dié is daar gebore!

87:4

Hul almal, nou tot nuwe heil verkore,
sal kom, selfs uit die allerverste land.
Hul sien God hou die moederstad in stand
en jubel: Dié en dié is daar gebore!

87:5

Die HEER self skryf hul op, die duisendtalle,
een-een, gebore uit die volkeskaar;
en singend, juigend klink die lofstem daar:
Ons heilsfontein stroom neer uit Sions walle!

Psalm 88

88:1

Ek roep tot U, o God,
op wie my hoop bly staan,
'tsy dat die blye son oor my
of op- of ondergaan.

88:2

As ek my bede bid,
en 't opklim in u oor -
ag, sluit dan nie u hart vir my,
maar wil my smeking hoor!

88:3

My siel is sat en siek,
só klaag en kerm ek nou;
dit is of ek hier voor my oog
die dood alreeds aanskou.

88:4

Ek word getel by dié
wat in die graf verdwyn.
Ek voel my nietig, sonder krag,
en hoe 'k in onmag kwyn.

88:5

'n Swaard-deurboorde=is ek,
deur U welhaas vergeet;
'n dooie in die graf alleen,
waar niemand meer van weet;

88:6

'n dooie=in wie daar nou
geen lewenshoop meer is,
wat in die see verdronke lê
in diepe duisternis.

88:7

U grimmigheid rus swaar
op my ellende, HEER!
U golwe staan op, ry aan ry,
en druk my dieper neer.

88:8

My vriende, hulle wat
my vriende was weleer,
hul vlug uit afsku weg van my
en is geen vriende meer.

88:9

Soos 'n gevangene,
so is ek ingesluit;
my oog versmag in my ellend';
ek kom daar nie weer uit.

88:10

Maar nou, o HEER, my God,
verhef ek in geklag
smekend my hande na omhoog
en roep die ganse dag.

88:11

Kan U die mens weer wek
wat al vergaan tot stof?
Of kan 'n skim voor U verrys
en Psalm sing tot u lof?

88:12

Sal hulle in die graf
u goedheid kan vereer? -
u trou daar in die donker plek,
waar die verderf verteer?

88:13

Word ooit u wondermag
bekend in duisternis?
Word u geregtigheid herdenk,
waar geen gedagte is?

88:14

Maar ek, o HEER, ek roep,
ek swyg nie met hul mee;
en in die vroeë môre kom
my smeekstem U al tee.

88:15

Waarom dan, HEER, verstoot
U sonder medely?
Waarom verberg U langer dan
u aangesig vir my?

88:16

Vanaf my vroegste jeug

is ek verdruk gewees;
en altyd het ek ramp verduur,
óf altyd ramp gevrees.

88:17

U toorn verskrik my, HEER,
en raadloos sien ek hoe
dit soos 'n vloed van waters kom
al nader na my toe.

88:18

Die waters rol om my,
ombruis my al geheel,
omsingel my in hoë vloed
en reik tot aan my keel.

88:19

U 't vriend en metgesel
verwyder ver van my;
bekendes - hul is almal weg,
en duisternis - naby!

Psalm 89

89:1

Van goedertierenheid sal ek vir ewig sing,
en aan u trou, o HEER, altyd my hulde bring;
want soos 'n tempel wat op vaste grond verrys het,
so rys die eewige guns wat U aan ons bewys het;
en soos die hemelboog nooit uit sy stand sal wyk nie,
so seker sal u trou nooit wankel of beswyk nie.

89:2

Ek het my trouverbond, so het die HEER gespreek,
met Dawid opgerig, en sal dit nooit verbreek.
Uit vrye guns sal dit My nimmermeer berou nie,
niks die vervulling van my eed aan hom weerhou nie:
Jou nageslag, o vors, bevestig Ek vir ewig,
jou rykstroon bou Ek op, van kind tot kind gestewig.

89:3

Die hemel loof, o HEER, u wonderbare mag;
die eng'le prys u trou en waarheid dag en nag.
Want in die hemel is daar niemand U gelyk nie;
geen seraf wat voor U die vleuel nie moet stryk nie.
U' s groteliks gedug en eind'loos in vermoë,
u onverbreekb're trou omring U voor hul oë.

89:4

U tem die woeste see, dit luister na u wil;
hoe hoog die storm mag gaan, U wink en dit is stil!
Ook Rahab is verslaan; net waar u arm geswaai het,
lê vyande verstrooi, soos kaf wat weggewaai het.

Die aarde=en hemel, HEER, die volheid wat daarin is,
is uwe, daar U self hul oorsprong en begin is.

89:5

Die noorde 't U geskep, die suide daarmee saam;
hier jubel Tabor, daar juig Hermon in u Naam.
U het 'n arm met mag; u hand het groot vermoë,
u regterhand is hoog, u troon bly onbewoë:
geregtigheid, die skraag u troon aan alle kante,
en guns en waarheid is u troue troongesante.

89:6

Hoe salig is die volk wat luister na u woord,
hul wandel in die lig wat van U afstraal, voort.
Hul sal hul in u diens, waaraan hul toegewy is,
die ganse dag verheug, omdat hul in U bly is;
hul prys u grote krag wat alle krag oortref het,
en u geregtigheid wat hul weer opgehef het.

89:7

U tog, U is hul roem, hul sieraad en hul prag,
wat hul bekleed met sterkte=en onverwinb're mag.
Uit vrye guns alleen, uit ewige mededoë,
hef ons die hoof omhoog, weer sterk deur Gods vermoë.
Want God is ons 'n skild, die weerkrags van ons lewe;
en onse Koning is deur Isr'els God gegewe.

89:8

U het voorheen, o HEER, u goddelike lig
laat uitstraal voor ons heen in sieners-vérgesig;
U 't van 'n saak gemeld in donker nog verlore:
My hulp verleen Ek aan 'n held deur My verkore,
aan Dawid, aan my kneg, met kosb're self oorgote,
wat Ek verhoog het uit sy stam- en ryksgenote.

89:9

My hand sal hom bewaak, bestendig dag en nag;
my arm sal hom in nood versterk met moed en krag.
Val hom die vyand aan, dit sal hul nie geluk nie;
die man van onreg sal hom nooit kan onderdruk nie;
wie hom beangstig, of dit ooit teen hom wil wae,
dié sal my hand besoek met strafgerig en plaë.

89:10

My goedertierenheid, hom altyd trou naby,
sal in die donker nag sy helder leidstêr bly.
My Naam sal vir hom wees 'n altyd sterke toring,
en in my krag swaai hy die hooggehewe horing.
Ek sal sy hand laat heers oor lande wydgeleë,
sy regterhand laat rus op stroomgebied en seë

89:11

Hy sal dit uitroep: HEER, U is my Vader trou,

my God, my Rots van heil waar ek alleen op bou.
Hy is vir My 'n seun tot hoogste rang gebore,
wat Ek tot koning van die konings het verkore.
Vir hom bly my verbond vir altyd vas en stewig,
my goedertierenheid bewys Ek hom vir ewig.
89:12

Ek sal sy nageslag en troon nooit laat vergaan,
sy heerskappy laat duur so lank die hemel staan.
Maar wil sy kinders nie my wette onderhou nie,
bly hul aan my bevel en regte nie getrou nie,
maar dwaal hul verder af in hul onheil'ge weë -
Dan kom my tugting op sondaarspad hul teë.
89:13

Dan sal Ek oor hul kwaad my strenge roede hef;
my hand sal nie verskoon, maar streng hul boosheid tref.
Nogtans sal Ek van hom my goedheid nimmer wend nie,
nóg wankel in my trou, of ooit my waarheid skend nie.
Ek wil nie afgaan van my heilige verbond nie,
nóg ooit herroep die woord wat uitgaan uit my mond nie.
89:14

'k Het by my heiligheid aan Dawid trou gesweer,
beloftewoord wat Ek bevestig altyd weer;
sy nageslag en troon sal voor My wees onendig,
net soos die son se lig so glansryk en bestendig;
net soos die maan so vas. En bo die hemelboë
staan die Getuie, in getrouheid onbewoë.
89:15

En nou?... U het verstoot, U het in toorn verag
hom wat gesalf was, in sy late nageslag!
Het U u kneg vergeet, dink U aan u verbond nie?
Lê nie sy koningskroon ontheilig teen die grond nie?
U gooi sy mure om en breek sy vestingwalle,
al wie verbygaan, roof en spot na welgevalle.
89:16

Sy teëstander, HEER, het U bo hom verhef,
sy vyand bly gemaak, sy swaard kan nie meer tref;
sy heldehart is weg, geen krag meer in sy hand nie,
sy glanse het verbleek, sy troon hou nie meer stand nie;
sy jeug het U verkort deur smaad wat hom oordek het.
Hoe lank nog?... HEER, hoe brand die vlam wat U gewek het!
89:17

Gedenk, o HEER, hoe swak ek is: hoe kort van duur,
hoe nietig my bestaan, die dood wink ieder uur.
Wie leef daar wat die dood nie eenmaal sal aanskou nie?
Geeneen wat teen dié mag sy lewe kan behou nie.
Skenk ons u guns, o HEER; help ons in donker stonde

na u belofenis, aan Dawids huis verbonde.

89:18

Gedenk, o HEER, die smaad waarmee hul ons oorstort,
hoedat ons siel deur volk op volk gepynig word.

Gedenk hoe skande=en skimp die voetstap begelei het
van hom wat U gesalf, as vors Uself gewy het.

Nogtans, o HEER, u trou die volg U in u gange -
geloofd sy dus u Naam, en "Amen" sê my sange!

Psalm 90

90:1

U was, o HEER, vanaf die vroegste jare
vir ons 'n vlug- en skuilplek in gevare.

Voordat die rotsgebergtes was gebore,
die aarde=uit niks geroep was, lank tevore -
is U, o HEER, dieselfde God van mag,
onwankelbaar in wese en in krag.

90:2

Hoe nietig is die mens! Wat is sy lewe?

Wat hét die mens, al is hom veel gegewe?

U knak die steel van sy geswinde jare,
en hy gaan heen net soos die najaarsblare.

Want in u oog is duisend jare, HEER,
'n enk'le dag, 'n nagwaak en niks meer.

90:3

Wat is die mens as U hom soos met strome
so snel oorgolf? Sy lewe=is slaap en drome!

Die môre staan hy nog omhooggehewe
soos gras wat spruit in eerste jonkheidslewe.

Maar sawens al, dan word hy afgesny,
dan droog hy weg, en dis met hom verby.

90:4

U toorn verslyt ons in ons aardse swerwe,
deur skrik vir gramskap bly ons lewe - sterwe.

Ons sondes, ook uit dae lank vervloë,
ons misdaad, nog bedek voor mense-oë,
staan naak en klaar, o God, voor u gesig,
wat die geheim ontsluit met u lig.

90:5

So gaan u gramskap met ons deur die lewe -
die skaduwee wat swart oor ons bly swewe;

ons lewe,='n som van droewe dae=en nagte,
ons jare bring ons deur soos 'n gedagte.

Die sterkste klim ten hoogste tot die top
van sewentig of tagtig jare op.

90:6

En ag, wat is dit as dit klaar gebloei het?
Die yd'le pronk van wat ons net vermoei het!
Hul gaan so gou verby, ons lewensdae,
net soos 'n wolk gedryf deur onweersvlae.
Wie ken u toorn in al sy woede=en krag,
wie ken u gramskap met 'n regte=ontslag?
90:7

Maar wie kan leef met enkel voort te klae?...
Leer ons dan só te tel ons lewensdae
dat wysheid ons kan voortlei in ons gange,
ons hart kan vul met dankb're lofgesange.
Hoe lank, o HEER?... Ons dae gaan verby!
Keer tot ons weer, betoon ons medely!
90:8

En as die leed van jare uitgely is,
verkwik ons vroeg, wanneer die nag verby is;
ag, skenk ons, HEER, dié blyk van welbehae,
verbly ons na die smart van al ons dae
en na die swaarte van die sware proef,
waarmee U ons wou tugtig en bedroef.
90:9

Laat ons u werk aanskou wat nooit beswyk nie!
Laat van ons kroos u heerlikheid nie wyk nie!
Laat oor ons aanlig al u lieflikhede!
En, HEER, verhoor ons in ons laaste bede:
Bevestig by die onguns van die tyd,
bevestig tog ons werk in ewigheid.

Psalm 91

91:1

Wie toevlug neem in veil'ge hut
en skuil by die Alhoë,
hy word beskadu en beskut
deur God se alvermoë.
O HEER, my Rots, op wie ek bou,
by U is 't my die beste;
my toevlug waar ek stil vertrou,
in nood my veil'ge veste.

91:2

Daar's nette, waar jou voet ook gaan,
soos van die voëlvanger;
uit donker plekke waai jou aan
'n stroom van pesdamp swanger.
Maar ewige vleuels sweef oor jou,
geruis van reusevlerke;
rondom jou is Gods ewige trou,

die harnas van die Sterke.

91:3

Geen vrees, wanneer by donker nag
die skrik 'n mens laat bewe;
geen vrees, wanneer die pyl oordag
geswind kom aangeswewe.

Geen vrees, wanneer die dood sy prooi
verslaan in middagstonde,
of as die pes sy gifkiem strooi
by nagtelike ronde.

91:4

Al val daar duisend deur die pes,
die nagtelike swerwer,
al val tienduisende gekwes,
verslaan deur die verderwer -
jy staan daar onbeskadig, pal;
net maar dat jy gesien het
hoedat die goddelose val,
die loon wat hul verdien het.

91:5

Wie toevlug neem in veil'ge hut
en skuil by die Alhoë,
hy word beskadu en beskut
deur God se alvermoë.
In onheilsnag sal geen geweld
jou pad onveilig maak nie,
jou reistent, eensaam in die veld,
geen kwaad of plaag genaak nie.

91:6

Rondom jou ruis die eng'levoet
met liggewiekte treë,
hul kom die wand'laar tegemoet
en lei hom op sy weë.
Hul bied op Gods bevel hom aan
die hulp van will'ge hande,
en dra hom, waar die reispad gaan
oor ruwe rotserande.

91:7

Hoog sal jy oor die leeukop stap,
vertree dié roofbespringer;
jy sal op slang en adder trap
wat sluipend om jou slinger.
"Hy het my lief, hom maak Ek vry
wat dierbaar in my oog is;
Ek waak oor hom, want hy bely
my Naam wat sterk en hoog is.

91:8

"Hy roep, en Ek beskerm hom daar,
totdat die nood verby is;
Ek lei hom na die hoogtes waar
'n eerkrans hom berei is.
Die menseleef tyd, vlug en kort,
verleng Ek uit genade,
sodat hy bly=aanskouer word
van al my reddingsdade."

Psalm 92

92:1

Wie sou die HEER nie prys nie,
as weer met nuwe gloed
'n rusdag ons begroet?
Wie Hom nie dank bewys nie
in stille môrewagte,
as ons sy guns omring?
Wie vir sy trou nie sing
In loflied in die nagte?

92:2

Wie sou dié troue HEER nie -
Hom wat sy gunste=ons bied -
met hooggestemde lied
by harp- en luitspel eer nie?
Hy maak weer los my bande,
Hy maak my tong weer vry;
ek roem sy dade bly,
die werke van sy hande.

92:3

Hoe groot is, HEER, u werke,
hoe diep gaan u beleid!
Hoe reik u moëndheid
oor alle aardse perke!
Maar dwase sit gevange
en in hul waansin vas;
hul weet nie dat hul ras
sal struikel in hul gange.

92:4

Hul groei in pragverskyning
soos plante, groen en fris,
terwyl hul einde is
verdelging en verdwyning.
Maar U is hoog verhewe:
u vyand, HEER, moet val;
geen onregwerker sal

ooit strafloos voor U lewe.

92:5

Van blydschap opgetoë
en deur u krag gedug,
swaai ek weer in die lug
die horing van vermoë.
U, HEER, laat op my druppel
u salf en laat my nou
die val van húl aanskou
wat oor mý val wou huppel.

92:6

'n Palmboom hoog en rustig,
'n seder sterk en skoon
met breë blarekroon -
só groei Gods volk, so lustig.
Hul groei deur Gods genade:
hul bloei daar hoog en fris,
waar God se voorhof is,
in skone lofgewade.

92:7

Hul groei in balsemlugte;
selfs in hul ouderdom
sal daar geen mind'ring kom
van bloei en eedle vrugte.
Hul lof sal nie verstom nie:
Die HEER is reg! en Hy,
Hy is 'n rots vir my!
Geen onreg is in Hom nie.

Psalm 93

93:1

Die HEER regeer. Die kleed van heerlikheid
wat Hom omstraal, is enkel majesteit.
En deur sy krag, wat enkel triomfeer,
hou alles stand, dit wankel nimmermeer.

93:2

U troon, o HEER, het ewig vasgestaan.
U is die HEER van ewigheid af aan.
Rivier en meer het woedend opgebruis,
hul hoog gehef, geklots met groot gedruis.

93:3

Maar oor hul, in die hoogte, sit die HEER,
geweldiger as vloed van storm en meer,
geweldiger as golwe van die see
as Hy van bo sy stormbevele gee.

93:4

Al u getuig'nis, HEER, is gans getrou,
beloftewoord sal U vir altyd hou.
U tempel sal, wat ook om ons vergaan,
net soos u trou, onskendbaar bly bestaan.

Psalm 94

94:1

Verskyn weer aan die onweerstranse,
o God van wraak, in skitterglanse!
Vertoon u stralende=aangesig,
o Regter, wat die wêreld rig!
Staan op, verhef U en vergeld
die trotsaards nou hul trots geweld!

94:2

Hoe lank, o HEER, sal nog die bose
hier triomfeer... die goddelose
by al ons jammer en gesug
hul jubels uitstoot in die lug?
En giftig, by hul seëpraal,
ons uitspot met hul lastertaal?

94:3

Hoe lank het hul ons nie laat buk nie?
Hoe ons, u erfdeel, nie verdruk nie?
Die weduwee van hulp ontbloot,
word met die vreemdeling gedood;
verdrukte wees word nie verhoor,
maar onder skyn van reg vermoor.

94:4

Hul roem uit krag van hul vermoë:
"Die HEER slaan op ons daad geen oë!
Wie sal ons planne uitvind? Wie?
Die God van Jakob sien dit nie."
Hoe lank, o sondaars, bly jul doof?
O dwase, van verstand beroof?

94:5

Sou Hy, die Skepper van die oor, nie,
sou Hy, die HEER, dit nie kan hoor nie?
Sou Hy ontbloot wees van gesig,
die Maker van die oëlig?
Wat volke straf, en kennis leer
aan hom wat waarheidslig ontbeer?

94:6

Maar, mens, die HEER ken u gedagte -
van nietigheid is niks te wagte!
Gelukkig dan die man, o HEER,
wat uit u wet sy wysheid leer,

en weet hoe Gods geregtigheid
gehandhaaf word in nood en stryd.
94:7

In stil vertrouwe=is hy geduldig;
hy sal in lyde menigvuldig,
die roede wat hom tugtig, kus;
en onderwerping gee hom rus -
totdat die kuil gegrawe word,
waarin die sondaar neer sal stort.
94:8

Die HEER sal in ons donker lewe
sy volk en erfdeel nooit begewe.
Die regspraak keer, vol majesteit,
terug weer tot geregtigheid.
En wie opreg is van gemoed -
hy volg die regspraak op die voet.
94:9

Wie sal my bystaan as die bose
my aanval? En die goddelose
van alle kante my verras?
As nie die HEER my bystand was,
dan was my lewe gou verkort,
en ek diep in die graf gestort.
94:10

As ek moet roep in donker stonde:
"My voet gly uit, ek gaan te gronde!"
dan ondersteun u goedheid my.
In my gepeins is U naby;
as duisend sorge my verskrik,
het u vertroosting my verkwik.
94:11

Kan by U staan, gestrenge Rigter,
die setel van die onheilstigter
wat, teen u heil'ge wette in,
net moeite=en onreg wil versin?
Op ons, onskuldig, storm hul af
en lê op ons die swaarste straf.
94:12

Maar God die HEER is hoog en heilig;
by Hom, my vesting, is ek veilig,
my steenrots en my toeverlaat.
Hy stort die sondaar in die kwaad,
en delg, as Hy hul aanval stuit,
die sondaar met die sonde uit.

Psalm 95

95:1

Kom, laat ons jubel voor die HEER,
laat ons Hom toesing lof en eer -
die rots van heil wat ons oordek het.
Laat ons met lof en eerbiedsgroet
sy vriend'like=aangesig ontmoet
wat nuwe vreugde=in ons gewek het.

95:2

Bo al die gode=en godeprag
troon God as Koning; sy gesag
is groot en ken geen grense=of lyne.
Die aard' se diepste binnekant
is in die holte van sy hand;
die hoë berg daarbo is syne.

95:3

Die woeste see het Hy gemaak,
die rotse wat ons kus bewaak
en wydgeleë wêreldlande.
Kom, laat ons voor sy voete=aanbid:
sy grootste skeppingsdaad is dit,
en ons die maaksel van sy hande.

95:4

Hy's onse God en Herder, Hy,
en ons die skape in die wei
wat uittrek onder sy beskerming.
As jul vandag sy roepstem hoor,
verhard jul nie, maar neig jul oor,
merk op die roep van sy ontferming.

95:5

Verhard jul hart nie, soos weleer
jul vaders wat - hoe dikwels weer! -
nie op my wondermag vertrou het.
Hul het My, deur die dors gekwel,
versoek, My op die proef gestel,
hoewel hul al my werk aanskou het.

95:6

Ek het verdriet van hul gehad
wat al deur weg wou van my pad,
en deur 'n dwaalsiek hart verlei is.
Daarom het Ek in toorn gesweer:
Dié rusplek erf hul nimmermeer
wat vir 'n trouer volk berei is.

Psalm 96

96:1

Sing vir die HEER 'n nuwe lied!
Die aard' se verste perke
moet jubel oor sy werke,
en Hom die lof en hulde bied;
moet uitroep en verwag
sy heil van dag tot dag.

96:2

Verkondig nou sy roem en eer
by al die nasies, onder
die volke: sterkte=en wonder;
want groot, lofwaardig is die HEER.
Vreeslik in heerskappy
bo al die gode=is Hy.

96:3

Die gode wat die volke=aanbid,
is nietig en onmagtig.
Die HERE=is skeppingskragtig:
die hemel daar - sy werk is dit!
Voor Hom is majesteit
en heersersheerlikheid.

96:4

By Hom is sterkte=en sieraad; daar
is mag- en pragvertoning,
waar God sit in sy woning.
Gee dan, geslagte=en volkeskaar,
gee prys en sterkte=en eer
aan onse God en HEER.

96:5

Gee aan sy Naam die hoogste eer.
Bring aan uit alle lande
sy tempelofferande;
buig daar in heil'ge kleding neer!
Die aarde - al wat leef,
moet voor Hom skrik en beef.

96:6

Verkondig nou van mond tot mond:
oor al wat is, regeer Hy,
oor onreg triomfeer Hy -
dus is die wêreld vas gegrond.
Die volkestryd beslis
Hy wat regverdig is.

96:7

Laat nou die aarde juig van vreug!
Laat juig die hoë hemel,
die see met wat daar wemel!
Laat al die velde hul verheug!

Dan breek én boom én bos
in wilde jubels los.

96:8

Laat aarde=en hemel juig voor Hom!
Want Hy, die Wêreldregter,
die strenge Saakbeslegter,
groot in geregtigheid, Hy kom!
Hy kom, waar en getrou,
sy strafgerigte hou.

Psalm 97

97:1

God heers as hoogste HEER;
die aarde moet Hom eer,
en juig, saam met die strande
van afgeleë lande.
Daar's wolkedonkerheid
rondom sy majesteit;
sy rykstroon is gestig
op oordeel en gerig
en op geregtigheid.

97:2

'n Vlam van vuurgerig
wat voor sy aangesig
ontbrand aan alle sye,
verteer sy teenpartye.
Sy skerpe bliksemspeer
skiet op die aarde neer
en straal na alle kant;
die aardryk sien dié brand
en sidder vir die weer.

97:3

Wanneer die onweersvuur
wat God het uitgestuur,
daarheen storm, smelt die trotse
gebergtes met hul rotse.
'n Ganse hemelveld,
van skok en skrik ontsteld,
het Gods geregtigheid,
sy eer en majesteit
aan alle volk gemeld.

97:4

Beskaamd word alle siel
wat voor die beelde kniel,
met lofwoord en gebede
gerig tot nietighede.

Hoog bo hul sit die HEER;
Hy's God, en niemand meer!
Hul buig hul, diep en stom,
die ganse godedom,
voor God se grootheid neer.

97:5

Maar Sions burg die hoor,
met Juda's dogterkoor,
en jubel van verblyding,
wanneer dié oordeelstydning
oor Juda's berge kom.
Dan swyg die vyand stom,
want God, die hoogste HEER,
Hy sit en - triomfeer
oor lae godedom.

97:6

Beminnars van die HEER,
haat wat sy Naam onteer,
en wandel in sy weë.
Hy is sy volk geneë
en sal in doodsgevaar
sy gunsgenoot bewaar;
Hy red hom van die hand
wat dreig van alle kant,
van die geweldenaar.

97:7

Gods vriend'like=aangesig
straal vrolikheid en lig
deur duisternis en smarte
vir alle=opregte harte.
Regverdiges, wees bly!
En sing 'n lied daarby!
Verheug u in die HEER!
Lofsing sy Naam tot eer,
Hy's hoog en heilig, Hy!

Psalm 98

98:1

Sing nuwe lof aan God die HERE,
die God wat wonders het gedaan;
sy regterhand, vol sterkte=en ere,
sy heil'ge arm bring redding aan.
Hy het sy heil en alvermoë
die volkere alom gemeld;
geregtigheid blink voor hul oë
soos sonnestrale=oor berg en veld.

98:2

Hy het gedink aan sy genade,
sy trou aan Isr'el nooit gekrenk;
dit slaan die wêreldeindes gade
nou onse God sy heil ons skenk.
Juig voor die HEER met blye galme,
o ganse aarde, juig van vreug!
Meld vrolik in verhewe Psalm e:
dit is Gods heil wat ons verheug.

98:3

Laat by die Psalm , in vreug gebore,
jul harp en stem Hom loof en dank;
laat opklink deur jul tempelkore
trompette en basuingeklank!
Laat vreug die HEER se huis deurbewe,
want groot is Isr'els Vors en HEER;
die see en alles wat daar lewe,
die ganse wêreld moet Hom eer!

98:4

Laat al die strome nou die hande
in jubel saamklap van omlaag;
laat die gebergtes langs hul wande
die juigtoon altyd verder draag!
Hy kom, die Regter van die volke,
omstraal deur reg en majesteit;
Hy span sy vierskaar in die wolke
en oordeel in regmatigheid.

Psalm 99

99:1

God die HEER regeer. / Beef, o volke, eer,
eer die God wat troon, / waar die gérubs woon;
wat in Israel / sy gerig bestel.
Aarde=en al wat lewe / laat dit voor Hom bewe!

99:2

God wat help in nood, / is in Sion groot;
al die volkemag / niks by Hom geag!
Hoog gedug's sy Naam. / Laat hul almal saam
lofsing tot sy ere! / Heilig is die HERE!

99:3

Loof Gods mag: Hy's reg / in sy oordeelsweg;
volke 't Hy gestraf, / Isr'el reg verskaf.
Loof, verhef die HEER, / werp jul voor Hom neer;
en laat al wat lewe / voor dié Regter bewe!

99:4

Bidders het gepleit / in die worstelstryd;

daar het lig gekom / uit die wolkkolom,
dat hul dankbaar-trou / God se wet kon hou:
heil'ge lewensorde / hul van God geworde.

99:5

By U, HERE, is / daar vergiffenis,
ook al het u trou / nie hul straf weerhou.
Loof, verhef die HEER; / werp jul voor Hom neer!
Bring Hom roem en ere - / heilig is die HERE!

Psalm 100

100:1

Juig, al wat leef, juig voor die HEER!
Dien God met blydschap, gee Hom eer;
kom nader voor sy aangesig,
en prys Hom met 'n lofgedig!

100:2

Die HEER is God, erken dat Hy
'n eie volk vir Hom berei,
'n volk om Hom te dien en vrees
en skape van sy wei te wees.

100:3

Gaan deur sy poorte in met lof,
met lofsang in sy tempelhof;
kom in sy huis, o bondsvolk, saam;
verhef sy lof en prys sy Naam.

100:4

Want goedertieren is die HEER;
sy goedheid eindig nimmermeer;
sy trou en waarheid hou hul krag
tot in die laaste nageslag.

Psalm 101

101:1

'k Wil in my lied van reg én goedheid sing
en U daarvoor my hoogste hulde bring.
Opregtheid sal ek, HEER, bo alles ag,
en U verwag.

101:2

My wandel, waar ek in my huis verkeer,
was in opregtheid, om U reg te eer;
my strewe altyd hoog, bedagsaam, reg,
van laagheid wég.

101:3

Verkeerde hart, bly ver van my vandaan!
Ek roei hul uit wat slimme gange gaan
van lasterpraat. Die trots van hart en oog

sal 'k nooit gedoog.

101:4

My oog sal wees op wie opreg en trou
die regte spoor van Gods bevel wil hou;
hy is my vriend en dienaar wat wil gaan
my agteraan.

101:5

Hy wat die pad van lis en leuens gaan,
sal voor my oog en ywer nie bestaan:
my huis sal vir die waarheid allermees
'n vesting wees.

101:6

My ywer sal met 'n gestrenge hand
die bose daaglik uitdelg uit die land,
sodat die Godstad welbewaak en vry
van onreg bly.

Psalm 102

102:1

HEER, u goedheid is onendig;
hoor my as ek diep ellendig,
as ek in my krag verkort,
klag voor U soos water stort.
Hoor die hulproep van 'n Iyer,
wil u aanskyn hom nie weier;
hoor in nood, en hoor my nou,
help my, HEER, ag, help my gou!

102:2

Net soos rook in stormevlae,
so verdwyn my droewe dae;
my gebeente=is dor geskroei,
soos 'n vuurherd so deurgloei.
En soos plante=in sonnelande,
welk ek by u sonnebrande;
in ellende= 't ek vergeet,
soos 'n kranke,=om brood te eet.

102:3

Al my krag wil my begewe;
vlees voel 'k aan my beend're klewe
weens my benoude sug.
Eensaam voel ek, weggevlug
in woestyne soos die reier -
beeld van die verlate Iyer;
soos 'n uil oor bouval heen
sit en tuur, so's ek alleen.

102:4

Eensaam klaag ek deur die nagte,
soos 'n duif, my dowwe klagte.
Heeldag smaad die vyand my,
hoor ek in hul raserny
hoe my naam, in my besoeking,
vloekwoord is by hul vervloeking.
As moet ek soos spyse eet,
tranedrank drink in my leed.

102:5

HEER, waar U my hoog laat word het,
maar in toorn my neergestort het,
is ek soos 'n plant wat kwyn,
en my dae - skaduskyn.
Maar U, HEER, U is onendig,
u gedagt'nis bly bestendig;
mensgeslagte gaan verby,
maar u roem sal ewig bly.

102:6

U sal opstaan tot beskerming,
Sion vind by U ontferming;
tyd van smart is eind'lik om,
dag van guns 't oplaas gekom.
En u knegte, in hul smarte,
dink met liefde in hul harte
aan die stad wat sonder lof
nog vergruis lê in die stof.

102:7

Volke=en wie hier hoog in waarde
kroon en septer dra op aarde,
sal, wanneer God Sion bou,
vrees as hul sy mag aanskou;
daar Hy Hom, in hul ellende,
tot die armes heen wou wende
en nie hul versoek of klag
as onwaardig wou verag.

102:8

Watter skatte van genade
sal beskryf word op die blade
wat die nageslag sal lees!
Hul sal lofsing op hul fees;
want God het uit mededoë
op gevang'nes, neergeboë,
en op hul gekerm gelet,
"kinders van die dood" gered.

102:9

Dan sing hul Gods magvermoë

weer in Sion, opgetoë;
dan weerklink die vreugdestem
uit jou muur, Jerusalem! -
as die volke, saam vergader,
oor die aardbreedte=aan kom nader,
as die konings hulle buig
en Hom hul ontsag betuig.

102:10

Dis die beeld, vol soet behae,
van die ongebore dae.
Maar nou?... Hoe 't ek ingestort!
Hoe's my lewenstyd verkort!
Toe sê ek, by soveel plae:
HEER, verkort tog nie my dae!
Ag, hoe kort is reeds my uur!
Maar u jare= 't ewige duur.

102:11

HEER, die aarde=en hemelboë
is die werk van u vermoë.
Hul is saam, in hul verband,
kunswerk van u wyse hand.
Maar hul almal moet verderwe,
U alleen, U sal nie sterwe;
soos 'n kleed sal hul verslyt,
maar U bly in ewigheid.

102:12

HEER, in plaas van droef te klae
sien ons ongemete dae,
wanneer eind'lik kroos en kind
lewensvolheid by U vind.

Psalm 103

103:1

Loof, o my siel, en alles wat in my is,
loof, loof die HEER in wie 'k van harte bly is!
Verhef sy heil'ge Naam met lof en prys!
Laat hoor, my siel, die stem van dankgebede,
vergeet nooit een van sy weldadighede,
vergeet Hom nie wat jou sy guns bewys.

103:2

Loof Hom wat jou, van skuldelaas onthewe,
genadiglik die sondes wil vergewe,
jou krankheid ken en liefderyk genees;
wat van die dood jou lewe weer verskoon het,
met goedheid en ontferming jou gekroon het,
en in die nood is Hy jou hulp gewees.

103:3

Loof Hom wat met die goeie jou versadig,
jou lewenskrag van nuuts af begenadig,
sodat jou jeug is soos die arendsjeug.
Die HEER doen reg - Hy is die hoogste rigter -,
vergeld die kwaad en straf die onregstiger,
maar aan verdruktes skenk Hy ruimte=en vreug.

103:4

Waar dorheid woon, in velde vergeleë,
het Moses klaar aanskou Gods wonderweë,
en Israel sy diepe bondsbeleid -
hoedat die HEER barmhartig en genadig,
lankmoedig is en altyd weer weldadig.
Die HEER is groot van goedertierenheid.

103:5

Hy sal nie altoos twis teen ons ontrou nie
of ewiglik die toorn teen ons behou nie,
want wie kan dra Gods eewige gramskap - wie?
Hy sal met ons nie na ons sondes handel,
ons nie vergeld die boosheid van ons wandel;
Hy straf ons, maar na al ons sondes nie.

103:6

Soos hoog bo ons verrys die hemelboë,
so sal sy guns, uit eewige mededoë
geweldig hoog bo al sy kinders staan.
En soos die oosterkim se helder glanse
ver weg is van die kwynende=awendtranse,
so ver het Hy ons sondes weggedaan.

103:7

Geen vader wat, deur smartgevoel bewoë,
sy kind aanskou met teerder mededoë
as Isr'els HEER dié wat Hom eer en vrees.
Hy wat wat van sy maaksel is te wagte,
hoe swak van moed, hoe klein ons is van kragte,
en dat ons stof van jongs af is gewees.

103:8

Die mens - soos gras is al sy lewensdae,
'n blom wat ons aanskou met welbehae,
maar wat kortstondig is en baie teer.
Sodra die rukwind oor die veld gekom het,
dan knak die steel wat lustig daar geblom het:
dis weg - sy staanplek ken hom selfs nie meer.

103:9

Maar Gods genade=en goedheid is onendig
oor almal wat Hom vrees, sy trou bestendig;
dit reik tot aan die verste nageslag

wat sy verbond nie troueloos wil skend nie,
of van sy wet hul hart afkerig wend nie,
maar sy bevel gehoorsaam wil betrag.

103:10

God het sy stoel gebou bo lug en wolke,
van waar Hy heers as Koning van die volke,
as HEER van alles op die wêreldrond.

Loof, loof die HEER, o al sy leërmagte,
o eng'le, wat met will'ge heldekragte
die woord volbring wat uitgaan uit sy mond!

103:11

Verhef die HEER, o al sy leërmagte,
sy dienaars wat Hom dien as troue wagte!
Laat hemel, aarde= en see en berg en dal,
wáár ook sy septer swaai - laat alle dinge
sy lof verhef in altyd wyer kringe!
En jy, my siel, loof jy Hom bowenal.

Psalm 104

104:1

Waak op, my siel, en loof die HEER!

My God, U is uitnemend seer
verhewe in u majesteit,
U is bekleed met heerlikheid:

104:2

u mantel is van sonneglans,
u troongewelf die bloue trans;
die solderwerk van u paleis
is in die wolke, hooggehys.

104:3

Daar sweef U op die wolkwa aan,
of wandel op die wind, u baan!
U bode is die windgeluid;
as dienaars vlieg u blitse uit.

104:4

Die aarde 't Hy deur sy bevel
op fundamente vasgestel.
Die waters in hul stormgewoel,
oor hoogste berge heengespoel,

104:5

het U, soos in 'n vegtersvlaag,
deur donder voor U heen gejaag,
- die dal laat sak, die berg laat rys -
u vinger 't hul die plek gewys.

104:6

Ook vir die see was daar 'n merk,

sy woede is daar ingeperk.
U stuur die sterk fonteine uit,
die berge ruis van stroomgeluid.

104:7

Daar laaf die wilde dier sy bors
en wilde-esels breek hul dors;
daar woon die blye voëlkoor
wat uit die takke='n stem laat hoor.

104:8

Uit boonste kamers ruis Gods reen,
die berge=en aarde drink 'n seen;
en gras skiet vir die veedier uit,
en vir die mens ontluik die kruid:

104:9

die brood wat hom sy kragte voed,
die wyn wat hom sy smart versoet,
die olie wat sy aangesig,
deur leed verdof, met vreug verlig.

104:10

God gee die reën as sy hand
die wilde bome=en seders plant,
wat wyd hul lommer opevou
en voëls nooi om nes te bou.

104:11

Sipresboom, slanke woudpilaar,
'n huis is vir die ooievaar;
op berg en rots se hoogste top -
daar spring die das en steenbok op.

104:12

Gods vaste tydmaat is die maan;
die son weet as hy skuil moet gaan.
Dan word dit nag op Gods besluit,
en roofdier trek op rooftog uit.

104:13

Gebrul wat oor die velde rys,
is leeugeroep tot God om spys.
Maar sal die son sy loop begin,
dan sluip hul weer hul skuilplek in.

104:14

Nou word die mens deur môrelik
gewek, gewink tot arbeidspelig
totdat oplaas die skemer val.
Hoe eind'loos is u werketal,

104:15

hoe wys het U hul geformeer,
hoe vul hul saam die aarde, HEER!

Dáár is die see, na alkant wyd;
en 't wemel in sy eind'loosheid.

104:16

Dáár oor die wye waterbaan
sien ons die blanke seile gaan;
daar laat U Leviatan speel
en in die weidse vreugde deel.

104:17

Wat leef in water en op land,
verwag hul spyse uit u hand.
Ontsluit U dit, hul word verkwik;
hou U dit toe, hul word verskrik;

104:18

neem U hul asem weg, hul keer
tot stof en as, en is nie meer.
Maar as u Gees weer oor hul sweef,
dan leef hul, en die aard' herleef.

104:19

Laat glorie sonder maat of perk
die HEER verbly uit al sy werk!
Hy, wat net kyk en - niks hou stand;
en as Hy slaan, staan berge=aan brand.

104:20

Ek wil terwyl ek lig geniet,
Gods grootheid sing in Psalm en lied.
En die oorpeinsing van my gees -
mag dit Hom welgevallig wees.

104:21

Al wie die HEER se lof mishaag,
laat hul soos stof voor wind vervaag!
My siel, wat uitsing tot Gods eer -
sing onvermoeid, en loof die HEER!

Psalm 105

105:1

Loof, loof die HEER van alle here!
Verhoog sy Naam en gee Hom ere,
en bring sover daar volke is,
sy dade in gedagtenis;
en spreek met aandag en ontsag
van al sy wonders, dag aan dag.

105:2

Laat almal juig met blye galme;
sing voor die HEER jul vreugdePsalm e;
beroem jul in sy heil'ge Naam,
Laat almal wat Hom soek, nou saam

hul hart verenig tot sy eer
en hul verlustig in die HEER.

105:3

Vra na die HEER der leërmagte,
die HEER oneindig groot in kragte;
soek daeliks sy aangesig;
gedenk die werk deur Hom verrig,
die wonders deur sy hand gedaan,
en wil sy strawwe gadeslaan.

105:4

O volk uit Abraham gebore,
uit Jakob, deur God uitverkore;
o volk wat soveel guns geniet -
verhoog die HEER in sang en lied!
Hy's onse God - 'n wêreldrond
vrees vir die oordeel van sy mond.

105:5

Die HEER wat van geen wankel weet nie,
sal nimmer sy verbond vergeet nie;
al sy beloftes bly van krag
tot in die duisendste geslag.
Verbond met Abraham, sy vrind,
bevestig Hy van kind tot kind.

105:6

Die HEER wat nooit sy waarheid krenk nie,
sal Hy dan nie die eed gedenk nie
aan Isak, in sy trou gesweer?
Hy het dit ook vir Jakob weer
as wet gegee, as bondsbestel
in ewigheid aan Israel.

105:7

Toe hul soos pelgrims rond moes swerwe,
het God gesê: "k Sal jul laat erwe
die land van Kanaän - dit is
jul afgemete erfenis."

Die volk was swak nog en gering
en in die land 'n vreemdeling.

105:8

Van volk tot volk het hul geswerwe
voor hul geslag die land kon erwe;
hul het gegaan van land tot land,
beveilig deur Gods goeie hand;
en konings wat hul wou verdruk,
moes onder sy besoeking buk.

105:9

Hy stuur aan koninge die wete:

"Tas my gesalfdes, my profete,
nie aan nie met onheil'ge hand."
Hy roep 'n honger in die land,
Hy breek daar alle staf van brood -
Egipte raas van hongersnood.

105:10

God het in wysheid lank tevore
vir hul 'n redder uitverkore:
'n Josef gaan in slawerny
en in gevang'nisbande ly:
hul het sy voete vasgedruk
en onder ysters hom laat buk.

105:11

Totdat die HEER in nag en duister
sy woord vervul het en dié kluister
verbreek het, moes hy eensaam wag,
deurlouterd in die lydensnag.
Maar eind'lik breek die daagraad aan:
die heer van volke= 't hom ontslaan.

105:12

Die volkeheer verbreek sy bande
en stel hom oor sy huis en lande,
om in deurlugte ryksbewind
die vorste na sy lus te bind;
en al die oudstes van die staat
dié luister na sy wyse raad.

105:13

Daarna kom Jakob in sy grysheid,
gedryf deur honger, waar die wysheid
van Josef hom versorg met brood.
God maak vir Israel daar groot,
totdat die groei van sy geslag
Egipte tref deur tal en mag.

105:14

Die volkie word 'n leërskaar,
maar God het die Egiptenare
se liefde omgekeer in haat.
Faro se knegte smee 'n raad
om Israel deur druk te dwing
en om hul listig om te bring.

105:15

Maar God stuur Moses, wat tevore
deur Hom met Aron was verkore.
Hul twee voer toe Gods raadsbesluit
deur tekens en deur wonders uit;
hul toon aan Gam se ganse land

die strawwe van sy strenge hand.

105:16

Hy slaan Egipte met sy plaë:

in nag verander Hy hul dae.

Hul twee weerstaan nie die bevel
van God, die God van Israel.

Hy maak hul waterstrome bloed
en laat hul vis sterf in die vloed.

105:17

Die kikvors kruip in al hul wonings,
tot in die kamers van hul konings.

Hy spreek, en op sy wonderwoord
vlieg ongediertes ylins voort;
muskiete kwel aan alle kant
die volk van Faro's wonderland.

105:18

Hy dek hul lug met wolke=en donder
en werp die haelsteen na onder,
wat, met die bliksem in verbond,
hul wynstok neerslaan teen die grond;
hul vyeboom en elke plant
verbreek Hy in hul ganse land.

105:19

Nog twis God met die wederstrewers:
nou kom die sprinkaan en die kewers
en eet hul landerye af.

Dan volg die allerswaarste straf:

Die eersteling van hul krag
verslaan Hy in die laaste nag.

105:20

Nou trek Gods volk ná smartverlede,
en niemand struikel in sy skrede;
hul trek vol blydschap deur die nag,
met goud en silwer ryk bevrag.

Egipte juig met vreuggeskal,
want skrik het op die land geval.

105:21

God brei 'n wolk uit oor die stamme
om hul te dek teen sonnevlamme;

Hy gee hul in die donker uur
die ligkolom, 'n wondervuur.

Hul bid, en Hy, die milde HEER,
stuur kwartels op hul laer neer.

105:22

Hy het hul daaglik begenadig,
met manna, hemelbrood, versadig;

Hy het die rots vir hul ontsluit
en water vloei oorvloedig uit;
'n stroom spoel oor die dorre land
waarop die son se vlamme brand.

105:23

God het gedink, uit welbehae,
aan sy verbond uit vroeër dae:
aan wat aan Abraham, sy kneg,
in vrye guns was toegeseg.

So het die HEER uit slawerny
sy volk met blydschap uitgelei.

105:24

Hul erf die Kananiet se lande
en al die arbeid van sy hande -
dit gee die HEER hul in sy trou
dat hul sy wet sal onderhou,
en in hul weë Hom sal eer.

Loof, halleluja, prys die HEER!

Psalm 106

106:1

Geloofd sy God, die ewige HEER!
Gee aan Hom vrolik roem en eer!
Sy goedheid ken geen pale=of perke,
geen maat of tyd. Maar wie is hy
wat uit kan spreek sy grote werke,
sy lof kan uitsing na waardy?

106:2

Welsalig wie die reg betrag,
en dankbaar op Gods woorde ag.
O HEER, wees aan my nou gedagtig
en kom my met u guns naby,
dat ek, u volk se heil deelagtig,
my met u erfdeel kan verbly.

106:3

Ons en ons vaders het misdaan
en van die heilspoor weggegaan.
U hand was oor hul hoog gehewe
in wonderdaad en gunsbetoon;
maar hul 't daarop geen ag gegewe
en by die Skelfsee U gehoon.

106:4

Maar om sy Naam, deur hul verag,
het Hy, tot stawing van sy mag,
die see, wat hul 'n weg wou weier,
gedreig, geslaan, gedryf, sodat

sy vloedgolf agterwaarts moes steier,
terwyl hul gaan langs droë pad.

106:5

Maar toe die waters in hul kolk
terugswaai, kon én vors én volk
geen weg meer vind na veil'ge boorde -
só het die waters opgedring!

Gods volk, gelowig aan sy woorde,
het toe sy lof Hom toegesing.

106:6

Gou het hul weer sy werk verag
en op sy voorsorg nie gewag.
Toe vraatsug hul al haas verteer het,
nog erger in die hongeruur,
het Hy gegee wat hul begeer het,
maar maerte in hul siel gestuur.

106:7

Teen Moses was daar afguns, nyd,
teen Aron, om sy heiligheid.
Die aarde wat toe oopgegaan het,
het gou die muierskaar verswelg,
'n vlam wat om hul heen geslaan het,
die goddelose saam verdelg.

106:8

Hul het 'n kalf van goud gemaak
en God, hul heerlijkheid, versaak;
voor niet'ge dierbeeld neergeboë,
hul redder uit Egipteland
vergeet, wat groot was voor hul oë,
gedug was by die see se strand.

106:9

"Weg met dié volk!" het God gespreek.
"Vir goed wil Ek hul opstand breek."
Maar Moses, held deur God verkore,
het in die bres vir hul gaan staan,
dat hul, so diep in skuld verlore,
nie deur Gods toorn sou ondergaan.

106:10

Hul het die skoonste land versmaad,
hul God deur ongeloof verlaat,
en in hul tent was 'n gefluister,
'n murmurering is gehoor.

Maar God die HEER het toegeluister,
en 't was 'n wanklank in sy oor.

106:11

Toe 't God sy hand gehef, tot straf

wys Hy hul op die strengste af,
om in die wildheid weg te sterwe.
Hul nageslag het Hy verlaat,
in heidenland het hul moes swerwe
in banningsoord en jammerstaat.

106:12

Hul het hul voor die vloekaltaar,
verlei deur Moabs dogterskaar,
tot Baäl-Peurs diens begewe.
Hul het geëet die offerand'
na dooie gode opgehewe,
en gramskap het teen hul ontbrand.

106:13

Maar Pinehas het opgestaan,
hy het deur wraak Gods reg voldaan:
sy swaard deur sondaarslyf gedrywe.
Dis hom, dié heil'ge heldefeit,
hom en sy nakroos, opgeskrywe
as ewige geregtigheid.

106:14

Die God wat hul in guns wou dra,
het hul geterg by Meriba.
Toe het 'n Moses, sat gelewe,
verstoord, verward, ten einde raad
- want hulle het Gods Gees weerstrewe -
in onbedagsaamheid gepraat.

106:15

In Kana'n het plig-trae hand
die volke=ontsien en voort laat plant;
aan heidenstam en -bloed verbonde,
en yw'rig in hul godediens,
is hul gevang in wilde sonde
soos in 'n strik, so onvoorsiens.

106:16

Verbysterd op verleidingspoor,
werp hulle aan die duiwels voor
hul liggaamsvrug, mét offerbede!
Deur kinderbloed, so ruim gestort,
het Kana'n vol afskuw'likhede,
die off'raars self beplek geword.

106:17

Toe het die HEER se toorn ontsteek,
geweldig teen hul uitbreek;
hul was verwerplik in sy oë.
Daarom het Hy hul oorgegee
aan dié wat sonder mededoë

hul slawebande swaar sou smee.

106:18

Verdrukking voor, verneedring ná;
en dan by God weer hulp gevra!
En as hul in hul kwaad versink het,
dan hoor Hy weer hul angsroep aan -
Hy wat aan sy verbond gedink het,
was met hul harde lot begaan.

106:19

So het die HEER hul medely
laat vind, ook by die weerparty.
Verlos ons, HEER, wees ons geneë
en bring ons van die nasies weer
uit banningsoorde vergeleë,
dat ons met roemtaal U kan eer.

106:20

Geloofd sy God! Sy bondsbestel,
sy goedheid heers in Israel.
Geloofd sy God in ewighede;
Hy, Isr'els HEER, is God alleen!
'n "Amen" klink uit ver verlede,
'n "Amen" deur die hede heen!

Psalm 107

107:1

Loof God, omdat Hy goed is,
en goed is sonder end!
Meld dit, al wie behoed is,
verlos is uit ellend;
wat God uit elke land
in vryheid weer herstel het,
vry van die slaweband,
waarmee hul hom geknel het.

107:2

In woesteny verlore,
was daar vir hul geen pad
wat hul langs regte spore
kon heenlei na 'n stad.
Gebrek aan drank en brood
sou hulle laat versmag het,
as God nie in hul nood
op hul geroep geag het.

107:3

Hy het hul matte skrede
gelei op regte baan
om tot bewoonde stede

met blydschap in te gaan.
Laat hul Hom dank bewys
vir redding wat so soet is,
Hom voor die mense prys,
omdat Hy groot en goed is.
107:4

Hy het hul matte skrede
gelei op regte baan
om tot bewoonde stede
met blydschap in te gaan;
met kostelike goed
het Hy hul begenadig,
met brood hul daar gevoed,
met water hul versadig.
107:5

Hul wat al lank gekwel was
in eindelose nag,
in ysters vasgeknel was,
gevang en ontkrag,
omdat hul, dwars van sin,
die HEER se raad verag het,
wat diep die kerker in,
geen redding meer verwag het -
107:6

by hul was angs, verfloudheid;
maar hul geroep het God
verhoor in die benoudheid,
met wending van hul lot.
Bo hul het saamgedring
'n nag van kerkerduister
Hý het hul uitbring,
bevryd van klem en kluister.
107:7

Die koper-kerkerdeur het
gewaggel voor Gods mag
wat ysters weggebeur het,
verbreek het met een slag.
Laat hul Hom dank bewys
vir redding wat so soet is,
Hom voor die mense prys,
omdat Hy groot en goed is.
107:8

Wie dwaas en ongebonde
geleef het, tref die straf;
gevang deur eie sonde,
mat plaag op plaag hul af,

sodat hul die genot
van alle spys versaak het,
in sware lewenslot
die doodspoort al genaak het.

107:9

Angs was daar by verfloudheid,
maar hul geroep het God
verhoor in die benoudheid,
met wending van hul lot.
Hy het sy woord gestuur
wat siekte=en kwaal genees het,
'n engel in die uur
toe hul die dood gevrees het.

107:10

Laat hul met offerande
die HERE loof en dank,
die werke van sy hande
vermeld met klare klank;
laat hul Hom dank bewys
vir redding wat so soet is,
Hom met hul offers prys,
omdat Hy groot en goed is.

107:11

Hul wat na wêreldseë
op skepe uitgevaar,
langs verre waterweë
die handelskat vergaar -
hoe klaar en alte seer
dat hulle daar bemerk het
die wonders wat die HEER
ver in die see gewerk het.

107:12

Hy spreek, en om die skepe
spring wilde bare op,
die winde is die swepe
wat hul tot woede klop.
Hul hart versmelt van wee -
hul vleg deur hoë golwe
of skuif langs holle see,
in dieptes haas bedolwe.

107:13

Hul waggel in hul spore
net soos die dronkaard, dan
is hul vernuf verlore,
hul hart beswyk daarvan.
Dan roep hul tot die groot

en eenge Stormbedwinger;
Hy red hul uit die nood
waarin hul was geslinger.

107:14

Ver trek die stormgeruisel,
die wind se krag's gespil;
daar kom 'n sag gesuisel,
die golfslag word weer stil.

Dan is hul harte bly
deur God se goeie gawe;
die skip, van onweer vry,
bring Hy in veil'ge hawe.

107:15

Laat hul van stormbedaring,
van God, wat golwe breek,
van heil en heilservaring
in volksvergaadring spreek.

Laat hul Hom dank bewys
vir redding wat so soet is,
Hom voor die mense prys,
omdat Hy groot en goed is.

107:16

God skep die skone boorde
van strome=in dorland om;
Hy laat oor vrugb're oorde
die straf van sonde kom.
Waar vog was, maak Hy droog,
al is die landman wakker,
vergeefs al wat ons poog
op die onvrugb're akker.

107:17

Dan weer het Hy woestyne
'n waterplas gemaak
en lustige fonteine
in dorland laat ontwaak.
Daar was dit dat sy hand
wie honger had, verlig het,
sodat hul in dié land
'n ryke stad gestig het.

107:18

Daar styg - dank sy die Gewer -
die seënmaat ten top;
gesaaide=en wynstok lewer
hul vrug oorvloedig op.
Hul kroos vermeerder Hy,
hul vee 't Hy nie verminder;

as God die seen wil sprei,
wie kan dit Hom verhinder?
107:19

Daarna word hul weer minder
en kom bykans tot niet;
deur kommernis en hinder,
verdrukking en verdriet.
Oor die geweldenaar
kom onheil en veragting;
hy swerf in woestheid waar
geen pad is of verwagting.

107:20

Maar God sal die veragte,
verarmde trou bewaak,
vermeerder sy geslagte
wat Hy soos kuddes maak.
Gods volk is bly daarom:
hul sien wat Hy gewerk het;
maar boosaards staan verstom,
daar hul Gods mag bemerk het.

107:21

Wie wys is, merk dié dinge
en gee godvrugtig ag
op al Gods handelingne,
sy goedheid en sy mag.

Psalm 108

108:1

Hoe rus, o God, my hart in my
nou 'k U 'n môrelied kan wy.
Ontwaak met my, my harp, ontwaak!
Ek wil die rooidag wakker maak.
U trou en goedertierenheid,
tot bo die hemel uitgebreid,
sal ek verhoog by al wat leef
met sang wat van ontroering beef.

108:2

Verhef U bo die hemel wyd,
en bo die aarde=u heerlijkheid!
Verlos u gunsvolk deur u hand,
verhoor ons, send ons onderstand.
God het dit uit sy tempel al
laat klink met hoogste jubelskal:
"k Sal Sigems stad my eie heet
en Sukkot as my erfdeel meet.

108:3

"Oor Gilead sal 'k Heerser bly,
Manasse - dié is ook van My;
Efraïm weer die aanval af,
en Juda is my veldheerstaf.
Van Moab sal 'k my waskom maak,
oor Edom nog belus op wraak,
sal Ek in hoogheid triomfeer,
oor Filistéa jubileer."

108:4

Wie bring my in 'n vaste stad?
Wie baan na Edoms land my pad?
U is 't wat ons nie by wou staan,
nie met ons leërs saam wil gaan!
Gee ons u bystand in die stryd,
want mensehulp is nietigheid.
Deur Gód sal ons tot kragdaad stap;
ons vyand sal Hy self vertrap.

Psalm 109

109:1

God van my lof, merk hoe ek ly,
en swyg nie langer meer!
Die lastermond gaan oop teen my -
hoe kan ek my verweer?
Hoe haatlik spreek hul om my heen,
hoe is hul swaard gewet!
Waar ek met liefde húl bejeen,
vir hul was my gebed.

109:2

Stel nou 'n booswig oor hom aan;
laat die verklaer kom;
laat hy as skuldig van U gaan,
sy bede=ook pleit teen hom.
Sy dae, wil dit tog verkort,
sy amp aan ander gee;
en laat sy kinders wese word,
sy vrou 'n weduwee!

109:3

En laat sy kinders orals swerf
en bedel by gemis
aan brood, verstote uit hul erf
wat nou 'n puinhoop is.
Die woek'raar, laat hy alles neem
en eet met skerp gebit;
die vreemdeling, laat dié vervreem
sy ganse erfbesit.

109:4

Geen helper moet hom help in nood,
geeneen hom ooit ontferm
wanneer sy wese, arm en bloot,
in bitter smarte kerm.

Laat niemand op sy nakroos ag,
maar wil hul, stam en telg,
reeds in die volgende geslag
met naam en al verdelg.

109:5

Die onreg, deur sy stam bedryf,
hou in gedagt'nis, HEER!
Die sonde van sy moeder, skryf
in u gedenkboek neer.
Ruk uit, want hy het uitgeruk,
en laat geen wortel oor;
hy het verdruktes hard verdruk,
wie moed'loos is, vermoor.

109:6

Die seën het hy nie gesoek -
dit bly ver weg van hom.
Liefhebber was hy van die vloek -
dit het oor hom gekom;
soos klere 't hy dit aangetrek,
soos water, so kom dit
in hom, en soos 'n olievlek
tot in sy laaste lid.

109:7

Laat hom die vloek wees soos 'n kleed
waarmee hy hom bedek
en soos 'n gordel, styfgemeet,
vas om sy heup getrek.
Laat dit die loon wees - daad vir daad! -
wat God hul sal betaal,
hul almal wat my soek en haat
en onheil oor my haal.

109:8

Maar, HEER, u goedheid is só goed,
maak U dit goed vir my;
ek voel bedruk in my gemoed,
my hart's deurwond daarby:
ek is 'n skadu wat verdwyn,
'n sprinkaan, voortgejaag;
my knieë knik van vas; ek kwyn,
my vlees is weggeknaag.

109:9

By lyde kom die smaadgekwel:
hul skud hul hoof oor my.
As U, op wie 'k my hoop nou stel,
my tog maar wil bevry!
Wil met u goedheid my bejeen,
toon hul: dit is u daad.
Wat baat húl vloek, as U maar seen -
hul smaad, as Ú hul smaad?
109:10
In vreugde sal u dienaar leef,
en in 'n grote skaar
- as smaad húl soos 'n kleed omgeef -
u lof, o HEER, verklaar.
Want God is aan my regtersy
om my met krag te stut;
teen hul wat vonnis soek teen my,
sal my die HEER beskut.

Psalm 110

110:1

Die HEER is dit wat tot my HEER gespreek het:
"Sit aan my regterhand as hoogste HEER,
tot Ek u vyand in sy mag gebreek het,
hom werp as voetbank voor u voete neer.

110:2

"Aan U, so hoog in heerlikheid verhewe,
gee Ek uit Sion, waar U sit ten troon,
die heerserstaf oor wie u mag weerstrewe.
Sprei voor hul oog u heerskappy ten toon!"

110:3

U volk, gereed tot dapper krygsmansdade,
sal met U uittrek op die dag van stryd.
Hul sal verskyn in heil'ge feesgewade,
in diensplig een en al gewilligheid.

110:4

Die frisse dou, deur môreglans omtower,
wanneer die son net oor die kimlyn gaan,
word nie so dig gevind op kruid en lower
as wat die jonge manskap om U staan.

110:5

Groot-Priester wat die HEER so hoog geëer het
dat U kan opstyg tot die hoogste trap -
U is dit na die eed wat God gesweer het,
na Melgisédeks eewge priesterskap!

110:6

Die HEER wat dit van U, sy Vors, voorspel het -

sy moontheid sal met U ten stryde gaan;
en konings wat hul teen U opgestel het,
sal Hy wat saam trek, in sy toorn verslaan.

110:7

Hy sal, wanneer sy ywervuur gewek is,
die nasies slaan met 'n gedugte hand,
totdat die veld met lyke gans oordek is
en hy moet swig, die grootvors van die land.

110:8

Góds Grootvors sal, omdat Hy dors gely het
- só het Hy hul gejaag in somertyd! -
buk by die beek as Hy die stryd volstry het,
en dan sy hoof hoog ophef ná die stryd.

Psalm 111

111:1

'k Sal met my ganse hart die HEER
met die opregtes loof en eer -
die Gode dankb're duisendtalle.
Sy werk is groot die wêreld deur,
dit word deur almal nagespeur
wat daarin soek 'n welgevalle.

111:2

Sy daade=is enkel majesteit,
aanbiddelike heerlikheid,
en sy geregtigheid onendig.
Sy wonders staan in rots gegrif,
en sy genade=in eewge skrif
vir al wie arm is en ellendig.

111:3

Vir almal wat Hom vrees, het Hy
hul spyse mild'lik toeberei.
Hy is aan sy verbond gedagtig.
Hy het aan hul 'n erfdeel skoon,
'n land gegee om in te woon,
deur daade groot en oppermagtig.

111:4

Die werk van God is reg en waar:
onwrikbaar-vas, onwankelbaar
wat sy bevel aan ons verkondig;
bevestig is dit in sy stand,
verwerklik word dit deur Gods hand
in trou en regtheid, diep en grondig.

111:5

Hy het sy volk bevry, bewaak,
vir ewig sy verbond gemaak:

sy Naam is vreeslik, hoog verhewe.
Sy vrees is wysheids-aanbegin.
Kom wandel dan dié heilsweg in!
Aan Hom sy ewig lof gegewe.

Psalm 112

112:1

Welsalig is die man
wat God van harte vrees;
welsalig hy wat in sy wet
'n welgevalle het.

112:2

Sy nageslag sal groot,
geweldig wees op aard';
opregtes sal van kind tot kind
'n seen en erfdeel vind.

112:3

Rykdom en oorvloed is
bestendig in sy huis;
en duursaam's sy geregtigheid
vir ewig en altyd.

112:4

Vir die opregte=is God
'n lig in donkerheid:
genadig en barmhartig is
die HEER wat reg beslis.

112:5

Gelukkig hy wat hom
ontferm en uit wil leen,
wat nooit by voorspoed en geluk
sy naaste sal verdruk.

112:6

Hy sal nooit wankel, nee,
maar vas bly soos 'n rots,
sodat sy nagedagtenis
'n eewge seën is.

112:7

Hy sal nie vrees wanneer
die slegte tyding kom:
sy hart, berustend in Gods wil,
is in hom sterk en stil.

112:8

Sy hart is vas, geen skrik
of skok sal hom ontroer,
totdat sy oog, triomf-bewus,
op sy vervolgers rus.

112:9

Vir wie behoefdig is,
strooi hy sy gawes uit;
Gods heil verlaat hom nimmermeer;
hy klim in mag en eer.

112:10

Die bouse wat dit sien,
smelt, tandeknersend, weg;
met nyd sien hy die skouspel aan:
wat hy begeer – vergaan!

Psalm 113

113:1

Hef aan, Gods knegte, loof verblyd,
van nou af tot in ewigheid,
die Naam en roem van God die HERE.
Bring Hom van waar die môre straal,
tot waar die sonlig saans weer daal,
die lof, aanbidding, prys en ere!

113:2

Die HEER wat in die hemel woon,
wat bo die wêreldvolke troon,
is hoog, met heerlikheid omgewe.
Ja, wie is hoog soos onse HEER?
Nogtans sien Hy genadig neer
op wie voor Hom in kleinheid lewe.

113:3

Die HEER verhef uit as en stof
geringes, wat Hy tot sy lof
laat woon by prinse=in hul paleise.
Hy skenk onvrugbares sy troos
en maak hul moeders van 'n kroos.
Loof God met eer- en dankbewyse!

Psalm 114

114:1

Toe Isr'el uit Egipteland,
die land van vreemde spraak,
getrek het, het God Juda's stam
sy heiligdom gemaak
en Israel sy ryksgebied,
waaroor sy septer waak.

114:2

Die see het dit gesien, gevlug;
Jordaanstroom - waar was hy?
Die berge het onhooggespring

soos ramme, ry aan ry;
die heuwels soos 'n lammertrop
wat wegvlug deur die wei.

114:3

Wat is dit, see, dat jy moet vlug?
Jordaan, wat steier jy?
En berge, waarom spring jul rond
soos ramme, ry aan ry?
En heuwels, soos 'n lammertrop
wat wegvlug deur die wei?...

114:4

Beef, aarde, beef voor Jakobs God,
wees voor Hom skrik-verras!
Hy wat die rots beveel het en -
dit word 'n waterplas;
'n springfontein het uitgebreek
waar eers 'n klipsteen was.

Psalm 115

115:1

Nie aan óns, o troue God,
aan úu Naam alleen gee eer!
Waarom sou die nasies spot
as hul oor ons triomfeer?
Om u goedheid, wees nie stil!
Red ons om u trou ontwil!

115:2

Waarom sou die nasies spot,
met die uitroep ons trotseer:
"Waar is nou die HEER, hul God?"
In die hemel sit die HEER,
en Hy doen wat Hom behaag:
net sý wil geskied omlaag.

115:3

Gode van die heidendom,
goue=of silwerbeeltenis,
waar die mens sy knie voor krom,
niks as eie maaksel is:
daar's 'n mond, maar sonder taal;
daar' s 'n oog, maar sonder straal.

115:4

Ore het hul, maar dié's doof
vir die klank van stem of taal;
en die neus van afgodshoof
kan nie ruik of asemhaal.
Hande het hul - alkant vas! -

vingers wat nie voel of tas.

115:5

Voete het hul, vasgeklem
aan die altyd-selfde oord;
hulle keel - geen klank of stem
kom uit tempelstilte voort.
Laat dié wat hul dien en vrees,
soos hulself, só nietig wees.

115:6

Israel, steun op die HEER!
Hy's hul hulp; hul skild is Hy.
Arons huis, steun op die HEER!
Hy' s hul hulp; hul skild is Hy.
Almal wat die HERE vrees,
laat die HEER jul steunsel wees!

115:7

God die HEER het ons gedenk
na sy troue bondsbestel.
Seëninge sal Hy skenk
aan die huis van Israel;
seëninge van die HEER
daal op Arons kinders neer.

115:8

Hy sal seën wie Hom vrees,
groot en klein wat op Hom wag;
ja, Hy sal hul allermees
seën in hul nageslag.
Hy wat spreek, en 't het geskied,
sal sy seen oor hul gebied.

115:9

HEER, die hemel's u paleis,
U 't die aarde=aan ons gegee:
dooies kan die HEER nie prys,
maar óns sal - 'n stemmesee -
ewig juig die HEER ten prys,
hallelujas op laat rys.

Psalm 116

116:1

God het ek lief, want dié getroue HEER
hoor na my stem uit vrye welbehae;
ek roep Hom aan in al my lewensdae,
Hy skenk my hulp, Hy red my, keer op keer.

116:2

Om my was bande=en strikke van die dood;
en angste van die hel het my laat bewe;

ek was benoud, vol droefheid was my lewe;
maar 'k het die HEER gesmeek in al my nood:
116:3

"Ag, red my, HEER, na u beloftenis!"
Toe 't God gehoor; Hy is my lofsang waardig;
Hy is die HEER wat goed is en regvaardig,
en vir sy volk groot van ontferming is.
116:4

Eenvoudiges wil God steeds gadeslaan.
'k Was uitgeteerd, maar Hy is vol ontferming.
Soek dan, my siel, jou rus in sy beskerming,
Hy 't jou verlos en aan jou welgedaan.
116:5

U het my siel weer van die dood bevry;
in droefenis droog U, o HEER, my trane;
U lei my voet langs nuwe lewensbane,
om in u lig te wandel, lewensbly.
116:6

Ek het geglo toe ek, in smart gedaal,
dit uit moes spreek: "Ek is terneergeboë, "
en uit moes roep, deur sware smart bewoë:
"Die mens se woord is enkel leuentaal."
116:7

Wat kan 'k die HEER vir al sy guns vergeld?
Wat kan 'k Hom bring uit dank vir sy genade?
Ek sal Hom prys vir sy verlossingsdade
en by die kelk van heil sy Naam vermeld.
116:8

Al my geloftes, uitgespreek in nood,
sal ek betaal as ek voor U mag nader
en met u gunsvolk in u huis vergader.
Hoe kost'lik, HEER, is in u oog hul dood!
116:9

Ag, HEER, ek is, o ja, ek is u kneg,
seun van u diensmaagd, in u diens gebore:
my bande=is los; vir hoër diens verkore,
bring ek die offers, aan U toegeseg.
116:10

Ek sal u Naam met dankerkent'nis prys
te midde van die feestelike skare.
Jerusalem, ek hoor om jou altare
die lofgeluid wat tot Gods eer verrys.

Psalm 117

1

Loof, loof die HEER, o heidendom!

O volke, prys sy Naam alom!
Sy goedheid is in nood en dood
vir ons, sy volk, oneindig groot.
Sy waarheid wankel nimmermeer,
Sing, halleluja, sing sy eer!

Psalm 118

118:1

Loof, loof die HEER met lofgesange!
O Isr'el, wees in God verblyd.
Sy goedheid volg Hom in sy gange,
sy goedheid duur in ewigheid.
Loof, Arons huis, met jubelsange!
Gods goedheid ken geen grens of tyd,
geen hede, toekoms of vergange,
sy goedheid duur in ewigheid!

118:2

Loof, loof die God van ons verlange,
o almal wat die HERE vrees!
Sing voor die HEER jul lofgesange,
en laat Gods volk nou vrolik wees!
Loof almal saam met jubelsange!
Gods goedheid ken geen grens of tyd,
geen hede, toekoms of vergange,
sy goedheid duur in ewigheid!

118:3

Toe ek, omring van alle sye,
die vyand rondom my sien staan,
het God my stem gehoor uit lye,
en my weer veilig uit laat gaan.
Ek sal nie langer hulp'loos wees nie,
of wanhoop selfs in doodsgevaar:
ek sal die mens nie langer vrees nie,
wat magt'loos is as God bewaar.

118:4

Die HEER, die Hoof van duisendtalle,
sal in die stryd my hulp verskaf.
Dan kyk my oog met welgevalle
op my verwoede haters af.
Dis beter by ons bidde=en wense
dat ons vertrou op God se mag,
as dat ons ooit vertrou op mense,
of selfs van prinse hulp verwag.

118:5

Toe al die heid'ne my omring het,
hul laers om my opgeslaan,

en hul op my al aan kom dring het,
het ek hul in Gods Naam weerstaan.
Ja, toe die volke my omring het,
met leërs teen my opgestaan,
toe hul ter dood toe my bespring het,
het ek hul in Gods Naam verslaan.

118:6

Hul het my wel omswerm soos bye,
maar het soos doringvuur vergaan;
hul het gekom in breë rye,
maar 'k het hul in Gods Naam verslaan.

O vyand, jy 't met harde stote
tot vallens toe my weggedruk;
die HEER bewaar sy gunsgenote,
die HEER het self my uitgeruk.

118:7

Dit is die HEER wat my gesterk het.
Hy is my lied, my Psalm gesang;
Hy was dit wat my heil bewerk het,
dus loof ek Hom my lewe lang.
Ek hoor alom die blye galme
van vromes ná die lydensnag;
hul tent weerklink van dankb're Psalm e:
Gods regterhand doen grote krag.

118:8

Gods regterhand is hoog verhewe,
sy regterhand is groot van daad;
dit laat van skrik die wêreld bewe,
maar hef sy volk uit lyde=en smaad.
Ek sal nie kwyn in slawebande
wat my ter dood toe wil omknel;
ek sal nie sterf deur vyandshande,
maar al Gods werke bly vertel.

118:9

Die HEER het my met sware slae
getugtig, maar nie tot die dood;
Hy 't my gehoor in donker dae
en my gered uit alle nood.
Ontsluit dan voor my pelgrimskrede
die poort van sy geregtigheid,
om God te loof wat my gebede
verhoor het in die dag van stryd.

118:10

Dit is die poort van Isr'els HERE,
wat voor sy huis as wagter staan;
die poort wat meld van heil en ere,

waardeer sy gunsvolk in mag gaan.
Daar sal ek, HEER, met dankgebede
U groot maak op die dag van fees,
want U was in my angsverlede
vir my tot hulp en heil gewees.

118:11

Die steen waaraan die tempelbouers
veragt'lik het 'n plek ontsê,
is voor die oog van die beskouers
deur God as hoeksteen neergelê.
Dié werk van godd'like=alvermoë
is van God self geskied, deur wie
die wonder oprys voor ons oë;
ons sien dit, maar deurgrond dit nie.

118:12

Dit is die dag deur God verkore,
die feesdag aan Hom toegewy.
Laat ons, met Psalm s uit vreug gebore,
ons in die God van heil verbly.
Ag, HEER, gee nou u seëninge;
gee voorspoed, HEER, op hierdie dag -
dit is die dag van grote dinge,
die gloriëteken van u mag.

118:13

Geseënd is die grote Koning
wat aankom in die HEER se Naam;
geseënd uit die HEER se woning
is volk en Koning altesaam.
Die HEER, die God van ons betroue,
Hy kom ons met sy ligglans teen;
bind dan die offerdier met toue
en lei dit na die altaar heen.

118:14

U is my God, ál my verlange;
U prys ek om u majesteit.
My God, U loof my lofgesange
van nou af tot in ewigheid.
Loof almal saam met jubelsange!
Gods goedheid ken geen grens of tyd;
geen hede, toekoms of vergange,
sy goedheid duur in ewigheid!

Psalm 119

119:1

Salig wie in hul opregtheid
wandel in die Heer se wet,

wie Hom soek van ganser harte
en op sy getuig'nis let.

Salig dié wat in hul wandel
nie op onregspaaie gaan,
maar wil wandel op die weë
in Gods wet vir hul gebaan.

119:2

Dis u wil dat ons u woorde
in getrouheid sal betrag.
Kon ek maar, ek sou 't van harte.
HEER, verleen U my die krag!
Ag, was tog my voet maar vaster,
dat ek van die spoor nie dwaal
in u wet my voorgeteken,
en geen skande oor my haal!

119:3

As ek, HEER, u wet wat billik,
reg en waar is, maar kan leer,
dan word U van ganser harte
en opreg deur my geëer.
Ja, ek loof U, want regverdig
is u regte, woord en daad.
Wil dan nimmer my verlaat nie
wat u wet nie wil verlaat.

119:4

Hoe sal in sy jeug die jong'ling,
gou deur ydelheid bekoor,
rein kan wandel in sy weë?...
As hy wandel in u spoor!
U soek ek van ganser harte.
HEER, hou U my hande vas,
dat ek van u spoor nie dwaal nie
en die kwaad my nie verras.

119:5

Daarom sluit ek al u woorde
in my hart sorgvuldig in,
dat ek nie teen U sou sondig
en te minder U bemin.
HEER, my God, U is lofwaardig!
Leer my tog u regte wél.
Met my lippe 't ek die wysheid
van u wet alom vertel.

119:6

In u wet smaak ek 'n vreugde
groter as waar hy van weet
wat sy goed en aardse skatte

in hul waarde nie kan meet.
Daarmee bly ek altyd besig,
daar 't my soetste=oorpeinsing is;
mag maar niks dié bron van vreugde
ooit uit my gedagte wis.

119:7

Help my, HEER, dat ek kan lewe;
dan wil ek u woord bewaar.
Laat my oog aanskou die wonders
wat u wet my openbaar.
Wat besit ek hier op aarde?
Niks is daar wat my behoort.
Maar één ding, daarna verlang ek -
dis die rykdom van u woord.

119:8

HEER, U dreig hul wat, vermetel,
nie op u gebooie ag.
As hul smaad, wend dan hul smaadheid
van my wat u wet betrag.
Ook al kom die vorste same
en versin hul teen my kwaad -
juig ek tog in teënhede,
want u wet skenk vreugde=en raad.

119:9

Ag, hoe kleef ek aan die stof al!
Maak my lewend na u woord -
U tog wie 'k my sorg vertel het,
laat u kneg nie onverhoord.
Lei my altoos voort en verder
om u wonders te oordink,
my wat droewig en verslae
haas in kommernis versink.

119:10

Weer my voet van leuenpaaie
en verleen my, HEER, u wet,
my wat kies die weg van waarheid
en wat U verorden het.
Gee my hoop, en ek sal lewe,
troos, en wég is my gekwel!
Gaan met weldaad voor, dan volg ek,
dan betrag ek u bevel.

119:11

HEER, leer my u wet dat ek dit
tot die einde toe kan hou;
gee verstand en gee volharding,
dan bly ek daaraan getrou.

Laat my leef na u bevele -
niks wat my só kan behaag.
Neig my hart daartoe, maar nimmer
om na woekerwins te jaag.

119:12

Wend my oog van wat tog niks is,
maak my lewend in u weg;
u belofte=aan al u dienaars -
maak dit waarheid aan u kneg!
Laat geen smaad my ooit oorval nie,
stort weer lewe=in my gemoed
uit u woord wat reg en waar is,
en 'n bron van alle goed.

119:13

Wees my goed na u belofte,
dat ek smaders tot hul spyt
reg kan antwoord op hul smading
wat my Godsvrees my verwyt.
Neem u woord nie uit my mond nie,
waar my hoop op is gebou.
Dan getuig ek van u waarheid
wat ek graag wil onderhou.

119:14

Dan sal 'k wandel in die ruimte,
want ek wandel in u spoor.
Selfs voor konings spreek ek daarvan
en ek skaam my nooit daaroor.
Aan u wet, my hoogste vreugde,
is my liefde toegewy:
daaraan dink ek, daarna soek ek,
daarin, HEER, verdiep ek my.

119:15

Wees, o HEER, nou tog gedagtig
aan die woord, die fondament
van die hoop en heilsverwagting
wat my troos in my ellend!
Of ek al vir trotse mense
dwaas is en tot spotterny -
nogtans het ek aan u woorde
stil my wandel toegewy.

119:16

As ek, wég van beuseling,
klaar aanskou het in my gees
hoe u oordeel op die aarde
van begin af is gewees:
hoe die vromes toe bewaar is

en die bose neergestort -
dan gevoel ek dat my siel weer
in sy diepste vrolik word.

119:17

As ek sien die wetverlaters,
kom daar skrik in my gemoed,
en 'n heil'ge vuur van ywer
laat dit opbruis in my bloed.
Want u wet wat hul verwerp het,
in hul agting waardeloos,
is die stof van my gesange,
op my pelgrimspad my troos.

119:18

Aan u Naam is ek gedagtig
in my soetste mymery,
as ek uitrus op by bedstee
en die nag die aarde=oorsprei.
Is 't 'n wonder? Nee, geen wonder,
want te doen na u gebod
is my hoogste lewensweelde
en op aard' my hoogste lot.

119:19

HEER, U is my deel op aarde,
en u woord is my die skat
wat U aan my toebetrou het
op die lange pelgrimspad.
'k Het voor U my hart geheellik
in my smeking uitgestort.
Maak my dan u guns deelagtig,
laat u woorde waarheid word.

119:20

Ek oordink nou al my weë
om my aan u wet te wen;
of ek staan en of ek struikel,
kan ek klaar daaruit beken.
Of ek dood is, of ek lewe,
kan ek klaar daaruit verstaan.
Ek verhaas daarom my skrede
om weer in u spoor te gaan.

119:21

Strikke span die goddelose
voor my voetstap, om en om;
maar u spoor, wat ek gevolg het,
laat my aan hul net ontkom.
Midde-in die stille nagte
staan ek op met lofgeklank

om U vir u wyse regte
met my ganse hart te dank.

119:22

Vriend is ek van al u vriende,
mèt hul in u waarheid één;
leer my, HEER, wat met u goedheid
dring deur wêreldwydtes heen;
maar wat ook na u beloftes
aan u kneg het wel gedaan.
Gee my insig, gee my kennis
en 'n hart om te verstaan.

119:23

Voordat ek verdruk was, HERE,
het ek dwaalsiek, al maar voort
op verkeerde pad gewandel;
maar nou let ek op u woord.
U is goed, U is goeddadig,
o fontein van alle goed.
Leer my dan wat goed en reg is,
uit u goedheids-owervloed.

119:24

Opgeblase volk dig leuens,
en daar druk hul my mee neer;
maar ek voeg van ganser harte
woord en wandel na u leer;
maar húl hart is onaandoenlik,
in 'n vetlaag ingewoel,
sodat hul die vreug nie voel nie
wat ek in u wette voel.

119:25

Dat U my verdruk het, HERE,
dit was enkel goed vir my,
want daardeur het U my dieper
in u kennis ingelei.

Daarom is dit my veel beter
as die allerrykste skat,
meer as al die goud en silwer
wat die wêreld kan bevat.

119:26

U, o HERE, 't my geskape
deur u goddelike hand -
ag, herskep my nou inwendig
en verlig U my verstand.
Al u dienaars sien my lewe
en dit is hul siel 'n vreug
dat my siel op u beloftes

so vrymoedig hom verheug.

119:27

Al u vonnisse is suiwer,
maar onsuier was my weg;
dat U my dan swaar verdruk het,
is 'n daad van trou en reg.
Dog waar ek in u beloftes
al my heil soek en geluk,
bid ek dat U, na u goedheid,
my wil troos in al my druk.

119:28

Laat op my u mededoë
neervloei soos 'n sagte dou,
sodat ek die regte lewe
in u vrese kan behou.
Smaad die trotsaards wat hardvogtig
sware druk op my laat daal,
omdat ek hul ore hinder
as ek van u wet verhaal.

119:29

Laat húl weer met my vergader
wat u Naam van harte vrees,
dat ons, in u woord verenig,
een gemeenskap weer kan wees.
Laat my hart maar net opreg wees
voor u oog wat alles sien,
dan sal my geen skaamte=oorlom nie
as ek U van harte dien.

119:30

Op u heil wag ek verlangend,
op u woord hoop ek altoos,
en ek vra met smagtende=oe:
Wanneer sal U my vertroos?
Want my liggaam uitgemergel,
tot die laaste lid verswak,
is verkrimp al soos die leer is
van 'n swartberookte sak.

119:31

Nogtans wag ek op U, HERE,
wat van al my kommer weet -
op die uitkoms van u woorde
wat my hart nie kon vergeet.
Sal daar nie 'n einde kom nie?
Toef U, HEER, nog met u straf?
Spaar U nog my vyand wat my
graag wil neerdruk in die graf?

119:32

Dié wat op u wet nie ag nie,
skoon dit waar bly en gewis,
hul vervolg my. Help my, HERE!
Lewe wat nog in my is,
het hul amper al vernietig;
maar - hoe kon 'k u wet laat vaar?
Maak my in u guns weer lewend,
dat 'k u woorde kan bewaar.

119:33

HEER, u woord is onbeweeglik,
en u waarheid het geen end,
soos die sterre wat bly vonkel
aan die hoë firmament.
Met die duur van mensgeslagte
sal u bondstrou nooit beswyk;
soos die aarde=is dit bevestig
wat nie van sy grondslag wyk.

119:34

Aarde, hemel, alle dinge -
niks wat ooit u ord'ning breek;
want hul almal is u knegte,
stip-gehoorsaam as U spreek.
Was u wet nie al my lus nie,
dan het ek in smart versmag;
maar nou dit my krag gewek het,
dink ek daaraan dag en nag.

119:35

U behoort ek al my dae,
help u dienaar, goeie HEER!
Soek my heil; ek soek my lewe
in die waarheid van u leer.
Goddelose wil my ombring,
lê en loer en hou die wag,
maar ek let op hoë dinge,
'k gee op u getuig'nis ag.

119:36

Nimmer, nêrens het my oë
op die wêreld iets aanskou
wat bestendig voort kan duur nie
en sy wese kan behou.
Wat volmaak skyn, het 'n einde,
moet, met al wat is, verslyt;
net u wet, in duur onendig,
is volmaak en eind'loos wyd.

119:37

Waarom is 't dat ek u wette
al my liefde waardig keur,
sodat ek in my bepeinsing
daarmee besig is aldeur?
Omdat hul my wys gemaak het,
wyser as my teenparty,
as my leraars, as die grysaards.
Dis 'n kennisskat vir my!

119:38

HERE,=ek wyk deur u genade
weg van elke slegte pad;
maak ek wyk nie van u regte,
want hul is my wysheidskat.
Soet soos heuning is u woorde,
soeter, want hul gee my raad;
daarom is 't dat ek van harte
al die valse paaie haat.

119:39

HEER, u woord is my 'n fakkelt
wat sy ligglans voor my dra,
voor my voet die duisternisse
van my lewenspad verja.
'k Het gesweer, deur u ontferming
dit bevestig, dat ek my,
van 'n wêreldnag omgewe,
deur dié ligglans wil laat lei.

119:40

Troos my nou met u beloftes;
teëspoede druk my neer.
Laat my offers - my gebede -
U behaaglik wees, o HEER!
Of my lewe=al in gevaar is,
of die dood my al bedreig -
'k kan u wette nie vergeet nie,
so's my hart daartoe geneig.

119:41

Of ek amper al gevang is
in die slim-verborge net -
midde-in gevaarlikhede
dwaal ek nog nie van u wet.
Want dit is my vreug, my erfdeel,
waar ek nie meer sonder kan;
daaraan kleef ek deur u goedheid,
en my voet wyk nie daarvan.

119:42

Vir u wette dra ek liefde,

vir die twyf'laars enkel haat.
HEER, U is my skild en skuiling,
en u woord my toeverlaat.
Weg van my, o boosgeardes;
want dit maak my onrus stil:
om in my bedryf en handel
so te wandel soos God wil.

119:43

Stel u woord my tot 'n steunsel,
dat 'k kan lewe, en nie loop
tot my eie spot en skande,
na 'n ongewisse hoop.
Sterk my, red my; laat die liefde
tot u wet in my ontwaak;
want U bring oor hul veragting
wat bedrog hul steunsel maak.

119:44

HEER, U skif die goddelose,
soos ons skuim skif van metaal,
en verwerp hul; daarom bid ek
dat u liefde=in my mag daal.
As ek dink aan u gestrengheid,
dan meng liefde=en vrees deureen;
en ek voel hoedat daar angste
sidder deur my lede heen.

119:45

Wil my, wat u wet betrag het,
nimmer prysgee as 'n roof
van vermeetles, maar beskerm my
soos u woord dit my beloof.
Hoe verlang ek na die heilgoed
wat my toewink in u trou!
Wees my goed, maak my verstandig,
dat ek u bevel kan hou.

119:46

HEER, hoe lank het U met hulle
wat u wet verag, geduld?
Kom dan eind'lik, doen vergelding,
bring oor hul die sware skuld!
Maar vir my is u gebooie
reiner, fyner duisendvoud,
meer gelouterd en gekeurmerk
as die allerfynste goud.

119:47

Daarom is my u bevele
altyd waar en reg; ek haat

alle dowwe leuenpaaie
wat die regte pad verlaat.
HEER, u wet is my 'n wonder
as 'k sy diepte wil deurgrond;
gaan dit oop, dan skiet dit glanse
skoner as die môrestond.

119:48

Dis 'n lig wat klare kennis
aan eenvoudiges ontdek;
dis die asem van die lewe
wat ek diep na binne trek.
Wend U dan nie weg van my nie,
wees my gunstig na die reg
wat in u verbondsgeheim'nis
aan u volk is toegeseg.

119:49

Laat die sonde=oor my nie heers nie.
Hou my voetstap in u spoor.
Red my van die onderdrukkers;
gaan my met u heilig voor!
Trane kom my in die oë
en dit vloei in strome neer,
omdat hul, die wetsveragters,
van u weg hul voetstap weer.

119:50

HEER, my God, U is regverdig,
u verordening is reg;
u getuienis is billik
en u waarheid waar en heg.
Daarom brand in my 'n ywer,
ywer wat my hart verteer,
as ek sien hoedat die vyand
U nie in u waarheid eer.

119:51

HEER, u woord, dit is gelouterd
en bemind deur my, u kneg,
wat, hoewel hy klein, verag is,
nog aan u bevel bly heg.
U geregtigheid bly ewig,
onveranderlik bestaan,
en u waarheid is 'n waarheid
wat nie wankel of vergaan.

119:52

As ek wandel in benoudheid,
en in diepe angs geraak,
is u woord die één en alles

waar my hart hom in vermaak.
Ewige geregtighede
vloei uit u getuienis.
Leer my daaruit só te lewe
soos die ware lewe is.

119:53

Tot U roep ek; HEER, verhoor my,
en verlos my, maak my trou,
dat ek u getuienisse
heel my lewe lank kan hou.
Op u woord steun my verwagting:
smôrens by die eerste lig
is my oë en my hande
en my stem tot U gerig.

119:54

Diep nog in die stille nagte
as ek niemand wakker hoor,
bring ek my u woord te binne
en bepeins dit oor en oor.
Hoor genadig, wek my lewe
na u heil'ge ordening;
want die snode wetsveragters
kom al nader aangedring.

119:55

Hul kom nader! Kom ook nader!
Ja, ek weet van ouds af al
uit wat U voorheen getuig het:
ewig staan u waarheid pal.
Sien my aan in my ellende,
'k voel my aan u wet verkleef;
wil my regsak nou verdedig;
laat my, na u woord, herleef.

119:56

Ver's u weldaad van die bose,
want hul swerf van U af weg;
maar oor my is u ontferming:
maak my lewend na u reg.
My vervolgers, vals en vinnig,
hul getal vermeerder nou;
maar dis u getuienisse
wat my voete staande hou.

119:57

'k Het gesien die trouelose -
en gesmaak hoe hul U smaal,
maar dit wek in my 'n walging
dat hul, HEER, u woord verlaat.

Merk tog hoedat u bevele
soetste spys is van my gees;
maak my lewend na die woorde
wat vir ewig waar sal wees.

119:58

Vorste haat my sonder oorsaak,
op my pad vervolg hul my;
maar ek vrees u Woord alleenlik,
en ek is daar vrolik by.

U beloftes gee my vreugde
soos dié wat oorwinnaars smaak,
as hul tel die ryke skatte
op hul togte buitgemaak.

119:59

Leuens haat ek; in u wette
is my lus en liefde=altyd:
en die ganse dag deur sing ek
lof op u geregtigheid.

Vrede is daar, enkel vrede,
en dit daal in die gemoed
van wie u bevele liefhet,
vrede sonder teëspoed.

119:60

Tot U loop ek, op u hoop ek,
op u wette gee ek ag;
en ek hou wat U getuig het
vol van liefde=en stil ontsag.
'k Voeg my stil na u bevele
- mag ek dié maar nooit vergeet!
HEER, U weet dit - al my weë
is voor U wat alles weet.

119:61

Mag my klag maar tot U nader,
mag dit opklim deur die lug!
Maak my, na u woord, verstandig,
red my as ek tot U sug!
Van my lippe stroom die sange,
want U maak my waarlik wys:
al u wette is regverdig,
daarom sal my tong dit prys.

119:62

Help my, HEER! Ag, hoe verlang ek
en hoe sug ek diep en swaar
na die heil wat U belof het,
na u kennis wonderklaar!
Laat my leef; o HEER, dan loof ek!

Laat niks my die heil ontroof!
Laat u oordeel my tot hulp wees!
Laat my lewe om te loof!

119:63

HEER, ek is 'n skaap verlore,
in die wildernis verdwaal.
U, my HEER en Herder, bid ek
dat U my tog wil kom haal.
Soek my, bring my weer, u dienaar
wat in al sy harteleed,
en in al sy teënhede,
u gebooie nie vergeet.

Psalm 120

120:1

As die hoë nood by tye
en die storm van alle sye
dreigend teen my op kom staan,
dan verhef ek my gedagte,
send tot God my bitter klagte,
want Hy neem dit gunstig aan.

120:2

Red my, HEER, in hierdie stonde
van die tong en leuenmonde
wat my smaad in my verdriet.
Watter straf keur God jou waardig,
lastertong wat my so vaardig
met jou lastertaal beskiet?

120:3

Pyle ylings afgevloë
van die staalsterk heldeboë
met 'n dodelike sprong,
saam met vuurstraal uit die rosse
kolegloed van besembosse -
dis jou loon, o valse tong!

120:4

Wee my, dat ek om moet swerwe
waar my sielsrus weg moet sterwe
by dié wat die vrede haat;
by 'n volk wat, as my rede
spreek van vriendskap en van vrede,
des te meer van oorlog praat.

Psalm 121

121:1

Ek hef my oë bergwaarts heen

en staar die ure óm,
tot my verlossing kom.
My hulp is van die HEER alleen.
Hy, oor my lot bewoë,
is eind'loos in vermoë.

121:2

Bedreig gevaar jou reispad ooit -
Hy is dit wat jou voet
vir wankeling behoed.
Hy, Isr'els wagter, sluimer nooit.
Die HEER is jou ontfermer,
jou skadu en beskermer.

121:3

Die son wat bo jou trekpad staan,
sal jou nie steek by dag;
die maan ook nie by nag.
Die HEER sal met jou samegaan.
Hy, Israels ontfermer,
is altyd jou beskermer.

121:4

Die HEER sal jou bly gadeslaan;
in onheil en gevaar
sal Hy jou siel bewaar.
Wanneer jy uit of in mag gaan -
Hy, Israels ontfermer,
is ewig jou beskermer.

Psalm 122

122:1

Ek was verheug toe die geluid
weerklink het bo die ruimtes uit:
Kom, laat ons optrek hiervandaan,
om na die HEER se huis te gaan!
O heil'ge stad, gelukkige-oord,
ons voete staan nou in jou poort!
Jerusalem, waar al die stamme
op Gods bevel hul feesdag hou,
Jerusalem is goed gebou
en glinster in die son se vlamme.

122:2

Daar staan die Dawidstroon gestig -
'n regterstoel vir die gerig.
Gelukkig hy wat jou bemin,
wat juigend gaan jou poorte in
en bid dat vrede lank mag duur
in jou paleis en vestingmuur.

Om vriende=en broers soek ek jou vrede;
en om Gods huis, my hoogste skat,
soek ek vir jou die goeie,=o stad,
wat skoonste is van alle stede.

Psalm 123

123:1

Ek hef tot U wat in die hemel sit,
my oë op en bid.
Net soos die kneg sy oog nie weg wil wéer nie,
of aftrek van sy heer nie;
en soos die diensmaagd smekend van haar vrou nie
die oë af kan hou nie -
so staar ons op die HEER tot daar van Hom
oplaas erbarming kom.

123:2

Wees ons in lydenstyd genadig, HEER,
en red u erfdeel weer!
Ons word, terwyl ons leef in heilsverwagting,
versadig met veragting.
Ons is so moeg van trotsaards en hul smading,
van spot- en skimpversading;
gefolter en verag slaan ons die oog
na U, o God, omhoog.

Psalm 124

124:1

Laat Israel nou uitroep bly van gees:
Ja, was die HEER nie toe by ons gewees,
toe mensemagte, teen ons aangekant,
ons aangegryp het, in hul toorn ontbrand -
dan was ons lewendig verslind gewees.

124:2

Het toe die HEER sy volk nie bygestaan -
toe trotse waters oor ons heen wou slaan,
dan het die vloed vir ons te sterk geword,
dan het hy bruisend oor ons heengestort,
dan het 'n stroom ons oor die siel gegaan.

124:3

Geloofd sy God: Hy het ons vrygemaak;
die woedende=ondier het ons nie genaak;
God het die dodelike sprong gestuit
en ons nie oorgelewer tot 'n buit.
Dies loof ons God: Hy het ons vrygemaak!

124:4

Die troue HEER het self ons vrygemaak:

die strik is los en ons het vrygeraak,
vry soos 'n voël wat vind sy vryheid weer.
Die ewige God, van alle dinge HEER,
Hy is ons hulp, Hy het ons vrygemaak.

Psalm 125

125:1

Dié wat op God vertrou,
al kom die vyand aan,
is soos die Sionsberg
wat altyd vas bly staan.

125:2

Die hoë berge is
net soos 'n vaste skans
rondom Jerusalem:
geen vyand het daar kans.

125:3

So is die HEER rondom
sy volk in ewigheid -
'n berg wat vas bly staan
in dag van storm en stryd.

125:4

Hy sal sy Sion wat
op sy verlossing wag,
nie ewiglik laat bly
in tirannieke mag;

125:5

nie ewiglik laat bly
in so 'n droewe staat;
laat hul maar net die hand
nie uitstrek na die kwaad!

125:6

O HEER, wat hul verdoen
wat afwyk van u baan,
doen goed aan wie opreg
die reguit weë gaan.

125:7

Ek bid vir Israel.
Mag vrede=u volk oorsweef!
En mag u vrede bly
solank hul hier sal leef!

Psalm 126

126:1

Toe God uit smaad en slawerny
ons uit gevangenskap wou lei,

was dit vir ons, beklemd deur vrees,
net soos 'n blye droom gewees.
Ons mond was vrolik, ongebonde
ons tong van blydschap in dié stonde.
Selfs heidenvolke het vertel:
Groot is Gods daad aan Israel!

126:2

Groot was u daad, en ons is bly.
U het gered, en ons in vry!
Maar, HEER, u gunsvolk sit nou weer
in droefnis en ellende neer.
Wil in u trou ons nooit begewe,
maar wend ons lot, laat ons herlewe,
soos waterstrome=in Suiderland
die veld laat juig ná sonnebrand.

126:3

Wie wenend, onder leed en smaad,
die korrels uitstrooi van die saad,
sal in die hoggehalmdde graan
eerlang verblyd die sekel slaan.
Al wenend saai hy oor die akker;
maar vrolik word sy saaigraan wakker.
En eind'lik dra sy nyw're hand
die volle gerwe van die land.

Psalm 127

127:1

Laat bouers bou al wat hul kan -
vergeefs is alles wat hul bou,
as God sy hand daaraan onthou.
Vergeefs, o wagte, waak jul dán,
as God jul nie wil gadeslaan,
sy oog nie oor die stadswal gaan.

127:2

Vergeefs om voordag op te staan,
vergeefs die werk-uur lank gemeet
en brood van smart met smart geëet,
nadat die dag al is gedaan.
God gee, hoe ander ook mag raap,
dit sy bemindes in die slaap.

127:3

Seuns is 'n erfdeel van die HEER;
die gawe van die moederskoot
is 'n beloning eind'loos groot.
Soos pyle wat die vyand keer,
so is die seuns 'n bron van vreug,

die seuns gebore=uit krag van jeug.

127:4

Gelukkig wie dit so mag gaan,
wat soos 'n held sy hand kan vul
met sulke pyle; dit is hul
wat nie verleë hoef te staan,
wanneer die vyand in die poort
vermetel spreek sy hoë woord.

Psalm 128

128:1

Wie deur Gods vrees bewoë,
trou op die weg wil gaan,
waar hom Gods wil voor oë
en klaar getekend staan -
die arbeid van sy hande
sal hy met vreug geniet
wanneer die koringlande
met seen hul opbrings bied.

128:2

Soos ons met welgevalle
die wingerdstok aanskou,
en tel die trossetalle
wat ons die blare=ontvou -
so sal sy in jou lewe,
die huisvrou van jou jeug,
aan jou die volheid gewe
van huiselike vreug.

128:3

Soos jong olyfboomplante,
wat uitspruit sterk en fris,
so bloei aan alle kante
jou kinders om jou dis.
O wie van dié getal is,
hy wat die HERE vrees,
vir wie God een en al is -
hy sál geseënd wees.

128:4

Mag ryke seëninge
uit Sion jou bedou;
mag jy dié goeie dinge
van Sionstad aanskou!
mag jy nog, op jou bede,
'n nakroosseen verkry!
En, God van alle vrede,
mag Isr'els vrede bly!

Psalm 129

129:1

Al van my jeug af was ek martelaar!
Laat Israel dus klaag sy lewensklagte.
Al van my jeug af was ek martelaar! -
Oorweldig deur 'n vloed van meerd're kragte.

129:2

Soos met 'n ploeg wat gaan oor akkerland,
het hul my rug geploeg met diepe vore;
hul het die skaar gedryf met strawwe hand,
maar nooit, nooit was my saak by God verlore.

129:3

Wat is 't 'n troos dat God die onreg wreek!
Hy wat regverdig oor my lot gewaak het,
Hy het die ploegtu met een slag verbreek
waarmee die mens sy vore lank gemaak het.

129:4

Laat hul wat Sion haat, veragt'lik wyk
en wees soos saad wat winde uitgesaai het
op hoë dak, wat gou met spruite pryk,
maar gou verdor as skroeiwind dit bewaai het;

129:5

waarin die maaier nooit sy hand sal slaan
om handevol sy goue graan te maai nie;
waar nooit die gerwebinder langs sal gaan
om arremsvol sy koring op te laai nie;

129:6

waar wie verbygaan nooit met handgebaar
en oestydsgroet die maaier sal bejeën,
en sê: "Mag God jul arbeid seën daar!"
waar niemand roep: "Wees in Gods Naam geseën!"

Psalm 130 –

130:1

Uit dieptes, gans verlore,
van redding ver vandaan,
waar hoop se laaste spore
in wanhoop my vergaan;
uit diep van donker nagte
roep ek, o HERE, hoor,
en laat my jammerklagte
tog opklim in u oor!

130:2

As U, o HEER, die sonde
na reg wou gadeslaan,

wie sou een enk'le stonde
voor U, o HEER, bestaan?
Maar nee, daar is vergewing
altyd by U gewees;
daarom word U met bewing
reg kinderlik gevrees.

130:3

Soos een wat op die mure
as wagter uitgestel,
gedurigdeur die ure
met sy gedagte tel -
só wag my siel, en sterker,
gedurig op die HEER,
tot Hy, die Ligbewerker,
die nag in daagraad keer.

130:4

Hoop, Isr'el in jou klagte;
vertrou, o volk, wat treur;
sy guns verduur die nagte,
sy heil breek eind'lik deur.
Dan skyn 'n soete vrede:
gans Israel word vry
van ongeregthede.
HEER, doen ook so aan my!

Psalm 131

131:1

My hart is nie hoogmoedig, HEER!
My oog nie trots nie; ek verkeer,
ek wandel nie in wat te groot,
te diep is vir u gunsgenoot.

131:2

Voorwaar my siel is in my stil,
weer één met God se heil'ge wil.
Net soos 'n kind, tevrede by
sy moeder, is my siel in my.

131:3

Laat Isr'el op die HEER vertrou,
sy hoop op Gods ontferming bou,
en stil berus in sy beleid
van nou af tot in ewigheid.

Psalm 132

132:1

Gedenk aan Dawid; hoe hy, HEER,
u woning met sy sorg wou eer!

Gedenk sy eed, aan U gesweer;
aan Jakobs sterke God het hy
geloftewoord dús toegewy:

132:2

"Ek sal my woning nie betree,
my nie begeef na stille stee
- waar ek my oë rus sal gee,
my oëlede sluimering-
voordat ek hierdie eed volbring, -

132:3

"voordat ek Hom, die ewige HEER,
die Magtige van Jakob, eer;
voor 'k onder al die stamme weer
die eerbied-stille stee ontdek,
waar Hy sy woning kan betrek."

132:4

Die tyding gaan van mond tot mond:
in Efrata - so klink dit rond -
daar is die ark op Jaärs grond!
Daar het ons as geheimenis
dit weer gevind, die heil'ge kis.

132:5

Kom, laat ons na sy woning gaan
en, biddend in sy voorhof, aan
die voetbank van sy voete staan.
Staan op, u rusplek wag, o HEER,
U met die ark van sterkte=en eer!

132:6

Beklee, o hoogste Majesteit,
u priesters met geregtigheid!
U volk moet juig, in U verblyd.
En wys om Dawids wil nie meer
u ryksgesalfde af, o HEER!

132:7

U het aan Dawid in u trou
gesweer dat U sy troon sal bou
- wie kan U in u mag weerhou? -
"Jou seuns, tot in die verste lid,
sal 'k op jou glorietroon laat sit.

132:8

"Hou hul by verbond die wag,
gee hul op my getuig'nis ag,
dan rys oor hul 'n ewige dag:
wat ook mag wyk of ondergaan,
jou troon sal altyd vas bly staan."

132:9

Want Sion word deur God geëer,
as woonplek het Hy dit begeer.

"Dit is my rusplek," sê die HEER.

"Hier vestig ek my huis en troon,
en hier wil Ek vir ewig woon.

132:10

"In Sion is my seën groot,
hier red Ek armes uit die nood,
hier is versadiging met brood.

My priesters sal 'k met heil beklee,
my gunsgenote jubel mee.

132:11

"Aan Dawid gee Ek heerskappy;
'n lamp is vir hom toeberei,
en skaamte=oordek sy teenparty.
Maar op sy hoof sal wonderskoon
en ewig blink die gloriekroon."

Psalm 133

133:1

Hoe goed is dit - 'n huis vol lieflikhede! -
dat broeders woon in onverstoorb're vrede.

Soos self wat kunstig toeberei,
om Arons hoof 'n sagte geur versprei,
sy baard oordrup en heil'ge kleed deurtrek -
so sal die liefde liefde wek.

133:2

Dis soos die dou van Hermon, ryk nes reën,
op Sions berg: die HEER gebied die seën,
die lewe tot in ewigheid.

Psalm 134

134:1

O priesters, wat voor God bly staan,
wanneer die sonlig ondergaan,
wanneer die laaste straal verskiet -
o loof die HEER in sang en lied!

134:2

O hef vir ons 'n naglied aan,
wanneer ons weer van hier moet gaan;
hef priesterlike hande=en pleit,
as alles rus in donkerheid.

Die Priesters:

134:3

Die HEER se seen sal met u gaan,

en ons sal biddend voor Hom staan.
Hy wat beveel en - dit geskied,
Hy sal sy seen oor u gebied.

134:4

Laat, HEER, u seën op hul daal,
u guns uit Sion hul bestraal!
U wat beveel en - dit geskied,
wil, HEER, u seen oor hul gebied!

Psalm 135

135:1

Prys die Naam van onse HEER!
Hef tesaam die lofsang aan!
Loof sy goedheid, gee Hom eer,
al wie in sy voorhof staan!
Loof Hom by die heugenis
van sy Naam wat lieflik is.

135:2

Loof die HEER se goedheid luid,
al wie in sy voorhof kom!
Want Hy kies vir Jakob uit,
Is'rel tot sy eiendom.
Bo al wat die mens vereer –
groot, dit weet ek, is die HEER.

135:3

In die hoogte sit die HEER;
daar doen Hy wat Hom behaag;
Hy stuur sy bevele neer,
en sy wil geskied omlaag.
See en aarde luister stil,
met die dieptes, na sy wil.

135:4

Hy wat wolke=en dampe stuur
van die aard' se verste end,
Hy's dit wat die bliksemvuur
in die onweerswolke wend.
Hy bring winde deur sy woord
uit sy skatgewelwe voort.

135:5

Hy 't sy strafbevel gegee:
eersgeborenes verslaan,
van die mens af tot die vee.
Wonders het Hom voorgegaan -
tekens van sy strenge hand

in jou midde,= Egipteland!

135:6

God het Faro's mag weerstaan.

Volke=en konings het beswyk.

Sihon het Hy neergeslaan

met die vors van Basans ryk.

Kana'ns ryke 't neergestort,

vir Gods volk 'n buit geword.

135:7

Ná die veertig jaar van swerf

het die HEER vir Israel,

vir sy volk die land laat erf

na sy vaste bondsbestel.

HEER, U Naam verduur die tyd:

dit bestaan in ewigheid!

135:8

U Gedenknaam, HEER, sal leef
tot die verste nageslag.

U sal nooit u volk begeef,

maar U hou oor hul die wag.

En U knegte, skoon ontrou,

U sal hul in liefde= aanskou.

135:9

Gode van die heidendom,

goue=of silwerbeeltenis,

waar die mens sy knie voor krom,

niks as eie maaksel is:

daar's 'n mond, maar sonder taal;

daar's 'n oog, maar sonder straal.

135:10

Ore het hul, maar dié's doof

vir die klank van stem of taal;

ook 'n mond, maar afgodshoof

kan daarmee nie asemhaal.

Laat dié wat hom dien en vrees,

soos die afgod, net só wees.

135:11

Huis van Isr'el, loof die HEER!

Huis, van Aron, loof die HEER!

Huis van Levi, loof die HEER!

Almal wat Hóm vrees en eer -

laat dit klink op hoogste toon:

"Loof God wat in Sion woon!"

Psalm 136

136:1

Loof die HEER met blye klank,
loof sy Naam, bewys Hom dank;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:2

Loof die hoogste God en HEER,
wat alle=aardse mag regeer;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:3

Loof die God wat onbeperk
wonders in sy almag werk;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:4

Hy 't alwys die ewige blou
van die hemele gebou;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:5

En die aarde,=omlaag, het Hy
oor die seevlak uitgebrei;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:6

Loof God! Ligte, groot van glans,
stel Hy aan die hemeltrans;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:7

Aan die son gee Hy gesag,
opperheerskappy by dag;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:8

Maan en sterre,=in minder prag,
lig en vonkel deur die nag;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:9

Hy 't Egipte swaar getref;
teen hul kroos sy hand gehef;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:10

En sy Isr'el uitgelei

uit Egiptes slawerny;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:11

Sterk van hand, sy arm gestrek,
het Hy hul van daar laat trek;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:12

Hy 't die Skelfsee deurgesny
en hul middel deur gelei;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:13

Faro met sy leër word
in die diepte neergestort;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:14

En hy het sy volk gelei
deur die wilde woesteny;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:15

Hy het koninge gedood
wat geweldig was en groot;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:16

Hy het voor sy volk gegaan -
Og en Sihon neergeslaan;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:17

En hul land is toe geheel
aan sy Isr'el toegedeel;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:18

Hy 't aan ons gedink in druk;
aan ons vyand ons ontruk;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:19

Loof die HEER wat ewig leef,
mens en dier hul spyse geef;

want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

136:20

Loof dié God, dié Hemelheer,
allerhoogste=in mag en eer;
want sy goedertierenheid
sal bestaan in ewigheid!

Psalm 137

137:1

Aan die riviere 't ons gesit
in Babel en geweën,
as swerfgedagte=ons hartseer wek
en trek na Sion heen.

137:2

Ons het aan wilgerbome daar
ons siters opgehang.
Want hul by wie ons slaaf was, het
'n lied van ons verlang;

137:3

hul wat ons onderdruk het, wou
van ons 'n feessang hoor:
"Kom, sing ons nou 'n Sionslied,
'n tempellofsang voor!"

137:4

Die HEER se lied in vreemde land! -
ons kan dit hier nie sing.
Ons rou en treur, maar Sion leef
in ons herinnering!

137:5

My hand sal weier om te speel
voordat ek ooit, ontrou,
Jerusalem sal kan vergeet.
Nee, 'k sal, ék sal onthou.

137:6

My tong sal aan my mond bly kleef
as ek jou ooit vergeet,
en jou nie loof bo wat ek hier
my hoogste vreugde heet.

137:7

O HEER, vergeld aan Edom tog
die dag van Sions nood,
toe hul gesê het: "Kom, ontbloot
dit tot die grond, ontbloot!"

137:8

O Babel, wat verwoes sal word,

gelukkig prys ek hom
wat gruweldaad ons aangedoen,
weer op jou neer laat kom.

137:9

Jy wat in Sion vrou en kind
verdelg het voor jou knots -
gelukkig hy wat nou jóú kroos
verpletter teen die rots.

Psalm 138

138:1

'k Sal met my ganse hart, o HEER,
U loof en eer, / u hoogheid huldig,
en voor die gode,=in Psalm geklank,
U bring die dank, / aan U verskuldig.
Ek sal my neerbuig op u eis,
na u paleis, / die oog na bowe.
En om u guns en waarheid saam,
u heil'ge Naam / eerbiedig lowe.

138:2

Hoe hoog is nou in elke oord
u Naam en woord / omhoog gehewe!
U het my siel, op sy gebed,
verhoor, gered, / my laat herlewe.
Die wêreldvorste sal, o HEER,
u grootheid eer / in hoë tone,
wanneer u woorde word gehoor
en aansweef oor / hul wank'le trone.

138:3

Dan breek hul saam in sangstem uit;
'n lofgeluid / klink U dan teë.
Want groot is God in heerlikheid;
sy majesteit / in al sy weë.
Hy slaan, hoewel oneindig hoog,
op hul die oog / wat needrig lewe.
Maar sien van ver die kleinheid aan
van grootheidswaan / wat hoog wil strewe.

138:4

As in my angs en teëspoed
die krag en moed / my wil begewe,
as vyande van veglus brand,
dan kéér u hand / en red my lewe.
Die HEER is goed en wondersterk:
Hy sal sy werk / deur niks laat keer nie.
Laat my, o HEER wat my bewaar,
tog nóú nie vaar, / en nimmermeer nie.

Psalm 139

139:1

Daar's niks voor U bedek, o HEER!
U skou uit eewge dieptes neer
en sien my hart en wandel aan:
al wat ek doen, my sit en staan,
of wat in my diep weggesink het -
U weet al wat my hart bedink het.

139:2

My gaan en lê, waar ek my wend -
my weë is aan U bekend;
geen woord het nog my tong ontval
of kyk, o HEER, u weet dit al.
U sluit my in: ek is gevange,
u hand's op my in al my gange.

139:3

Die kennis is te hoog vir my,
te wonderbaar - wie haal daarby?
Waar sou ek heengaan voor u Gees,
of vlug, om van U weg te wees?
'k Kan nêrens my aan U onttrek nie,
want niks kan my voor U bedek nie.

139:4

As ek op vleu'ls die hemel naak,
of diep omlaag my slaapplek maak;
vlieg ek met daagraadsvlerke mee,
of woon ek aan die verste see -
daar is geen verte wat my skei nie,
dat my u hand nie daar sou lei nie.

139:5

Wanneer ek sê: "Die donkerheid
bedek my voor u majesteit,"
dan is die nag 'n helder lig
wat my ontdek aan u gesig.
Vir U, HEER, is die nag se duister
net soos die dag in glans en luister.

139:6

U 't my geheel en al deurgrond,
selfs voor my eerste lewenstond.
Gans wonderbaarlik voortgebring,
sal ek verbaas u grootheid sing
as ek aanskou u grootheidsmärke.
Hoe wonderlik is al u werke!

139:7

U oog sien in die dieptes neer,

U 't my gebeente=aanskou, o HEER,
toe ek, van mense ongemerk,
soos kunsborduursel fyn bewerk,
gemaak is in die aarde onder -
'n toonbeeld van u skeppingswonder.
139:8

U het, daar niks u blik weerhou,
my ongevormde klomp aanskou.
U wysheid, HEER, wat nimmer faal,
het my geboortestond bepaal;
voor iets van my 't begin te lewe,
was alles in u boek geskrewe.
139:9

Hoe kost'lik u gedagtes, HEER!
Ek tel - en hul word altyd meer.
Geweldig groot is hulle som,
waar nooit my reekning by kan kom:
meer as die sand van see en mere.
Ontwaak ek - ek is by U, HERE!
139:10

Mag U die goddelose tref
wat hulle trots teen U verhef!
Wyk almal weg wat my omgeef,
aan wie se hand die bloedvlek kleef,
dié wat geveinsd God wel geag het,
maar vir Gods hoogheid geen gesag het!
139:11

Sou ek nie haat van ganser hart
wie in hul hoogheid U wil tart?
Sou ek my nie met afsku keer
van dié wat teen U opstaan, HEER?
Ek smaad - omdat hul U gesmaad het;
ek haat - omdat hul U gehaat het.
139:12

Deurgrond, o HEER, en ken die swart,
verborge dieptes van my hart;
of diep in my, waar U kan lees,
'n skadelike weg mog wees.
En lei voortaan my wank'le skrede
tog op die weg van eewige vrede.

Psalm 140

140:1

O HEER, verlos my van die man
wat heil soek in geweld en kwaad,
wat hart en hand laat samespan

tot stryd en goddelose daad.

140:2

Hul maak hul tong skerp soos 'n slang,
vol gif van adders is hul mond.

Help my, dat manne my nie vang
wat my wil neerwerp teen die grond.

140:3

Die trotsaard loer al op my gang:
digby my voet, daar lê sy net!

Ek móét daarin, ek word gevang
as U, o God, dit nie belet.

140:4

Ek het toe tot die HEER gespreek:

U is my God, wat my verhoor.

Ag, luister dan wanneer ek smeek,
en neig tot my geroep u oor!

140:5

O HEER, in wie my heil sy stut,

my lewe sy gewisheid het -

U is dit wat my hoof beskut

en in die stryd my val belet.

140:6

Laat dit die bose nie geluk,
maar stuit sy hand voor hy my tref;
verhinder tog sy gruwelstuk,
sodat hy hom nie trots verhef.

140:7

Aanstigters van die leuenwerk,

wat steun op lis en slinkse taal -

mag die vergelding, vol en sterk,

nou op hul hoofde neer kom daal.

140:8

Werp vuurge kole op hul af,

laat vlamme om hul lende slaan;

'n diepe kuil - maak dit hul graf

waaruit hul nooit weer op sal staan!

140:9

Die trouelose nietigheid

van leuenaars hou nimmer stand;

geweldenaars het korte tyd

en onheil jaag die dwingeland.

140:10

Die HERE sal, dis wat ek weet,

die regspraak van die arme rig;

in druk sal Hy hom nie vergeet,

maar hom die lydenslas verlig.

140:11

Gewis, regverdiges sal, vry
van smaad, U loof op hoë toon,
opregtes nie meer onreg ly,
maar veilig voor u aanskyn woon.

Psalm 141

141:1

As daar vir my geen hulp of raad is,
roep ek, o HEER, hoor my gebed!
Ag, haas U tot my hulp, en red
voordat dit hier met my te laat is.

141:2

Laat soos die geur van wierookbrande
my bee wees voor u aangesig;
soos offerspys, saans toegerig,
my biddend opgehewe hande.

141:3

Mag nooit my woord U smaad, o HEER, nie!
Rys smaadtaal uit die hart se grond -
ag, wil dit wegweer van my mond,
dat ek u Naam nooit mag onteer nie!

141:4

Bewaar my hart, gedagte=en handel,
sodat ek nooit die vreug mag smaak,
of deel mag neem aan feesvermaak
van wie in goddeloosheid wandel.

141:5

'k Voel my aan liefdetug verbonde:
soos hoofsalf vir my hoof is 't my
as die opregte my kasty;
want liefdetug die laat geen wonde.

141:6

Teen bose daad stel ek my bede.
Is hul verleiers swaar gestraf,
gestort van hoë bergrots af,
dan sal hul weet: my woord was vrede.

141:7

Net soos 'n ploeg langs donker vore
die kluite her- en derwaarts gooi -
so lê ons beendere verstrooi,
op velde van die dood verlore.

141:8

Op U rig ek my wenende=oë;
by U, o HERE, skuil ek. Giet
my siel nie uit in my verdriet.

Ek soek my krag in u vermoë.

141:9

HEER, hou my in die regte spore,
want manne, vreemd aan trou en reg,
verberg hul vangnet langs my weg:
een misstap, en ek is verlore.

141:10

Laat hulle staan waar ek gestaan het;
laat hulle met hul plan en al
tesaam sêlf in hul vangkuil val,
terwyl ek stil verbygegaan het.

Psalm 142

142:1

Ek roep tot God met groot geluid;
ek stort my klag soos water uit;
ek klaag my node in Gods oor,
want Hy sal my gebed verhoor.

142:2

Wanneer my gees van druk versmag,
ken U my pad in lydensnag.
Hul het hul vangnet, HEER, vir my
arglistig op my weg gesprei.

142:3

Na regs wend ek my oë - en
daar' s niemand wat my nou wil ken;
daar' s nou vir my geen toevlug meer,
en niemand sorg vir my, o HEER!

142:4

Wat dan? Ek wend my tot U heen;
U is my skuilplek, U alleen.
U is, so lank ek leef, my deel,
dié God aan wie ek my beveel.

142:5

Hoor in die nood my roepstem, HEER,
want ek is swak en uitgeteer;
maak my van my vervolgers vry,
want hul getal oorweldig my.

142:6

Voer my uit die gevangenis
waarin my siel gekerker is;
dan sal 'n skare my omring
en vrolik van u weldaad sing.

Psalm 143

143:1

O HEER, ek roep, hoor my gebede.
Daar is in my geen stilte=of vrede!
Ek smeek tot U, o hoor my nou!
Ek pleit op u geregtighede,
en ek verlaat my op u trou.

143:2

Ag, reken met u kneg nie af nie,
en wil my na u wet nie straf nie;
want niemand wat voor U bestaan,
kan pleit- of regsgrond ooit verskaf nie,
dat hy u vonnis sou ontgaan.

143:3

Die vyand volg my op my skrede,
hy trap my afgesloofde lede
en laat my woon in duisternis,
soos een wat dood is, lank gelede
uit die herinn'ring uitgewis.

143:4

My gees versmag by so='n benouing,
my hart verstyf by die aanskouing;
en ek herdenk die beter dag
van u genadige aanskouing
van redding deur u wondermag.

143:5

Ek hef my hande na die hoë,
ek kwyn voor U in onvermoë
net soos 'n dorstige=akkerland,
wat in die son lê uit te droë
en gloei in hitte=en somerbrand.

143:6

Verhoor my, HEER; wil nie meer wag nie;
en laat my gees tog nie versmag nie!
Verberg u aanskyn nie vir my,
dat ek soos dié nie word geag nie
wat in die kuil het afgegly!

143:7

Laat by die eerste môreglore
u goedheid fluister in my ore!
Op U vertrou ek, laat my tref
die veil'ge pad en regte spore,
daar ek my siel tot U verhef!

143:8

Verlos my, HEER, van hinderlae;
en wil my leer u welbehae.
Ek skuil by U, vat U my hand,
en laat u Gees in al my dae

my voortlei in 'n veil'ge land.

143:9

Laat hier u guns my nooit begewe;
skenk om U selfs wil my die lewe!
En laat my siel weer wees verblyd,
van sy benoudheid wees onthewe.
Ek pleit op u geregtigheid.

143:10

Laat dit die vyand nooit geluk nie.
Vernietig hul, laat my nie buk nie;
bring almal om wat my beveg.
Laat hulle nie meer my verdruk nie,
want, HEER, ek is, ek is u kneg!

Psalm 144

144:1

Geloofd sy God wat my in wank'le tyd
'n rotssteen is, my aangord tot die stryd;
wat tot die kryg my hande toeberei,
so goed is en 'n vestingwerk vir my;
wat my die skans tot redding wil verstrekk,
by wie ek skuil, daar my sy skild oordek;
wat in die stryd my altyd trou bewaak
en nou my volk aan my gehoorsaam maak.

144:2

Wat is die mens, o HEER; wat sy geslag?
En wat is hy dat U op hom sou ag?
Soos skaduwees verswind sy lewenstyd:
en sy bestaan is enkel ydelheid.
Buig, HEER, die hoë hemel en daal af!
Strek uit u hand, tref berge met u straf,
dat rook kan opstyg uit hul ingewand,
en slinger neer van bo u hemelbrand!

144:3

Verwar, verstrooi my harde teenparty,
stuur uit u pyl en laat dit vir my stry.
Strek uit u hand van hoë hemel neer
en hef my hoof uit wilde waters, HEER!
Verlos my uit 'n see van ramp en nood,
want vreemdes dreig my met 'n wisse dood.
Hul mond spreek leuens en hul regterhand
doen by hul eed dié leuenwoord gestand.

144:4

O God, ek wil opnuut my dank U bring
en by die harp my Psalm gesang U sing,
U wat aan Dawid die oorwinning gee

oor reuse-swaard, vir sy verderf gesmee.
Verlos my uit 'n see van ramp en nood,
want vreemdes dreig my met 'n wisse dood.
Hul mond spreek leuens en hul regterhand
doen by hul eed dié leuenwoord gestand.
144:5

Dan sal ons seuns soos plante ons verheug:
hoog opgekweek en sterk wees in hul jeug;
ons dogters soos pilare, na die eis
gebeitel van 'n skone rotspaleis;
ons skure vol van voorraad ongeteld,
ons kleinvee talloos hupp'lend oor die veld,
ons beeste swaar gelaai; geen bres alom,
waar krygsgeskreeu ons stand kan binnekom.
144:6

Welsalig - dus hef ek my slotsang aan -
welsalig is die volk wie 't só mag gaan!
Welsalig hul wat by dié groot genot
van volle heil, die HEER het tot hul God!

Psalm 145

145:1
U Naam, o HEER, so hoog in heerlijkheid,
wil ek verhef vir ewig en altyd;
u Koningseer wat alle krone=oorstraal,
wil ek verhoog in onvermoeide taal.

145:2
Die HEER is groot, daar is geen sanggeluid
wat ooit sy lof in volle waarde uit!
Dit is 'n see waar niemand in kan meet,
dit is 'n vloed waar ons geen grond van weet.

145:3
Omdat, o God, in dié geheimenis
vir ons vernuf geen grond of einde is,
daarom prys ons u wérk, u dáád van krag,
van kind tot kind, tot in die nageslag.

145:4
Die skitterglans wat uit u majesteit
u wonderwerk bestraal met heerlijkheid,
gedugte krag wat ons van angs laat vrees,
u grootheid, HEER - dit sal my lofsang wees.

145:5
Hul sal, o HEER, u goedheid bly herdink
en vir u heil die jubels op laat klink:
genadig, goed, lankmoedig soos weleer,
barmhartig en 'n redder is die HEER.

145:6

Al wat deur Hom die aansyn mag geniet,
is met 'n stroom van goedheid mild oorgiet.
Daarbuite juig, gehoor en ongehoor,
sy kreatuur - 'n ganse skeppingskoor!

145:7

Maar bo hul uit weerklink 'n ander prys:
Gods gunsvolk sing sy roem op klaarder wys,
dat elke volk kan hoor die groot gerug
van heerskappy wat wegdreun deur die lug.

145:8

U magdaad blink - 'n son aan die gewelf!
U koninkryk is ewig soos Uself.
Tog help U, HEER, wie hier voor onheil swig,
wie neerstort, word deur U weer opgerig.

145:9

Daar's oë wat in sterk verlange smag,
hul wag op U, ja, alle skeps'le wag:
U spysig hul, u wonderhand alleen
versadig hul en strooi 'n volle seen.

145:10

Die Heer is reg in al sy weg en werk,
sy goedheid ken, die wêreld deur, geen perk.
Hy is naby die siel wat tot Hom sug,
Hy troos die hart wat skreiend tot Hom vlug.

145:11

Hy gee die wens van almal wat Hom vrees;
op hul geroep wil Hy 'n redder wees.
Sy hand verdelg die goddelose, maar
dié wat Hom liefhet, sal die HEER bewaar.

145:12

Maar nou, my siel, waar eindig ooit Gods eer? ...
Nog sal ek uitroep: Lof! Lof aan die HEER!
Laat alle vlees vir ewig en altyd
sy Naam verhef so hoog in heerlijkheid!

Psalm 146

146:1

Prys die HEER met blye galme,
o my siel, daar's ryke stof!
'k Sal, solank ek leef, my Psalm e
vrolik toewy aan sy lof
en Hom, wat sy guns my bied,
altyd groot maak in my lied.

146:2

Moet op prinse nie vertrou nie,

by wie niemand heil kan vind -
op die mens jou hoop nie bou nie;
want as God hul gees ontbind,
keer hul na die aarde weer
en hul raadslag stort terneer.

146:3

Salig hy wat in die lewe,
sonder hulp en sonder raad,
as hom alles wil begewe,
vlug tot God, sy toeverlaat;
en ook in die swartste nag
op die HERE=alleen bly wag.

146:4

Dis die HEER wat aarde=en hemel,
die getuies van sy mag,
met die see en wat daar wemel,
voortgebring het deur sy krag;
wat, onwrikbaar in sy trou,
altyd sy beloftes hou.

146:5

Dis die HEER wat aan die arme
in sy druk laat reg geskied,
wat uit liefderyke=erbarme
hongeriges spyse bied;
wat gevang'nes vryheid skenk
en hul in hul smart gedenk.

146:6

Dis die HEER se mededoë
wat die blinde oog verlig;
wie in stof lê neergeboë,
word deur Hom weer opgerig.
Hy bemin dié wat opreg
wandel in sy woord en weg.

146:7

Dis die HEER wat vreemdelinge
met 'n wakende=oog aanskou,
weduwees in twisgedinge,
met hul wese, staande hou.
Maar sy arm, hul steun en hoop,
stuit die bose in sy loop.

146:8

Dis die God der leërmagte,
troue Bondsgod van weleer,
God van wordende geslagte,
tot in ewigheid die HEER.
Sion, sing dié God ter eer,

prys sy grootheid, loof die HEER!

Psalm 147

147:1

Laat voor die HEER 'n lofsang rys!
Hoe goed is dit om God te prys!
Hoe lieflik om dié lof te sing,
die lof wat ons aan Hom moet bring!
Want Hy wil ons in guns aanskou,
Hy wil Jerusalem herbou
en Isr'el wat verstrooid nog swerf,
versamel op die heil'ge erf.

147:2

Hy heel gebrokenes van hart,
en Hy verbind hul in hul smart.
Sy oë speur oneindig ver;
Hy tel en roep die laaste ster;
sy krag en kennis, ongemeet,
oorwelf al wat ons ken en weet.
Sagmoediges verhef Hy weer,
maar goddeloses werp Hy neer.

147:3

Sing daarom voor die HEER u dank,
Psalm sing Hom by die siterklank!
Hom wat die lug met wolke=oorsprei
en vir die aarde reen berei,
wat op die berge gras en kruid,
die voedsel vir die vee laat spruit,
die rawe-nes op milde wys
versorg, wanneer dit roep om spys.

147:4

Gods sterkte=is nie soos mensemag
wat heil van oorlogsporde wag,
of van die bene, sterk gebou,
waarop die krygsman vas vertrou.
Maar húl alleen kan Hom behaag
wat needrig na sy sterkte vraag,
en, hoe dit ook mag teëloop,
Hom vrees en op sy goedheid hoop.

147:5

Laat nou jou stem, o Salem, rys!
O Sion, wil die HERE prys!
Hy dek jou dig vir slag en stoot,
versterk jou poorte teen die nood.
Hy sien jou kinders met jou mee
as Hy jou land die vrede gee.

Hy laat jou akkers wuiwend staan
en voed jou met die beste graan.

147:6

Hy stuur van bo sy koningswoord,
snel vlieg dit heen van oord tot oord.
Dit is die God van lug en weer
wat strooi soos wol sy sneeuvlok neer.
Natuur moet op sy wenke pas:
Hy strooi rondom sy ryp soos as,
die waters groei tot ysblok aan -
wie kan voor so 'n kou bestaan?

147:7

Hy stuur sy woord, sy wind - hul smelt,
die waters stroom weer oor die veld.
So laat hy guns op almal daal,
oor Isr'el het die wonderstraal
van waarheidskennis opgegaan;
so het Hy aan geen volk gedaan.
Húl ken sy ryksverordening;
húl moet uit dank sy grootheid sing!

Psalm 148

148:1

Loof uit die heemle, loof die HEER!
Loof in die hoogtes, sing sy eer!
Loof, heil'ge eng'le, om sy troon,
die God wat in die hoogte woon!
Loof almal saam, o leërmagte,
wat Hom omring as troue wagte!
Loof, blink gesternte, maan en son:
Hy is van alle lig die bron.

148:2

Loof, hemel van die heemle hoog,
en waters van die wolkeboog,
wat van die aarde 't opgevlug
tot in die boonste, ligte lug!
Want op sy woord is hul geworde;
Hy 't hul bevestig en 'n orde
vir ewig en altoos gegee -
geeneen van hul sal dit oortree.

148:3

Loof van die aard' die HEER se Naam,
o walvis, met die dieptes saam!
Loof, sneeu en damp! Loof, vuur en hael
wat uit die onweershemel daal!
Loof, wind wat aanstorm oor die velde

en bruisend ons sy woord kom melde!
Loof, berg en bult, en boom en vrug,
en seders van die hoë lug!

148:4

Loof, wilde diere=en alle vee;
en al wat kruip, loof almal mee!
Loof, voëls in die vrye lug!
Loof, volke=en konings hoog gedug!
Loof, regters in jul regsdinge;
die maagde met die jongelinge!
Sing, oud en jonk, verruk van vreug -
wees in die God van heil verheug!

148:5

Laat almal saam die HERE prys:
sy Naam alleen het hoog gerys;
oor aarde=en hemel, ver en wyd,
sien ons sy glans en majesteit.
Hy wou die horing vol vermoë,
die glorie van sy volk verhoë:
Sing dan, o volk, met hoog geskal
die lofsang van die groot heelal!

Psalm 149

149:1

Sing tot Gods eer met lof en dank
'n nuwe lied met nuwe klank,
o al sy gunstelingelinge!
Laat Isr'el voor sy Maker juig,
laat Sion voor sy Koning buig,
die HEER van alle dinge!

149:2

Hul moet sy Naam en roem laat hoor
in feesgesang en sangerskoor,
met harp en trommelslae!
Die HEER 't sy volk weer guns betoon,
sagmoediges met heil gekroon
uit vrye welbehae.

149:3

Laat hulle juig in staat van eer,
juig op die bed waar hul weleer
die lydensug geslaak het!
Gods lofverheffing in hul stem,
die slagswaard in hul hand geklem,
wat tot die straf ontwaak het!

149:4

Selfs konings moet in kettings gaan,

en eedles, in die boei geslaan,
is magt'loos krygsgevangene.
Die eeue-oue=oordeel word voltrek;
die HEER 't sy volk met roem oordek.
Loof Hom, my jubelsange!

Psalm 150

150:1

Loof God, loof sy Naam alom!
Loof Hom in sy heiligdom!
Loof die HEER se grote mag
in die hemel van sy krag!
Loof Hom om sy moëdhede,
om die menigvuldigheid
van sy mag en majesteit -
voor sy troon en hier benede!

150:2

Loof God met basuingeklank!
Gee Hom eer, bewys Hom dank!
Loof Hom met die harp en luit!
Loof Hom met die trom en fluit!
Loof Hom met die blye snare!
Al wat klank het - laat dit hoor,
laat dit opklink uit die koor
van 'n juigend-blye skare!

150:3

Loof God - dit is sy bevel -
met die helder simbelspel!
Loof Hom met die klinkmetaal
van die vrolike simbaal!
Loof die HEER en gee Hom ere -
al wat kruip en roer en sweef,
al wat asem het en leef!
Halleluja, loof die HERE!